

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להבירא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות הנהגת אדם בבוקר סימן א

שולחן ערוך

אורח חיים

הלכות הנהגת אדם בבוקר

סימן א

דין השכמת הבוקר, ובו ט' סעיפים:

א. יתגבר פארי לעמד בבקר לעבודת בוראו שיהא
הוא מעורר השחר:

ב. המשכים להתחנן לפני בוראו, יכון לשעות
שמשנות המשמרות שהן בשליש הלילה ולסוף
שני שלישי הלילה ולסוף הלילה, שנתפלה
שיתפלל באותן השעות על התרפון ועל הגלות,
רצוניה:

ג. ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על
תרפון בית המקדש:

ד. טוב מעט תחנונים בכונה מהרבות בלא פונה:

ה. טוב לומר פרושת העקדה ופרשת המן ועשרת
הדברות ופרשת עולה ומנחה ושלמים וחסאת
ואשם:

ו. פרושיות הקרבנות לא יאמר אלא ביום:

ז. כשיסים פרושת העולה יאמר: יהי רצון מלפניך
שיהא זה חשוב ומקבל כאלו הקרבתי עולה, וכך
יאמר אחר פ' המנחה והשלמים מפני שהם באים
בנדבה:

ח. יאמר עם הקרבנות פסוק ושחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני ה':

ט. יש נוהגין לומר פרושת הפיור, ואחר כך פרושת
תרומת הדשן, ואחר כך פרושת התמיד, ואחר כך
פרשת מזבח מקטר קטרת, ופרשת סמני הקטרת
ועשיתו:

סימן ב

דין לבישת בגדים, ובו ו' סעיפים:

א. לא ילבש חלוקו מישוב אלא יקח חלוקו ויכניס
בו זרועותיו בעודנו שוכב, ונמצא כשיקום שהוא
מכסה:

ב. אל יאמר הנני בחדרי חדרים מי רואני, כי
הקב"ה מלא כל הארץ כבודו:

ג. ידקדק בחלוקו ללבושו כדרכו שלא יהפך הפנימי
לחוי:

ד. ינעל מנעל ימין תחלה, ולא יקשרנו, ואחר כך
ינעל של שמאל ויקשרנו, ויחזור ויקשר של ימין:

ה. כשחולץ מנעליו חולץ של שמאל תחלה:

ו. אסור לילך בקומה זקופה ולא ילך ד' אמות
בגלוי הראש: ויבדק נקביו:

סימן ג

הנהגת בית הכסא, ובו יז סעיפים:

א. כשיכנס לבית הכסא יאמרו התכבדו מכבדים
וכו'. ועכשו לא נהגו לאמרו:

ב. יהא צנוע בבית הכסא ולא יגלה עצמו עד
שישב:

הנה מוכא באן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

ב

תשרי

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון

ב

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות הנהגת אדם בבוקר סימן ד

שולחן ערוך

יד. יזהר שלא יאחז באמה וישתין, אם לא מעטרה ולמטה, מפני שמוציא שכבת זרע לבטלה, אלא אם כן הוא נשוי. ומדת חסידות לזהר אפלו הנשוי:

טו. אפלו מי שאינו נשוי מתר לסייע בביצים:

טז. לא התר לנשוי לאחז באמה אלא להשתין, אבל להתחכך לא:

יז. המשהה נקביו עובר משום בל תשקצו:

סימן ד

דיני נטילת ידים, ובו כג מעיפים:

א. ירחץ ידיו ויברך על נטילת ידים: מים הפסולים לנטילת ידים לסעדה פשרים לנטילת ידים לתפלה, מיהו יש מי שאומר דלא מברך עליהו:

ב. ידקדק לערות עליהם מים ג' פעמים להעביר רוח רעה ששורה עליהו:

ג. לא יגע בידו קדם נטילה לפה, ולא לחטם, ולא לאזנים, ולא לעינים:

ד. אפלו מי שנטל ידיו, לא ימשמש בפי הטבעת תמיד, מפני שמביאתו לידי תחתונות. ולא יגע במקום הקזה, שמשמוש היד מזיק לתבורה:

ה. לא יגע בגיגית שחר, שמשמוש היד מפסיד השחר:

ו. אין צריך רביעית לנטילת ידים לתפלה:

ז. טוב להקפיד בנטילת ידים שחרית בכל הדברים המעכבים בנטילת ידים לסעדה:

ג. אם רוצה למשמש בפי הטבעת בצרור או בקיסם לפתח נקביו, ימשמש קדם שישיב ולא ימשמש אחר שישיב, מפני שקשה לכשפים:

ד. לא יגלה עצמו כי אם מלאחריו טפה, ומלפניו טפחים, ואשה, מאחריה טפה, ומלפניה ולא כלום:

ה. אם נפנה במקום מגלה שאין בו מחצות יכון שיהיו פניו לדרום ואחוריו לצפון או איפכא, אבל בין מזרח למערב אסור:

ו. וכן אסור לישן בין מזרח למערב אם אשתו עמו, ונכון להזהר אפלו כשאין אשתו עמו:

ז. המטיל מים מן הצופים ולפנים (לא) ישב ופניו כלפי הקדש, או יסלק הקדש לצדדין:

ח. כשנפנה בשדה אם הוא אחורי הגדר, יפנה מיד, ובבקעה יתרחק, עד מקום שלא יוכל חברו לראות פרועו:

ט. לא ישב במהרה ובחזק, ולא יאנס לדחק עצמו יותר מדאי, שלא ינתק שני הפרכשתא:

י. לא יקנח ביד ימין:

יא. לא יקנח בחרס משום כשפים, ולא בעשבים יבשים, שהמקנח בדבר שהאור שולט בו, שניו התחתונות נושרות. ולא בצרור שקנח בו חברו, מפני שמביא את האדם לידי תחתונות:

יב. יפנה בצניעות בלילה כמו ביום:

יג. לא ישתין מעמד מפני ניצוצות הנפתזין על רגליו, אם לא שיעמד במקום גבוה, או שישתין לתוך עפר תחתו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א שלי"ה ושם פטרתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות הנהגת אדם בבוקר סימן ה

שולחן ערוך

ראשו, ויש אומרים אף ההולך בין המתים. ומי שנגע במת. ומי שמפלא כליו. והמשימש מטתו. והנוגע בכנה. והנוגע בגופו בידו. ומי שעשה אחת מכל אלו ולא נטל, אם תלמיד חכם הוא תלמודו משתפח. ואם אינו תלמיד חכם יוצא מדעתו:

יט. המקיז דם מהכתפים ולא נטל ידיו מפחד שבעה ימים. המגלח ולא נטל ידיו מפחד ג' ימים. הנוטל צפרניו ולא נטל ידיו מפחד יום אחד, ואינו יודע ממה מפחד:

כ. הרוחץ פניו ולא נגבם יפה, פניו מתבקעות או עולה בהן שחין, ורפואתו לרחץ הרבה במי סלקא:

כא. צריך לזהר בתפלה או באכילה שלא לגע בשוק ודרך ובמקומות המכסים באדם, לפי שיש שם מלמולי זעה. וכן שלא לחבך בראשו אבל מקומות המגלים בראשו ובפניו ומקום המגלה שבורועותיו אין להקפיד:

כב. אם אין לו מים יקנח ידיו בצרור או בעפר, או בכל מדי דמנקה, ויברך על נקיית ידים, ויועיל לתפלה אבל לא להעביר רוח רעה שעליהן:

כג. לא תקנו נטילת ידים אלא לקריאת שמע ולתפלה, אבל ברכות דשחרית יכול לברך קדם נטילה, אלא אם כן הוא ישן על מטתו ערם, שאז אסור להזכיר את השם עד שינקה אותם:

סימן ה

כונת הברכות, ובו סעיף אחד

א. כוון בברכות פרוש המלות, כשיזכיר השם כוון פרוש קריאתו באדנות, שהוא אדון הכל וכוון בכתבתו ביו"ד ה"א שהיה והנה ויהיה. ובהזכירו

ח. נטילת ידים שחרית אין נוטלין על גבי קרקע, אלא לתוך כלי:

ט. מים של נטילת ידים שחרית, אסור ליהנות מהם, ולא ישפכם בבית, ולא במקום שעוברים שם בני אדם:

י. נוטל כלי של מים ביד ימינו, ונותנו ליד שמאלו פדי שיריק מים על ימינו תחלה:

יא. לא ישל ממי שלא נטל ידיו שחרית:

יב. אם שכשף ידיו לתוך כלי של מים, עלתה לו נטילה לקריאת שמע ולתפלה, אבל לא לרוח רעה שעליהם. אם שכשף ידיו בשלש מימות מחלפים, יש להסתפק אם עלתה לו להעביר רוח רעה שעליהם:

יג. אם היה געור כל הלילה, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו שחרית להתפלל ולהעביר רוח רעה מידיו:

יד. השכים קדם עמוד השחר ונטל ידיו, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו פעם אחרת כשיאור היום, להעביר רוח רעה השורה על הידים:

טו. ישן ביום, יש להסתפק אם צריך לערות מים עליהן ג' פעמים:

טז. דוד היה גזהר שלא לישן שתין נשמין, פדי שלא יטעם טעם מיתה:

יז. יש נוהגין לרחץ פיהם שחרית מפני הרירין שבתוך הפה:

יח. אלו דברים צריך נטילה במים. הקם מהמטה והיוצא מבית הכסא. ומבית המרחץ. והנוטל צפרניו. והחולץ מנעליו. והנוגע בגליו. והחופף

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו: (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות הנהגת אדם בבוקר סימן ו

שולחן ערוך

רופא חלי כל בשר על שם הנקבים שברא בו להוציא פסלת מאכלו, כי אם יתעפש בבטן ימות, והוצאתו היא רפואה. ומפליא לעשות מפני שהאדם דומה לגוד מלא רוח, ואם יעשה אדם בגוד נקב כחודה של מחט הרוח יוצא, והאדם מלא נקבים ורוחו משתמרת בתוכו, הרי זה פלא. ועוד יש לפרש על שם שבורר טוב המאכל ודוחה הפסלת:

ב. יש נוהגין להמתין לברך על גטילת ידיים עד בואם לבית הפנסת ומסדרים אותם עם שאר הנרכות, ובני ספרד לא נוהגו כן:

ג. ברכת אלהי נשמה אינה פותחת בברוך מפני שהיא ברכת ההודאה וברכת ההודאות אין פותחות בברוך, כמו שמצינו בברכת הגשמים:

ד. יש נוהגין שאחר שברך ברכת השחר וענו אחריו אמן חוזר אחד מהעונים אמן ומברך, ועונין אחריו אמן, וכסדר הזה עושין כל אותם שענו אמן תחלה, ואין לערער עליהם ולומר שכבר יצאו באמן שענו תחלה, מפני שהמברך אינו מכון להוציא אחרים, ואפלו אם היה המברך מכון להוציא אחרים, הם מכונים שלא לצאת בברכתו:

סימן ז

דין לברך ברכת אשר יצר כל היוזם אחר הטלת מים, ובו ד' פעיפים:

א. כל היום כשעושים צרכיו בין קטנים בין גדולים מברך אשר יצר, ולא על גטילת ידיים, אף אם רוצה ללמד או להתפלל מיד:

אלהים יכונן שהוא תקיף בעל היכלת, ובעל הפחות פלם:

סימן ו

דין ברכת אשר יצר ואלהי נשמה ופרושיו, ובו ד' פעיפים:

א. כשיצא מבית הפסא, יברך אשר יצר את האדם בחכמה, שבריא את האדם היא בחכמה נפלאה. ויש מפרשים על שם שהגוף דומה לגוד מלא רוח והוא מלא נקבים כדלקמן בסמוך, ויש מפרשים בחכמה שהתקין מזונותיו של אדם הראשון ואחר כך בראו, וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים, פרוש נקבים רבים, כגון: פה וחסם ופי טבעת. וגם ברא בו אברים רבים חלולים, כמו: לב וכרס ומעים. שאם יסתם אחד מהם כלומר שבנקבים יש נקב אחד שהוא הפה, שכשהוא במעי אמו הוא סתום, וכשיוצא לאויר העולם הוא נפתח, ואם כשיוצא לאויר העולם היה נשאר סתום, לא היה אפשר להתקיים אפלו שעה אחת. והאברים החלולים אם היה נפתח אחד מהם, לא היה אפשר להתקיים אפלו שעה אחת. ועוד יש לפרש שגבול יש לאדם שיכולין נקביו לסתם ולא ימות, וכיון שעבר אותו הגבול אי אפשר להתקיים אפלו שעה אחת, וכיון שבכלל הנקבים הם פי הטבעת ופי האמה, ובכלל האברים החלולים שאם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים הם כרס ומעים שפיר הוי שבה זה מענין עשית צרכיו. ואפשר עוד שמאחר שאם יוצא לנקביו ביותר עד שאם עבר הגבול ימות, בכלל שאם יפתח אחד מהם הוא. והוי שאם יפתח אחד מהם גמי מענין עשית צרכיו ממש.

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, בך חילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן ח

שולחן ערוך

- ו. על טלית קטן יכול לברך להתעטף, אף על פי שאינו מתעטף אלא לובשו:
- ז. צריך להפריד חוטי הציצית זה מזה:
- ח. יכון בהתעטפו שצונו הקב"ה להתעטף בו פדי שנזכר כל מצותיו לעשותם:
- ט. קדם שיברך יעין בחוטי הציצית אם הם כשרים פדי שלא יברך לבטלה:
- י. אם לובש טלית קטן בעוד שאין ידיו נקיות, ילבשונו בלא ברכה, וכשיטל ידיו ימשמש בציצית ויברך עליו, או כשילבש טלית אחר יברך עליו ויכון לפטר גם את זה, ואין צריך למשמש בציצית של ראשון:
- יא. עקר מצות טלית קטן ללבשו על בגדיו פדי שתמיד יראהו ויזכר המצות:
- יב. אם יש לו כמה בגדים של ארבע כנפות כלם חיבים בציצית. ואם לבשם כלם בלא הפסק והיה דעתו מתחלה על כלם, לא יברך אלא ברכה אחת, ואם מפסיק ביניהם, צריך לברך על כל אחת ואחת, והוא הדין אם לא היה בדעתו מתחלה על כלם הוי כמפסיק ביניהם:
- יג. הלובש טלית קטן ומברך עליו כשהולך לבית הכנסת ומתעטף בטלית גדול צריך לברך עליו, דהליכה מביתו לבית הכנסת חשיבה הפסק, ואם מתפלל בתוך ביתו, אם היה דעתו מתחלה גם על טלית גדול ולא הפסיק ביניהם בשיחה או בדברים אחרים, אינו צריך לחזור ולברך:

- ב. הטיל מים ולא שפסף אף על פי שצריך לברך אשר יצר, אין צריך לטל ידיו אלא משום נקיות או משום הכון:
- ג. הטיל מים והסיח דעתו מלהטיל מים ואחר כך נמלך והטיל מים פעם אחרת, צריך לברך ב' פעמים אשר יצר:
- ד. אין שעור להשתין מים כי אפלו לטפה אחת חייב לברך, שאם יסתם הנקב מלהוציא הטפה ההיא היה קשה לו וחיב להודות:

הלכות ציצית

סימן ח

הלכות ציצית ועטיפתו, ובו יז פעיפים:

- א. יתעטף בציצית ויברך מעמד:
- ב. יסדר עטיפתו כדרך בני אדם שמתפסים בכסותן ועוסקים במלאכתם פעמים בכסוי הראש, פעמים בגלוי הראש, ויכון שיכסה ראשו בטלית:
- ג. טליתות קטנים שלנו שאנו נוהגים ללבש, אף על פי שאין בהם עטוף, יוצאים בהם ידי חובת ציצית, וטוב להניח אותו על ראשו רחבו לקומתו, ולהתעטף בו, ויעמד כך מעטף לפחות פדי הלוחף ד' אמות, ואחר כך ימשכנו מעל ראשו, וילבשונו:
- ד. מחזיר שתי ציציות לפניו ושתיים לאחוריו פדי שיהא מסוכב במצות:
- ה. מברך להתעטף בציצית. אם שנים או שלשה מתעטפים בטלית כאחת כלם מברכים. ואם רצו, אחד מברך, והאחרים יענו אמן:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן ט

שולחן ערוך

ו. יש אומרים שאין לעשות טלית של פשתן, אף על פי שאין הלכה כן ירא שמים יצא את כלם, ועושה טלית של צמר רחלים שהוא חייב בציצית מן התורה בלי פקפוק:

סימן י

דיני כנפות הטלית, ובו יב סעיפים:

א. טלית שאין לה ד' כנפות פטורה, יש לה יותר מארבע חייבת, ועושה לה ארבע ציציות בארבע כנפיה המרחקות זו מזו יותר:

ב. יש לה ארבע, וחתך אחד באלכסון, ועשהו שנים, הרי נעשית בעלת ה' וחיבת:

ג. כפל קרנות טליתו וקשרם, או תפרם ודומה כאלו קצצו, ואין לה כנפות, אף על פי כן לא נפטרה:

ד. טלית של בגד וכנפיה של עור, חייבת. היא של עור וכנפיה של בגד, פטורה:

ה. היו לה ג' כנפות ועשה בהם ג' ציציות, ושוב עשה לה כנף ד', ועשה גם בו ציצית פסולה משום תעשה, ולא מן העשוי:

ו. אין כופלין את הטלית ומטילים ציצית על כנפיה כמו שהיא פפולה אלא אם כן תפרה פלה, ואפלו מרוח אחת: הטיל ציצית על ציצית, אם נתפון לבטל הראשונה חותך הראשונה וכשרה, ואם נתפון להוסיף, אף על פי שחתך אחת משתיקה, פסולה:

ז. מלבושים שהם פתוחים מן הצדדין למטה ויש להם ד' כנפות לצד מטה ולמעלה הם סתומים, אם

יד. ואם פשט טליתו אפלו היה דעתו לחזור ולהתעטף בו מיד, צריך לברך כשיחזור ויתעטף בו:

טו. אם נפלה טליתו שלא במתכוון וחוזר ומתעטף, צריך לברך, והוא שנפלה פלה. אבל אם לא נפלה פלה, אף על פי שנפלה רבה אין צריך לברך:

טז. הלן בטליתו בליקה צריך לברך עליו בבקרא, אף אם לא פשטו, וטוב למשמש בו בשעת ברכה:

יז. נתכסה בבגד שהוא חייב בציצית, ולא הטיל בו ציצית בטל מצות עשה:

סימן ט

איזה בגדים חייבים בציצית ואיזה פטורים

מציצית, ובו ו' סעיפים:

א. אין חייב בציצית מן התורה אלא בגד פשתים או של צמר רחלים, אבל בגדי שאר מינים אין חייבים בציצית אלא מדרבנן:

ב. ציצית של פשתים או של צמר רחלים פוטרים בכל מיני בגדים, חוץ משל פשתים לצמר, או של צמר לפשתים בזמן הזה דליכא תכלת, מפני שהם כלאים:

ג. ציצית של שאר מינים אין פוטרים אלא במינם, כגון: משי לבגד משי, וצמר גפן לצמר גפן, אבל שלא במינם אין פוטרים:

ד. אם הטיל בטלית של שאר מינים קצת ציציות ממינו, וקצת מצמר או פשתים, יש להסתפק בו:

ה. יש אומרים שצריך לעשות הציציות מצבע הטלית והמדקדקים נוהגים כן:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן יא

שולחן ערוך

לאשה טוי לי ציצית לטלית, ואם לא היו טוין לשמן פסולים:

ב. טואן עכו"ם וישראל עומד על גבו ואמר שיעשה לשמה, להרמב"ם פסול להרא"ש כשר: וצריכין שזירה ושיהיו שזורין לשמן:

ג. אם נתפרקו משזירתן ונעשו י"ו כשרים, והוא שישתיר בשזור כדי עניבה:

ד. ארץ החוטים השמנה אין פחות מארבע גודלים, ויש אומרים י"ב גודלים, וכן נוהגין. ולמעלה אין להם שעור: אחד מהחוטים יהיה יותר ארץ, כדי שיכרך בו הגדיל:

ה. אין עושין הציציות מהצמר הנאחו בקוצים כשהצאן רובצים ביניהם, ולא מהנימין הנתלשים מהבהמה, ולא משיורי שתי שהאורג משיר בסוף הכגד, והטעם משום בזוי מצוה:

ו. אם עשאם מצמר גזול פסולים, דכתיב ועשו להם, משלהם:

ז. חוטים שאולין הלואה היא דלא הדרי בעיניהו וכדידיה דמי:

ח. המשתחוה לבהמה, צמרה פסול לציצית, המשתחוה לפשתן גטוע, כשר לציצית שהרי נשתנה:

ט. יעשה נקב בארץ הטלית לא למעלה מג' אצבעות מפני שאינו נקרא כנף, ולא למטה מכשעור שיש מקשר גודל עד סוף הצפרן, משום שנאמר על הכנף ואם היה למטה ממלא קשר גודל, היה תחת הכנף:

רבו סתום, פטור, ואם רבו פתוח, חייב. ואם חציו סתום וחציו פתוח מטילין אותו לחמרא, וחייב בציצית, ואין יוצאין בו בשפת:

ח. קאפ"ה שהיא פתוחה בענין שיש לה ד' כנפות, אם יקבעו בה אשטרינג"ה לעשותה כסתומה כדי לפטרה מציצית אינו מועיל תקון זה, אם לא תהיה קבוע מחצי ארפה למטה לכל הפחות, וגם שתהיה קבוע למטה מהתגור למען יהיה הרב הסתום רב הנראה לעינים, דאלמלא כן יאסר משום מראית העין:

ט. הכנפים צריך שיהיו מרבעות, ולא שיהיו עגלות:

י. מצנפת פטורה, אפלו של ארצות המערב שב' ראשיה משלכים על כתפיהם וגופם, ואף על פי שמתכסה בה ראשו ורבו פטור, כיון שעקרה לכסות הראש, דכסותה אמר רחמנא ולא פסות הראש:

יא. סודר שנותנין על הצואר במלכות ארץ ישראל שנקרא בערבי שי"ה וכן ביק"א שהיו נותנין בספרד על כתפיהם פטורים:

יב. מלבושים שבמצרים הנקראים גוחאש וכן מינטיניש ודולאמאניש וקפטאניש ופיריגיש שבתוגרמה, אף על פי שיש להם ד' כנפים פטורים:

סימן יא

דיני חוטי הציצית, ובו טו סעיפים:

א. החוטין צריך שיהיו טוין לשמן: שיאמר בתחלת הטויה שהוא עושה כן לשם ציצית, או שיאמר

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן יב

שולחן ערוך

ועם השם הם ארבעים. נהגו לעשות בסוף כל חוט
קשר כדי שיעמד בשזירתו:
טז. יש אומרים שצריך לדקדק שיתלה הציצית
לארץ הטלית דבעינן שתהא נוטפות על הקרן
פרוש תלוי על הקרן, ואם היה ברחבו לא היה
נוטף שהרי כלפי קרקע היה תלוי. יש אומרים
שאין לתת שום בגד בנקבי הטלית שמכניסים בהם
הציציות, ויש מתירין, וכן נהגו:

סימן יב

דברים הפוסלים בציצית, ובו ג' סעיפים:

א. אם נפסקו כל חוטי הכנף ונשתיר בהם כדי
עניבת כל החוטים הפסוקים ביחד כשר, ואם לא
נשאר כדי עניבה אפלו בחוט אחד שנפסק כלו
פסול, הלכך כיון שכל אחד פסול לשנים אם
נפסקו שני ראשים פסול, שמא נפסק חוט אחד.
ולפי מה שאנו נוהגים לדקדק בעת עשיית הציצית
לתת סימן בד' ראשים בענין שלעולם הד' ראשים
הם מצד אחד של הקשר, והד' ראשים מצד האחר,
אם נפסקו שני ראשים מצד אחד כשר, דודאי שני
חוטין הם והרי נשתיר מכל אחד הראש השני
שהוא יותר מכדי עניבה. ולרפנו תם לא מכשירים
אלא בנשתירו ב' חוטין שלמים, דהינו ארבע
ראשים שכל אחד מהראשים ארץ י"ב גודלים או
מכשירים כשנתפסקו השני חוטין אחרים אם
נשתיר בהם כדי עניבה, אבל אם נפסקו ג' חוטין,
אף על פי שנשתיר בהם כדי עניבה פסולים.
ומפני כך כשנחתכו ג' ראשים אם לא דקדק בעת
עשיית הציצית שיהיו נפרים הד' ראשים שמצד
אחד של הקשר חיישינן שמא כל ראש הוא מחוט

י. אם היה רחוק מהכנף מלא קשר גודל ונתקו
מחוטי הערב עד שלא נשאר בו כשעור כשר, כיון
שהיו בו כשעור בשעה שהטיל בו ציצית זה: יש
אומרים שבתוך רחב הפגד אין לו שעור, ויש
אומרים שדין רחב הפגד כדין הארץ, ונראין
דבריהם:

יא. אם הגדיל שקורין אוריליי"ו הוא רחב לא
יטיל בו הציציות. ואם הטיל בו, פסול, דעל כנפי
בגדיהם פתיב, וזה אינו נחשב מהפגד, אבל עולה
הוא לשעור מלא קשר גודל ולהרחקת ג' אצבעות
כיון שהנקב בתוך הפגד:

יב. מנין חוטי הציציות בכל כנף ארבעה כפולים
שהם שמונה, ואם הוסיף פסול. וחתך ראשי
החוטין הארבעה, ויתחבם בכנף, ויכפלים ואז יהיו
ח':

יג. יזהר לחתך ראשי החוטין לעשותם ח' קדם
שיכרך, שאם כרך אפלו חוליא אחת וקשר אפלו
קשר אחד, ואחר כך חתכן פסול, משום תעשה
ולא מן העשוי, שהרי בפסול עשאם:

יד. יקח ד' חוטים מצד זה וד' מצד זה ויקשר שני
פעמים זה על גב זה, ואחר כך יכרך חוט הארץ
סביב השבעה קצת פריכות, וקושר שני פעמים זה
על גב זה וחזור וכורך, וכן יעשה עד שישלים
לחמשה קשרים כפולים וארבעה אירים ביניהם
מלאים פריכות, אין שעור לפריכות, רק שיהיה
כל הכרוך והקשרים רחב ארבעה גודלים, והענף
שמנה גודלים: נוהגים לכרך באויר ראשון ו'
פריכות, ובשני ט', ובשלישי י"א, וברביעי י"ג,
שעולים כלם ארבעים כמנין ה' אחד, שעולים ל"ט

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן יג

שולחן ערוך

ב. הטיל ישראל ציציות בכגד בלא פונה, אם אין ציציות אחרים מתקנים להכשירו יש לסמוך על הרמב"ם שמכשיר, אבל לא יברך עליו:
ג. השואל מחברו טלית שאינה מצויצת, פטור מלהטיל בה ציצית כל ל' יום, דכתיב פסותך ולא של אחרים, אבל אחר שלשים יום חייב מדרבנן, מפני שנראית כשלו: שאלה כשהיא מצויצת, מברך עליה מיד:
ד. מתר לטל טלית חברו ולברך עליה, ובלבד שיקפל אותה אם מצאה מקפלת:
ה. טלית של שתפין חייבת בציצית דכתיב על כנפי בגדיהם:

אחד, ונמצא שאין כאן אלא חוט אחד שלם, הלכך מספקא פסול: אבל אם לא נחתכו אלא ב' ראשים מכשירין בכדי עניבה, והלכה כסברא ראשונה מיהו היכא דאפשר טוב לחוש לסברת רבנו תם:
ב. היכא דצריך פדי עניבה ומתוך שהחוטים עבים אינו יכול לענבם, ואלו היו דקים היה בהם פדי עניבה פשר:
ג. פדי עניבה לרש"י מן הענף, ולר"י אפלו נחתך כל הענף ולא נשאר פדי עניבה אלא מן הגדיל פשר, ומנהג העולם פרש"י והיכא דלא אפשר יש לסמוך על ר"י:

סימן טו

סימן יג

דיני ציצית בשבת, ובו ג' סעיפים:

אם להתיר ציצית מבגד לבגד ודין נקרע הטלית, ובו ו' סעיפים:
א. מתר להתיר ציציות מטלית זה ולתנם בטלית אחר אבל שלא להניחם בכגד אחר לא:
ב. אינו יכול לקח הכנף כמו שהוא עם הציצית ולתפרו בכגד אחר משום דעל כנפי בגדיהם בעינן וכנף זה לא היה מבגד זה בשעת עשייה:
ג. טלית מצויצת כהלכתה שחלקוה לשתיים ובכל חלק יש בו כשעור להתעטף, ונשאר לכל אחת מהם ציצית אחת או שתיים, אין בו משום תעשה ולא מן העשוי:
ד. נקרע הטלית תוף ג' אצבעות סמוך לשפת הכנף, אינו רשאי לתפרו, ופרש רש"י דחיישינן שישתיר מחוט התפירה ויניחנו ויוסיף עליו שבעה

א. ארבע ציציות מעכבין זה את זה, שכל זמן שאין בה כל הארבע אינה מצויצת כהלכתה, והיוצא בה לרשות הרבים בשבת חייב חטאת:
ב. אם היא מצויצת כהלכתה, מתר לצאת בה לרשות הרבים, בין טלית קטן בין טלית גדול: אפלו בזמן הזה שאין לנו תכלת:
ג. אם נודע לו בשבת כשהוא בכרמלית שהטלית שעליו פסול לא יסירנו מעליו עד שיגיע לביתו דגדול פבוד הבריות:

סימן יד

דיני ציצית שעשאו עכו"ם ונשים וטלית שאולה,

וה' סעיפים:

א. ציצית שעשאו עכו"ם פסול, דכתיב דבר אל בני ישראל לאפוקי עכו"ם. האשה כשרה לעשותן:

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן טז

שולחן ערוך

א. שעור טלית שחייב בציצית שיתפסה בו בארץ
וברחב ראשו ורבו של קטן המתהלך לבדו בשוק,
ואינו צריך אחר לשמרו:

סימן יז

מי הם חייבין בציצית, ובו ג' סעיפים:

א. אף על גב דכתיב וראיתם אותו, סומא חייב
בציצית מפני שנתרבה מאשר תכסה בה, וקרא
דוראיתם אותו איצטריך למעט כסות לילה

ב. נשים ועבדים פטורים מפני שהיא מצות עשה
שהזמן גרמא: טמטום ואנדרוגינוס חייבין מספק,
ויתעטפו בלא ברכה:

ג. קטן היודע להתעטף, אביו צריך לקח לו ציצית
לחנכו:

סימן יח

זמן ציצית, ובו ג' סעיפים:

א. לילה לאו זמן ציצית, הוא דאמעית מוראיתם
אותו. להרמב"ם כל מה שלובש בלילה פטור אפלו
הוא מיוחד ליום, ומה שלובש ביום חייב, אפלו
מיוחד ללילה. ולהרא"ש כסות המיוחד ללילה פטור,
אפלו לובשו ביום. וכסות המיוחד ליום או ליום
ולילה חייב, אפלו לובשו בלילה:

ב. סדינים, אף על פי שאדם ישן בהם בבקר, אין
מטילים בהם ציצית:

ג. מאימתי מברך על הציצית בשחר, מששיכיר בין
תכלת שפה ללבן שפה:

סימן יט

חוטין לשם ציצית, ולטעם זה אפלו נקרע כל
שהוא לא יתפר. ולפי זה טלית של צמר שנקרעה
תוף שלשה מתר לתפר האדנא דאין דרך לתפר
בחוטי צמר, ורב עמרם פירש דטעמא משום דנקרע
תוף שלשה לית ביה תורת בגד, וכמאן דליתיה
דמי ואף על גב דתפריה כמאן דפסיק חשוב ואי
עביד ביה ציצית לא פטרה לטלית, ולפרוש זה
אם נקרע ונשתיר כל שהוא כשר, ויש אומרים
דלרב עמרם לא נפסל אלא ציצית שהיו בו בעת
שתפרו, אבל אם אחר שתפרו הטיל בו ציצית
כשר, וירא שמים יצא את כלם היכא דאפשר:

ה. אם נקרע מנקב שהציצית תלוי בו ולמטה אם
קדם הטלת ציצית לקרע שאותו ציצית היה שם
בשעת הקרע, כשר, ואם נקרע ונשתיר ממנו כל
שהוא ותפרו. ואחר כך הטיל בו ציצית, אם הוא
של צמר כשר לכלי עלמא, ואם הוא של שאר
מינים שדרך לתפר בחוטין של אותו המין, לא
יתפר לדעת רש"י, ואם נקרע ותפרו, ואחר כך
הטיל בו ציצית אפא לספוקי:

ו. התופר חתיכת בגד בכנפי הטלית, וכן מה
שנוהגים לתפר סביב הנקב שהציצית בו, אם
הטלית של משי ותפרו בחוט משי לבן, יש לחוש
בדבר לדעת רש"י שלא תהא שום תפירה למטה
מג' ולמעלה מקשר גודל:

סימן טז

שעור טלית, ובו סעיף אחר

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ציצית סימן כ

שולחן ערוך

- ב. טליתות של מצוה שכלו, אדם בודל עצמו מהם, ואינו מתר לקנח עצמו בהם, ולא ליחד אותם לתשמיש המגנה, אלא זורקן, והם פלים:
- ג. מתר לכנס בציצית לבית הכסא:
- ד. יש לזהר כשאדם לובש טלית שלא יגרר ציציותיו:

סימן כב

ובו פעיף אחד

- א. קנה טלית ועשה בו ציצית, מברך שהחינו דלא גרע מכלים חדשים:

סימן כג

דיני ציצית בבית הקברות, ובו ד' פעיפים:

- א. מתר לכנס בבית הקברות והוא לבוש ציצית, והוא שלא יהא נגרר על הקברות אבל אם הוא נגרר על הקברות אסור משום לועג לרש, במה דברים אמורים, בימיהם שהיו מטילים ציצית במלבוש שלובשים לצרף עצמם, אבל אנו שאין אנו מכוונים בהם אלא לשם מצוה אסור אפלו אינם נגררים, והני מילי כשהציציות מגלים אבל אם הם המכסים מתר:
- ב. יש נוהגים לקשר ב' ציציות שבשני כנפים זה עם זה כשנכנסים לבית הקברות, ולא הועילו כלום בתקנתן:
- ג. הנכנס תוך ד' אמות של מת או של קבר, דינו כנכנס לבית הקברות:

זמן ברכת ציצית, ובו ב' פעיפים:

- א. ציצית חובת גברא הוא, ולא חובת מנא, שכל זמן שאינו לובש הטלית, פטור מציצית, ולפיכך אינו מברך על עשית הציצית, שאין מצוה אלא בלבישתו:
- ב. עשה טלית לצרף תכריכין אף על פי שלובשו לפעמים בחייו, פטור:

סימן כ

דיני לקיחת ומכירת טלית, ובו ב' פעיפים:

- א. הלוקח טלית מציצת מישראל או מתגר עכו"ם כשר, דכיון דתגר הוא חזקה שלקחה מישראל דלא מרע נפשיה אבל אם לקח מעכו"ם שאינו תגר, פסולה:
- ב. אין מוכרין טלית מציצת לעכו"ם שמא יתלוה עם ישראל בדרך ויהרגנו, אפלו למשכן ולהפקיד טלית מציצת לעכו"ם אסור, אלא אם כן הוא לפי שעה דליכא למיחש להא:

סימן כא

כדת מה לעשות בציציות שנפסקו ובטליות שנים, ובו ד' פעיפים:

- א. חוטי הציציות שנפסקו יכול לזרקן לאשפה מפני שהוא מצוה שאין בגופה קדושה, אבל כל זמן שהם קבועים בטלית אסור להשתמש בהם, כגון לקשר בהם שום דבר, וכיוצא בזה משום בזוי מצוה:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן כד

שולחן ערוך

הלכות תפילין

סימן כה

דיני תפילין בפרטות, ובו יג פעיפים:

א. אחר שלבש טלית מציץ, יניח תפילין, שמעלין בקדש. והמניחים כיס התפילין והטלית לתוך כיס אחת צריכין לזהר שלא יניחו כיס התפילין למעלה, כדי שלא יפגע בהם תחלה ויצטרף להניחם קדם הטלית, כדי שלא יעבר על המצות:

ב. מי שהוא זהיר בטלית קטן ילבשנו, ויניח תפילין בביתו, וילך לבוש בציצית ומכתר בתפילין לבית הכנסת, ושם יתעטף בטלית גדול:

ג. הרא"ש היה מסדר הברכות עד עוטר ישראל בתפארה, ואז היה מניח תפילין ומברך עוטר ישראל בתפארה:

ד. צריך שיהיו תפילין עליו בשעת קריאת שמע ותפלה:

ה. יכון בהנחתם שצונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו, שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם פרצונו, וישעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח וגם הלב שהוא עקר התאוות והמחשבות, ובה זכור הבורא וימעיט הנאותיו ויניח של יד תחלה ויברך להניח תפילין, ואחר כך יניח של ראש ולא יברך כי אם ברכה אחת לשתיים:

ד. במקום שנוהגים להסיר ציצית מטלית המת בבית, אם מהכתפים לובשים ציצית אפא למיחש בהו משום לועג לרש:

סימן כד

הנחגת לבישת הציצית ושכרה וענשה, ובו ו' פעיפים:

א. אם אין אדם לובש טלית בת ארבע כנפות, אינו חייב בציצית, וטוב ונכון להיות כל אדם זהיר ללבש טלית קטן כל היום, כדי שיזכר המצות בכל רגע. ועל פן יש בו חמשה קשרים כנגד חמשה חמשי תורה, וארבע כנפים שבכל צד שיפנה יזכר ונכון ללבשו על המלבושים. לפחות יזהר שיהיה לבוש ציצית בשעת התפלה:

ב. מצוה לאחז הציצית ביד שמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע, רמז לדבר והיו הדברים האלה וגו' על לבבך:

ג. טוב להסתכל בציצית בשעת עטיפה כשמברך:

ד. יש נוהגין להסתכל בציצית כשמגיעים לוראתם, אותו ולתן אותם על העינים, ומנהג יפה הוא וחבובי מצוה:

ה. כשמסתכל בציציות מסתכל בב' ציציות שלפניו, שיש בהם עשרה קשרים, רמז להיות. וגם יש בהם ט"ו חוטים ועשרה קשרים עולות כ"ו כשם ההויה:

ו. גדול ענש המבטל מצות ציצית, ועליו נאמר לאחז בכנפות הארץ וגו', והזהיר במצות ציצית זוכה ורואה פני שכינה:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן כו

שולחן ערוך

של יד, מהדק ומברך. מתר לברך על תפילין שאילין, ולא על גזולין:
יג. נהגו העולם שלא לחלץ תפילין עד אחר קדשת וקא לציון. וביום שיש בו ספר תורה נוהגים שלא לחלצם עד שיחזירו ספר תורה ויניחיהו בהיכל: וביום ראש חדש חולצים אותם קדם תפלת מוסף:

סימן כו

דין מי שאין לו אלא תפלה אחת, ובו ב' סעיפים:

א. אם אין לו אלא תפלה אחת מניח אותה שיש לו, ומברך עליה, שכל אחת מצוה בפני עצמה. והוא הדין אם יש לו שתיהם ויש לו שום אנס שאינו יכול להניח אלא אחת, מניח אותה שיכול:
ב. אם אינו מניח אלא של ראש לבד, מברך עליה על מצות תפילין לבד:

סימן כז

מקום הנחתן ואפן הנחתן, ובו יא סעיפים:

א. מקום הנחתן של יד בזרוע שמאל בכשר התופח שבצד שבין הקובד"ו ובית השחי, ויטה התפלה מעט לצד הגוף בענין שששכף זרועו למטה יהיו כנגד לבו, ונמצא מקים והיו הדברים האלה על לבבך:
ב. המנהג הנכון שיהא היו"ד של קשר תפלה של יד לצד הלב, והתפלה עליו לצד חוץ. יש לזהר שלא תוזהר יוד של הקשר מהתפלה:
ג. המנהג הנכון לתקן שהמעברתא שבה הרצועה עוברת תהא מונחת לצד הכתף והקציצה לצד היד:

ו. אם פגע בשל ראש תחלה צריך להעביר על אותה מצוה ויניח של יד תחלה ואחר כך של ראש:
ז. יברך להניח בקמ"ץ תחת הה"א, ולא בפתח ובדגש:
ח. כל המצות מברך עליהם עובר לעשייתן לפיך צריך לברך על התפלה של יד אחר הנחה על הקברת, קדם קשירתם, שקשירתם זו היא עשייתן:
ט. אסור להפסיק בדבור בין תפלה של יד לתפלה של ראש, ואם הפסיק מברך על של ראש על מצות תפילין:
י. אם סח לצרף תפילין אינו חוזר ומברך, אם שמע קדיש או קדשה בין תפלה של יד לתפלה של ראש לא יפסיק לענות עמהם, אלא שותק ושומע ומכון למה שאומרים:
יא. אחר שקשר של יד על הזרוע, יניח של ראש קדם שיכרך הרצועה סביב הזרוע, ויש מי שאומר שאסור להוציא תפלה של ראש מהתיק, עד שתהא תפלה של יד מונחת:
יב. אם מניח תפילין כמה פעמים ביום, צריך לברך עליהם בכל פעם. נשמתו ממקומם וממשמש בהם להחזירן למקומן צריך לברך: הזיזם ממקומם אדעתא להחזירם מיד, צריך לברך: מי שמניח תפילין של יד וברך, ובתחלת ההדווק נפסק הקשר של יד, והצריך לעשות קשר אחר, אמנם לא הסיח דעתו, אינו צריך לחזור ולברך. אם התר של יד קדם הנחת של ראש, מהדקן, ואין צריך לחזור ולברך. אבל אם הניח של ראש, ואחר כך התר

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן כח

שולחן ערוך

הערף ולא יטה לכאן או לכאן, וצריך שיהא המקום שבקשר שנראה כעין דל"ת לצד חוץ:

יא. צריך שיהיה השחר שברצועות לצד חוץ ולא יתהפכו בין בשל יד בין של ראש. ישלשל הרצועות שיהיו תלויים לפניו ויגיעו עד הטבור, או למעלה ממנו מעט. רחב הרצועות של יד ושל ראש כארץ שעורה לפחות. אם פחת משעור ארץ הרצועות ורחבן, אם אינו מוצא אחרות, מניחן כמות שהן עד שימצא אחרות פשעור. תפלין של ראש טוב להיותם גלויים ונראים אבל תלמיד בפני רבו אין דרך ארץ לגלות תפלין בפניו:

סימן כח

דיני חליצת התפלין, ובו ג' סעיפים:

א. חייב אדם למשמש בתפלין בכל שעה שלא יסיח דעתו מהם, ומשמש בשל יד תחלה, וכשיאמר וקשרתם לאות על ידך משמש בשל יד, וכשיאמר והיו לטטפת בין עיניך משמש בשל ראש:

ב. תפלין של ראש חולץ תחלה משום דכתיב והיו לטטפת בין עיניך כל זמן שבין עיניך יהיו שתיים. צריך לחלץ תפלין של ראש מעמד יניח בתיק של ראש, ועליו של יד, כדי שפשיבא להניחם יפגע בשל יד תחלה:

ג. מנהג החכמים לנשק התפלין בשעת הנחתן ובשעת חליצתן:

סימן כט

ובו סעיף אחר

ד. לא יהא דבר חוצץ בין תפלין לבשרו, לא שנא של יד, לא שנא של ראש:

ה. אדם שהוא עלול לנזילות, ואם יצטרך להניח תפלה של ראש על בשרו לא יניחם כלל, יש להתיר לו להניח תפלה של ראש על הכובע דק הסמוך לראש ויכסם מפני הרואים:

ו. ואטר יד ימינו, אם עושה כל מלאכתו בשמאלו מניח בשמאלו, שהוא ימין של כל אדם, ואם שולט בשתי ידיו מניח בשמאל כל אדם, ואם פותב בימינו ושאר כל מעשיו עושה בשמאלו, או פותב בשמאל ושאר כל מעשיו עושה בימין, יש אומרים שניח תפלין ביד שתש כח דבעינן יד פה, ויש אומרים שהיד שפותב בה היא חשיבה ימין לעינין זה, ומניח תפלין ביד שכנגדה:

ז. אף על פי שיש לאדם מכה במקום הנחת תפלין, יניח תפלין פי מקום יש בזרוע להניח שתי תפלין, כי העצם הסמוך לבית השחי מחציו עד הקובד"ו היא מקום הנחת תפלין:

ח. ארץ רצועה של יד כדי שתקיף את הזרוע, ויקשר ממנה הקשר ותמתח על אצבע אמצעית, ויכרך ממנה על אצבעו שלשה פריכות, ויקשר. ונוהגים העולם לכתף על הזרוע ששה או שבעה פריכות:

ט. מקום הנחת תפלה של ראש מהתחלת עקרי השער ממצחו עד סוף המקום שמחו של תינוק רופס:

י. צריך שיהיה הקשר מאחורי הראש למעלה בערף. צריך לכוון הקציצה שתהא באמצע כדי שתהא פגוד בין העינים, וגם הקשר יהיה באמצע

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, בך חילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

מז

מז

תשרי

אורח חיים

הלכות תפילין סימן ל

שולחן ערוך

א. בשבת ויום טוב אסור להניח תפילין, מפני שהם עצמם אות ואם מניחים בהם אות אחר, היה זלוול לאות שלהם:

ב. בחל המועד גם כן אסור להניח תפילין מהטעם הזה בעצמו שימי חל המועד גם הם אות:

סימן לב

סדר כתיבת התפילין, ובו נ"ב סעיפים:

א. מצות תפילין שייכתב ארבע פרשיות שהן קדש לי כל בכור עד למועדה, והיה פי יביאך עד פי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים, ופרשת שמע עד ובשעריך, ופרשת והיה אם שמוע עד על הארץ:

ב. בשל ראש יכתב כל אחת בקלף לבדה, ושל יד כותב פלם בקלף אחד:

ג. יכתבם בדיו שחר בין שיש בו מי עפצים בין שלא במי עפצים: כתב אפלו אות אחת בשאר מיני צבעונים או בזהב, הרי אלו פסולין. אם זרק עפרות זהב על האותיות מעביר הזהב וישאר כתב התחתון, וכשר, אבל אם זרק הזהב על אות מאזכרה אין לו תקנה, לפי שאסור להעביר הזהב משום דהוי כמוחק את השם:

ד. צריך שלא תדבק שום אות בתקרה אלא כל אות תהיה מקפת גויל:

ה. צריך שייכתב בימינו אפלו אם הוא שולט בשתי ידיו, ואם כתב בשמאל, פסול, אם אפשר למצא אחרים כתובים בימין. ואטר יד שמאל דידיה הוא ימין:

א. אין לברך שום ברכה כשחולץ תפילין אפלו כשחולצם ערב שבת בין השמשות:

סימן ל

זמן הנחתן, ובו ה' סעיפים:

א. זמן הנחתן בבקר, משיראה את חברו הרגיל עמו קצת ברחוק ארבע אמות ויכירנו:

ב. אסור להניח תפילין בלילה, שמא ישכחם ויישן בהם. אם הניחם קדם שתשקע החמה וחשכה עליו, אפלו הם עליו כל הלילה, מתר, ואין מורין כן. אם לא חלץ תפילין מששקעה חמה מפני שלא היה מקום לשמרון, ונמצאו עליו כדי לשמרון, מתר, ומורין כן:

ג. היה רוצה לצאת לדרך בהשכמה מניחם, וכשיגיע זמנם ימשמש בהם ויברך, דליכא למיחש שמא יישן בהם, כיון שהשכים ויצא לדרך:

ד. היה בא בדרך ותפילין בראשו ושקעה עליו חמה, או שהיה יושב בבית המדרש ותפילין בראשו, וקדש עליו היום יניח ידו עליהם עד שיגיע לבית, ואם יש בית קרוב לחומה שמשמרון שם, חולצן ומניחם שם:

ה. יש מי שאומר שאם התפלל תפלת ערבית מבעוד יום, עד שלא הניח תפילין אין לו להניחם אחר כך:

סימן לא

דיו תפילין בשבת ויום טוב, ובו ב' סעיפים:

הנה מוכח כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדין הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לב

שולחן ערוך

יא. עור שעבדו שלא לשמו, אם יש תקון לחזר לעבדו לשמו, יתבאר בטור יורה דעה סי' רע"א:

יב. יהיה הקלף מעור בהמה חיה ועוף הטהורים, אפלו מנבלה וטרפה שלהם, אבל לא מעור בהמה וחיה ועוף הטמאים, דכתיב למען תהיה תורת ה' בפיך, ממין המתר לפיך, ולא מעור דג אפלו הוא טהור, משום דנפיש זהמיה:

יג. יהיה הקלף שלם שלא יהא בו נקבים שאין הדיו עובר עליו, דהינו שלא תהא האות נראית בו חלוקה לשתיים:

יד. הסופרים הנריונים עושים שלשה מיני קלפים, העב יותר לכתב בו פרשת שמע שהיא קטנה, והדק ממנו לפרשת והיה אם שמוע, שהיא יותר גדולה ולפרשת קדש ולפרשת והיה כי יביאך שהם ארכות עושים קלף דק מאד, ובוה יתמלאו הבתים בשנה וזהו נוי לתפלין:

טו. אם לאחר שנכתב נקב בתוך הה"א או המ"ם כשר, אפלו נקב כל תוכו שהנקב ממלא כל החלל. אבל בירושלמי משמע שגם בפנים צריך שיהא מקוף קלף. נקב רגל פנימי של ה"א אפלו לא נשאר ממנו אלא פל שהוא כשר להרא"ש: נקב רגל הימני, אם נשתיר ממנו מלא אות קטנה כשר, ואם לאו פסול:

טז. נפסק אחת מהאותיות, אם תינזק שאינו לא חכם ולא טפש יודע לקרותו כשר, ואם לאו פסול, ואין צריך לכסות לו שאר אותיות כמו שנוהגים: הא דמכשרינן כשנפסק אות, דוקא כשנכתב בכשרות ואחר כך נפסק, אבל אם מתחלה כשנכתב היה שם נקב ונפסק בו, או אם רגל הפך

ג. אין לשרטט פי אם שטה עליונה, ואם אינו יודע לישר השטה בלא שרטוט ישרטט כל השורות, ולא ישרטט בעופרת מפני שמקום השרטוט נשאר צבוע:

ז. הלכה למשה מסיני תפלין על הקלף, ולא על הדוכסוסטוס, ולא על הגויל. כותבין על הקלף במקום בשר, ואם שנה פסול. מהו קלף ומהו דוכסוסטוס, העור בשעת עבודו חולקין אותו לשנים, והחלק החיצון שהוא לצד השער נקרא קלף, והפנימי הדבוק לבשר נקרא דוכסוסטוס, לפי זה כי אמרינן כותבים על הקלף במקום בשר הינו מקום היותר קרוב לבשר דהינו במקום חבורו כשהוא דבוק לדוכסוסטוס, וקלפים שלנו שאין חולקים אותם יש להם דין קלף וכותבים עליהם לצד בשר שמה שמגדירים קלפתו העליונה שבמקום שער, אינו אלא פדי מה שצריך לתקנו להחליקו, ואפלו אם היו חולקים העור לשנים היה צריך לגרר ממנו כך ומצד הבשר גוררים הרבה, עד שאין נשאר אלא הקלף בלבד:

ח. צריך הקלף להיות מעבד בעפצים או בסיד, וצריך שיהא מעבד לשמו, טוב להוציא בשפתיו בתחלת העבוד שהוא מעבדו לשם תפלין או לשם ספר תורה, אבל אם עבדו לשם מזוזה פסול:

ט. אם עבדו עכו"ם, להרמב"ם פסול, אפלו אמר לו ישראל לעבדו לשמו, ולהרא"ש כשר אם ישראל עומד על גבו וסיעו:

י. כשמסמיני הנקבים במרצע כעין אותיות אף על פי שנקל לעכו"ם לזיף, אין חוששין משום דמרתת כותי פן יפיר ישראל בטביעות עיניו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לב

שולחן ערוך

ב. צריך לדקדק בחסרות ויתרות, שאם חסר או יתר אות אחת פסולים ונמצאו המניחים אותם מברכים בכל יום ברכה לבטלה, וגם שרוי בכל יום בלא מצות תפילין, ונמצא ענש הסופר מרבה, לכן צריך להיות מאד ירא שמים ותרד לדבר השם, המתעסק בכתיבת תפילין ותקונן:

בא. כל פרשה, אחר שיכתבנה, יקראנה היטב בכונה ודקדוק פעמים ושלש, ויחזור ויקראנה קדם שיתגנה בתוך ביתה, פדי שלא תתחלף פרשה בפרשה:

בב. טוב לנסות הקלמוס קדם שיתחיל לכתב הפרשה שלא יהא עליו דיו יותר מדאי ויפסיד, וכן יזהר קדם שיכתב כל שם לקרות כל מה שכתב, פדי שלא יבואו לידי גניזה על ידו:

בג. אם מצא שחסר אות אחת, אין לו תקנה, שאם כן היו כתובין שלא כסדרן, ופסולין משום דכתיב והיו בהויתן יהו. ואם יתר אות אחת, יש לו תקנה, על ידי שיגרר אותה אם היא בסוף תבה או בתחלתה, אבל אם היא באמצע תבה לא, משום דכשיגרר יהיה נראה פשטי תבות:

כד. מתר לכתב על מקום הגרר ועל מקום המחק אפלו אזכרה, ולא ימחק בעודו לח אלא יבשנו יפה פי אז יגרר בקל ולא ישאר לו שום רשם:

כה. כל אות שהיא כתובה שלא כתונה ואין צורתה עליה, כגון נגע רגל האל"ף בגג האל"ף או פני האל"ף בפנים בגג שתחתינה, או שהיה רגל הה"א, או רגל הקו"ף נוגעים או שהיתה אות אחת חלוקה לשתי אותיות, כגון צד"י שכתב יו"ד נו"ן או שי"ן, שכתב צי"ן יו"ד או ח"ית, שני זיני"ן

הפשוטה, או פיוצא בה מגיע לסוף הקלף בלי הקף קלף מתחלתו, פסול:

יו. אם נפלה טפת דיו לתוך האות ואינה נכרת האות, אין תקנה לגרר הדיו ועל ידי כך יהיה נפר האות, דהוי חק תוכות ופסול, משום דבעינן וכתב ולא וחקק, והוא הדין אם טעה וכתב דל"ת במקום רי"ש או ב"י"ת במקום כ"ף, אין תקנה למחק המתג לתקן האות, משום דהוי כחק תוכות:

יח. מ"ם פתוחה שנדבק פתיחתה ונסתמה, אין מועיל לגרר הדבק ולפתחה, משום דהוי כחק תוכות. ומה תקנתה, שיגרר כל החרטום ותשאר כצורת נו"ן כפופה, ואחר כך יכתב מה שגרר. ורי"ש שעשאה כמין דל"ת, יש להחמיר ולומר דלא סגי כשיגרר הירף לבד או הגג לבד ויחזור ויכתבנו כמין רי"ש, משום דבין הגג בין הירף נעשו בפסול, הלכך צריך לגרר שניהם. אם נדבקה אות לאות בין קדם שתגמר בין אחר שנגמרה פסול, ואם גרר והפרידה כשר, ולא מקרי חק תוכות מאחר שהאות עצמה היתה כתובה כתונה. אם נגעו רגלי הה"א והקו"ף בגג יגרר הרגל ויחזור ויכתבנו, ואין צריך לגרר כל האות פי הגג פדין נכתב. אם נגע רגל האל"ף בגג האל"ף או פני האל"ף בפנים בגג שתחתינה פסול, ואין תקנה בגרידה להפרידה דהוי כחק תוכות, אלא יגרר כל מה שנעשה בפסול ויחזור ויכתבנו:

יט. בתחלת הפתיכה יאמר בפיו: אני כותב לשם קדשת תפילין. ומלבד זה בכל פעם שכותב אזכרה צריך לומר שכותבה לשם קדשת השם:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לב

שולחן ערוך

לג. יעשה השורות שוות שלא תהא אחת נכנסת ואחת יוצאת, ולפחות יזהר שלא יכתב ג' אותיות חוץ לשטה ואם כתבם לא פסול:

לד. ב' אותיות שהם תבה אחת, לא יכתב חוץ לשטה:

לה. אותיות השם צריך שיהיו כלם בתוך הדף, ולא יצא מהם כלל חוץ לדף:

לו. יעשה כל פרשיותיה פתוחות, חוץ מפרשה אחרונה הכתובה בתורה, שהיא והיה אם שמוע, שיצטנה סתומה ואם שנה פסול: ולכן נהגו שפרשת קדש לי, והיה כי יביאך, ופרשת שמע בראש שטה ובסוף קדש לי ובסוף והיה כי יביאך מניחים חלק כדי לכתב ט' אותיות, ובסוף שמע אין מניחים חלק כלל, ואם מניחים הוא פחות מכדי לכתב ט' אותיות. ופרשת והיה אם שמוע מתחילים מאמצע שטה עליונה, ומניח לפניה חלק כדי לכתב ט' אותיות, ונמצא ששלשה פרשיות הם פתוחות בין להרמב"ם בין להרא"ש, ופרשה אחרונה היא סתומה לדעת הרמב"ם:

לז. עור הבתים צריך להיות מעור בהמה חיה ועוף הטהורים, אפלו מנבלה או טרפה שלהם, ורשאי לעשותם מקלף או מעור שליל: צריך שיהיה מעבד לשמו היכא דאפשר:

לח. יעשה ד' בתים מעור אחד לשל ראש, ובית אחד לשל יד:

לט. תפילין, בין של ראש בין של יד, הלכה למשה מסיני שיהיו מרבעות בתפרן ובאלכסונו, דהינו שיהיה רבוען מכון ארפו פרחבו כדי שיהא להם אותו אלכסון, שאמרו חז"ל כל אמתא ברבועא

ואחר שכתב לפניו חזר ותקנם, הוי שלא כסדרן ופסילין. אבל להפריד האותיות הדבוקות אחר שכתב לפניהם שפיר דמי, דכיון שהאות צורתה עליה כשמפרידה מחברתה לא הוי ככותב, וה"ה שאם לא היו מקצת יודי"ן שעל האל"פין והשיני"ן והעיני"ן ורגלי התוי"ן נוגעים בגוף האות ותינוק דלא חכים ולא טפש מכירם, שאף על פי שכתב לפניהם יכול לחזר ולתקנם, דכיון דצורת האות היתה נפרת ליכא משום פתבן שלא כסדרן. ויש מי שאומר דה"ה אם חטרא דחי"ת למעלה אין נוגעים זה לזה, אף אין נפר להדיא פרידתו, אף על פי שהתינוק קורא שני זיני"ן מתר להדביקם:

מז. אם אותיות של שם דבוקות יכול להפרידם:

מז. אותיות ותבות שנמחקו, קצת אם רשומן נפר כל כך שתינוק דלא חכים ולא טפש יכול לקרותם מתר להעביר קלמוס עליה להיטיב הכתב ולחדשו, ולא הוי שלא כסדרן:

מח. יש לזהר שלא יכנס ראש הלמ"ד באויר הה"א או החי"ת, אפלו בלא נגיעה:

מט. אם אין הפרשיות שגורות בפיו, צריך שיכתב מתוך הכתב:

ל. אינו רשאי לכתב, אלא אם פן יודע לקרות:

לא. אם אינו כותב מתוך הכתב, לא יכתב על פה שמקרא אותו אחר, אלא אם פן יחזר הוא ויקרא בפיו:

לב. צריך להניח חלק למעלה כדי גגה של למ"ד: ולמטה כשעור כ"ף ונו"ן פשוטה ובתחלתו וסופן אין צריך להניח כלל:

הנה מוכא באן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להבירא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לב

שולחן ערוך

היטב בתחלה עד שיהא נקי. קצת שער זה צריך
שיראה חוץ לבתים:

מה. יתן כל פרשה בבית שלה, שתהא זקופה
מעמד בביתה:

מז. יהיה הגליון עליון תחלה שיהו שורה העליונה
וגליון תחתון לצד פה הבתים:

מז. אם כתב כל הארבע פרשיות בקלף אחד
כשרים, אפלו אין רוח ביניהם, ובלבד שיהא חוט
או משיחה בין כל בית ובית. של יד כותב
הארבעה פרשיות בקלף אחד וגולל אותן מסופן
לתחלתן, וכורך קלף עליהם ושער עגל, ומכניסם
בביתם כמו של ראש. אם כתבם על ארבע קלפים
והניחם בארבעה בתים יצא, והוא שיטלה עור על
הארבעה בתים שיהיו נראים כבית אחד:

מה. אם צפה הבתים בזהב או בעור בהמה טמאה,
פסולים:

מט. הלכה למשה מסיני שיהו תפלין נתפרים
בגידי בהמה ותיה טהורים, וטוב לתפור בגידי
שור:

נ. אין לקנות גידים מעכו"ם משום דחיישינן שמא
של בהמה טמאה הם. מקום שאין גידים מצויים,
תופרים בטאליאדוראש שעושים מן הקלף עד
שיזדמנו להם גידים:

נא. יתפור שלשה תפירות בכל צד, וחוט התפירה
יהיה סובב משתי רוחות, ויעביר חוט התפירה בין
כל בית ובית: ויש מי שאומר שי"ב תפירות אלו
יהיו בחוט אחד:

אמתא ותרי חמשי באלקסונא, וצריך לרבע מקום
מושכן וגם הבתים: עשאן מרבעות ואחר זמן
נתקלקל רבוען, יש מי שאומר שצריך לרבען:

מ. עור הבתים, מצוה לעשותו שחר חריץ שבין
בית לבית צריך שיגיע עד התפר, ואם לא הגיע
כשרה, והוא שיהיה נפר החריץ כדי שיהיו ד'
ראשיה נראין לכל:

מא. ארך ורחב הבתים וגבהן אין לו שעור:

מב. שי"ן של תפלין, הלכה למשה מסיני שיעשה
בעור הבתים של ראש כמין שי"ן בולטת מקמטי
העור, אחד מימינו ואחד משמאלו, של ימין המניח
של ג' ראשים, ושל שמאל המניח של ארבע
ראשים:

מג. חריץ של שי"ן דהינו חדה למטה יגיע עד
מקום התפר:

מד. תתורא דתפלין, הלכה למשה מסיני. והינו
שישים עור למטה לכסות פי הבתים, ונראה כעין
דף של גשר הנקרא תתורא. מעברתא דתפלין,
הלכה למשה מסיני. והינו שעור התתורא י"ה ארך
מצד אחד, ויעשה בו המעברתא, כיצד, יחתכנו
משני צדדים שלא תהא רחבה כמו רחב התתורא,
כדי שיהא נפר רבוע התתורא ובאותה מעברתא
עוברת הרצועה ועל שם כף נקראת מעברתא. גם
בתפלין של יד יעשה תתורא ומעברתא. יגלגל כל
פרשה מסופה לתחלתה, וכורכה בקלף קטון, ויש
מקפידין מלכרכן אלא בקלף כשר, והלכה למשה
מסיני שיכרך עליה שער בהמה או חיה הטהורים:
ונהגו שיהיה שער זה של עגל, ואם לא מצא של
עגל כורך בשל פרה, או של שור, ורוחץ השער

הנה מוכא באן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י לימוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

ב

ב

תשרי

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לג

שולחן ערוך

ד. טוב שישחירם ישראל לשמן ולא גוי:
ה. אם נפסקה הרצועה, יש מתירים לתפור מצד
פנים, ויש אומרים מה שמקיף ממנה הראש, ובשל
יד פדי שתקיף הזרוע לקשר התפלה עם הזרוע,
וכדי שתמתח עד אצבע אמצעית, ויכרך ממנה על
אותו אצבע ג' כריכות ויקשר, אין להם תקנה לא
בקשירה ולא בתפירה. וכל יתרון הארץ שהוא
בשביל שכורך הרצועה כמה פעמים סביב הזרוע
ובשל ראש מה שתלוי ממנה, אין התפירה
והקשירה פוסלים בה ובשעת הדחק יש לסמך על
המתירים כדי שלא יתבטל ממצות תפילין:

סימן לד

סדר הנחת הפרשיות בתפילין והמהדרים אשר להם
ב' זוגות תפילין, ובו ד' סעיפים:

א. סדר הנחתן בבתים, לרש"י והרמב"ם קדש
משמאל המניח, בבית החיצון, ואחריו כי יביאך
בבית שני, ושמע בבית השלישי, והיה אם שמוע
בבית הרביעי, שהוא בית החיצון לימינו. ולרבנו
תם בבית הג' והיה אם שמוע, ובבית הד' שהוא
החיצון שמע, ומנהג העולם פרש"י והרמב"ם:

ב. ירא שמים יצא ידי שניהם, ויעשה שתי זוגות
תפילין, ויניח שניהם, ויכון בהנחתן באותם שהם
אלבא דהלכתא אני יוצא ידי חובתי, והשאר הם
כרצועות בעלמא, כי מקום יש בראש להניח שני
תפילין, וכן בזרוע ואם אינו יודע לכון המקום
ולהניח שניהם יחד, יניח כדברי האחד של יד ושל
ראש ויניח האחרים על סמך ברכה ראשונה, ואם
לא יוכל להניח בכת אחת, יניח של רש"י, ויכרך

ג. יכניס הרצועה תוך המעברתא, ויעשה קשר
כמין דלי"ת בשל ראש, וכמין יו"ד בשל יד,
להשלים אותיות שדי עם השי"ן שבשל ראש:

סימן לה

דין תקוני התפילין ודין הרצועות, ובו ח' סעיפים:

א. אם נתקלקל עור של שני בתים מבתי הראש זה
אצל זה, אם התפילין ישנים, פסולים, ואם הם
חדשים, כשרים, כל זמן שעור מושב הבתים קיים:
ואלו הם חדשים, כל זמן שאם היו מושכים אותם
ברצועות, הבית מתפשט ונפתח נקרא חדש, ואם
אינו נפתח נקרא ישן, ואם נתקלקלו שנים זה
שלא כנגד זה, ראשון ושלישי כשרים, אפלו הם
ישנים ואם נתקלקלו ג' בתים בכל ענין פסולים:

ב. אם נפסקו תפירות התפילין, להרמב"ם אם היו
שתי התפירות זו בצד זו, או שנפסקו ג' תפירות
אפלו זו שלא כנגד זו, הרי אלו פסולים. במה
דברים אמורים, בישנים, אבל בחדשים, כל זמן
שעור מושב הבתים קיים, כשרים. ואלו הם
חדשים, כל שאוחזין מקצת העור שנקרע תפרו,
ותולין בו התפילין, והוא חזק, ואינו נפסק. ואם
אין ראוי לתלות בו, אלא הוא נפסק, הרי אלו
ישנות:

ג. עור הרצועות צריך שיהיה מעור בהמה חיה
ועוף הטהורים, וצריך שיהיה מעבד לשמו. רצועות
בין מעור בין מקלף כשרות. הלכה למשה מסיני
שהיו הרצועות שחרות מבחוץ, אבל מצד פנים
יעשה מאיזה צבע שירצה, חוץ מאדם, שמא יאמרו
שמדם חטטיו נצבעו והאדימו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לה

שולחן ערוך

זמן הנחת התפילין, ובו ג' פעיפים:

- א. גדול שכר מצות תפילין, וכל מי שאינו מניחם הוא בכלל פושעי ישראל בגופו:
- ב. מצותן להיותם עליו פל היום אבל מפני שצריכים גוף נקי שלא יפית בהם, ושלא יסיח דעתו מהם, ואין פל אדם יכול לזהר בהם, נהגו שלא להניחם כל היום. ומכל מקום צריך כל אדם לזהר בהם להיותם עליו בשעת קריאת שמע ותפלה:

ג. קטן היודע לשמור תפילין בטהרה שלא יישן בהם ולא יפית בהם, חיב אביו לקנות לו תפילין לחנכו:

סימן לח

מי הם חיבין בתפילין והפטורים, ובו יג פעיפים:

- א. חולה מעים פטור מתפילין:
- ב. מי שברי לו שאינו יכול להתפלל בלא הפחה, מוטב שיעבר זמן התפלה ממה שיתפלל בלא גוף נקי ואם יראה לו שיוכל להעמיד עצמו בגוף נקי בשעת קריאת שמע, יניח תפילין בין אהבה לקריאת שמע, ויברך:
- ג. נשים ועבדים פטורים מתפילין, מפני שהוא מצות עשה שהזמן גרמא:
- ד. המניח תפילין צריך לזהר מהרהור תאות אשה:
- ה. אבל ביום ראשון אסור להניח תפילין, מכאן ואילך חיב, אפלו באו פנים חדשות:
- ו. בט' באב חיבין בתפילין:
- ז. חתן ושושבינו וכל בני חפה פטורין, משום דשכיח שכרות וקלות ראש:

- עליהם, ויהיו עליו בשעת קריאת שמע ותפלה, ואחר התפלה יניח של רבנו תם בלא ברכה ויקרא בהם שמע והיה אם שמוע:
- ג. לא יעשה כן אלא מי שמתזק ומפרסם בחסידות:
- ד. לא יניח ב' הזוגות בכיס אחד שהאחד מהם הוא חל, ואסור להניחו בכיס תפילין, אלא יעשה שני כיסין, וסימן לכל כיס, שלא יתן של זה בזה:

סימן לה

דין מנין השטין, ובו פעיף אחד

א. נהגו במנין השטין לכתב בשל יד שבעה שטין בכל פרשה ובשל ראש ארבעה שטין, ואם שנה לא פסל:

סימן לו

קדוק כתיבתו, ובו ג' פעיפים:

- א. צריך לדקדק בכתיבת האותיות שלא תשתנה צורת שום אחת מהן ולא תדמה לאחרת:
- ב. פל אות צריכה להיות גלם אחד, לכך צריך לזהר בנקדה שעל האלף שהיא כמין יוד, ובנקדה שתחתיה וביוד"י השי"ן ועי"ן ואחורי צד"י שיהו נוגעות באות, ובאחת שאינה נוגעת פסולין. וכן בשאר אותיות, חוץ מה"א וקו"ף שאין לגע הרגל בגג, ואם נגע פסול:
- ג. צריך לתיג שעטנ"ז ג"ץ והסופרים נהגו לתיג אותיות אחרות, ואם לא תיג אפלו שעטנ"ז ג"ץ לא פסל:

סימן לו

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמרו:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן לט

שולחן ערוך

- ו. נמצאו ביד גוי, ואין ידוע מי כתבם, כשרים:
- ז. אין לוקחין תפילין ומזוזות וספרים מן הגוים יותר מפדי דמיהן הרבה, כדי שלא להרגיל לגנוב ולגזלן:
- ח. אין נקחין, אלא מן הממחה שבקי בחסרות ויתרות:
- ט. לקח ממי שאינו ממחה, צריך לבדקו. לקח ממנו מאה קציצות, בודק מהם שלשה קציצות, שתים של ראש ואחת של יד, או שתים של יד ואחת של ראש. אם מצאן כשרים, החזק זה האיש, והרי כלם כשרים, ואין השאר צריך בדיקה. ואם לקחן צבתים צבתים, חזקתן מאנשים הרבה הם לקוחים, לפיכך בודק מכל צבת ב' של ראש ואחת של יד, או ב' של יד ואחת של ראש. המוכר תפילין ואמר שהיו של אדם גדול, נאמן, ואינם צריכים בדיקה:
- י. תפילין שהחזקו בכשרות אינם צריכים בדיקה לעולם, ואם אינו מניחן אלא לפרקים, צריכים בדיקה פעמים בשבוע:

סימן מ

דין איך לנהג בקדשת התפילין, ובו ח' סעיפים:

- א. אסור לתלות תפילין בין בפתים בין ברכועות, אבל מתר לתלותן בכיסן:
- ב. בית שיש בו תפילין אסור לשמש בו מטתו, עד שיוציאם או שיניחם בכלי תוך כלי, והוא שאין השני מיחד להם, שאם הוא מיחד, אפלו מאה חשובים כא':

- ח. פותבי תפילין ומזוזות, הם ותגריהם ותגרי תגריהם, וכל העוסקים במלאכת שמים פטורין מהנחת תפילין כל היום, וזולת בשעת קריאת שמע ותפלה:
- ט. מצטער ומי שאין דעתו מישבת עליו ונכונה פטור, מפני שאסור להסיח דעתו מהם:
- י. הקורא בתורה פטור מהנחת תפילין כל היום, וזולת בשעת קריאת שמע ותפלה:
- יא. לא יחליץ תפילין בפני רבו, אלא יפנה לצד אחר מפני אמתו, ויחליץ שלא בפניו:
- יב. הנה צריך לתפילין ומזוזות, ואין ידו משגת לקנות שניהם, תפילין קודמים:
- יג. מנדה ומצרע אסורים להניח תפילין:

סימן לט

מי הם הכשרים לכתב תפילין ולקנות מהם, ובו י' סעיפים:

- א. תפילין שכתבן עבד, או אשה, או קטן, אפלו הגיע לחנוכה, או גוי, או כותי, או ישראל מומר, או מוסר, פסולים, משום דכתיב וקשרתם וכתבתם. כל שאינו בקשירה, או אינו מאמין בה, אינו בכתיבה:
- ב. כל שפסול לכתבן, פסול בכל תקוון צשייתן:
- ג. גר שחזר לדתו מחמת יראה, כשר לכתב תפילין:
- ד. תפילין שכתבם אפיקורוס ישרפו, ויש אומרים יגנוזו:
- ה. נמצאו ביד אפיקורוס, ואין ידוע מי כתבן, יגנוזו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ נסח שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחמי ורחמינו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחמינו ורחילנו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילין סימן מא

שולחן ערוך

א. אסור לשנות תפלין של ראש לעשותן של יד,
ואפלו לקח רצועה מהם ולתן בשל יד אסור, מפני
שאין מורידין מקדשה חמורה לקדשה קלה, ושל
ראש קדשתו חמורה, שרבו של שדי בשל ראש,
אבל משל יד לשל ראש מתר לשנות, ואם היו
חדשים שעדין לא הניחם, מתר לשנות אפלו משל
ראש לשל יד, (שטולה) [שתולה] עליהם מכסה
עור אחר, ונראים כבית אחד:

ב. אם התנה עליהם מתחלה, אפלו לבשן אדם,
יכול לשנותן, אפלו משל ראש לשל יד:

ג. סוּדָר דְאֶזְמָנָה לְמִצַּר בֵּיה תְּפִלִּין לְעוֹלָם, וְצַר
בֵּיה תְּפִלִּין חַד זְמַנָּא, אָסוּר לְמִצַּר בֵּיה זְוִי: אֶזְמָנָה
וְלֹא צַר בֵּיה, או צר ביה ולא אזמנה, שרי למצור
ביה זווי:

סימן מג

דין איך להתנהג בתפלין בהכנסו לבית הכסא, ובו

ט' סעיפים:

א. אסור לכנס לבית הכסא קבוע להשתין בתפלין
שבראשו, גזרה שמא יעשה בהם צרכיו, ואם אוהזן
בידו, מתר להשתין בהם בבית הכסא קבוע: ובבית
הכסא עראי מתר להשתין בהם כשהם בראשו,
אבל אם אוהזן בידו אסור להשתין בהם מעמד,
אפלו אם תופס אותם בבגדו, מפני שצריך לשפשף
בידו ניצוצות שברגליו, אלא חולצן ברחוק ד'
אמות ונותנם לחברו. ומדברי הרמב"ם נראה
שאסור להשתין כשהם בראשו, בין בבית הכסא
קבוע בין בבית הכסא עראי, ויש לחוש לדבריו:

סימן מא

הנושא משאוי איך ינהג בתפלין, ובו סעיף אחד

א. הנושא משאוי על ראשו, חולץ תפלין של ראש
עד שיסיר המשאוי, ואפלו מטפחת אסור להניח
על הראש שיש בו תפלין, אבל דבר שדרכו לתן
בראשו, כגון כובע או מצנפת מתר:

סימן מב

אם מתר לשנות תפלין של יד לשל ראש, ובו ג'

סעיפים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מד אורח חיים

אסור שנה בתפלין, ובו פעיף אחר

א. כל זמן שתפלין בראשו או בזרועו, אסור לישן בהם אפלו שנת עראי, אלא אם הניח עליה סודר ולא היתה עמו אשה, ישן בהם שנת עראי, וכיצד הוא עושה, מניח ראשו בין ברכיו והוא יושב וישן. היו תפלין ברוכין בידו מתר לישן בהם אפלו שנת קבע, ואם אוחזן בידו ואינם ברוכים בידו אסור לישן בהם אפלו שנת עראי:

סימן מה

דין תפלין בבית הקברות ובית המרחץ, ובו ב' סעיפים:

א. אסור לכנס בבית הקברות או בתוך ארבע אמות של מת ותפלין בראשו משום לועג לרש, ואם הם מכסים מתר:
ב. בבית המרחץ, בבית החיצון שכל העומדים בו הם לבושים, יכולים להניח שם תפלין לכתחלה. ובבית האמצעי שמקצת בני אדם עומדים שם לבושים, ומקצתן ערמים, אינו יכול להניחם לכתחלה, ואם היו בראשו אין צריך לחלצן. ובבית הפנימי שכל העומדים שם ערמים, אפלו היו בראשו, צריך לחלצן:

הלכות ברכות השחר ושאר ברכות

סימן מז

הלכות ברכות השחר ושאר ברכות, ובו ט' סעיפים:

ב. בית הכסא קבוע הינו שיש בו צואה, והוא על פני השדה בלא חפירה:

ג. בית הכסא עראי, הינו כגון להשתין מים שאין אדם הולך בשבילם לבית הכסא, והפעם הזאת נעשה המקום הזה בית הכסא תחלה:

ד. אם הם בחיקו וחקור חגורה או בבגדו בידו, מתר, בין להשתין בין לפנות:

ה. אם רוצה לכנס לבית הכסא קבוע לעשות צרכיו, חולצן ברחוק ד' אמות: וגולצן ברצועות שלחן, ואוחזן בימינו ובבגדו כנגד לבו, ויזהר שלא תהא רצועה יוצאת מתחת ידו טפה, וכשיוצא מרחיק ד' אמות ומניחן:

ו. היה לבוש בתפלין והצריך לבית הכסא בליטה או סמוך לחשכה, שאין שהות להניחם עוד אחר שיצא, לא יכנס בהם גולצין בבגדו, ואפלו להשתין מים בבית הכסא קבוע, אלא כיצד יעשה, חולצן ומניחן בכלי אם היה בו טפה, או בכלי שאינו פלין, אף על פי שאין בו טפה, ואוחזו הכלי בידו, ונכנס:

ז. במה דברים אמורים, בבית הכסא שבשדה, אבל בבית הכסא שבבית לא יכניסם כלל, כיון שיכול להניחם במקום המשתמר:

ח. אם שכח תפלין בראשו ועשה בהם צרכיו, מניח ידו עליהן עד שיגמר עמוד הראשון, ויוצא וחולצן, וחוזר ונכנס:

ט. מתר לרופא לקח עביט של מי רגלים בידו ותפלין בראשו, ובעל גפוש יחמיר לעצמו:

סימן מד

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובעמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מז אורח חיים

ה. כל הפרכות האלו, אם לא נתחייב באיזה מהן, כגון שלא שמע קול התרנגול, או שלא הלך, או לא לבש, או לא חגר, אומר אותה ברכה בלא הזכרת השם:

ט. לא יקרא פסוקים קדם ברכת התורה, אף על פי שהוא אומר דרך תחנונים. ויש אומרים שאין לחוש, פיון שאינו אומרם אלא דרך תחנונים. ונכון לחוש לסברא ראשונה:

סימן מז

דיני ברכת התורה, ובו יד סעיפים:

- א. ברכת התורה, צריך לזהר בה מאד:
- ב. צריך לברך בין למקרא בין למשנה בין לגמרא:
- ג. הכותב בדברי תורה, אף על פי שאינו קורא, צריך לברך:
- ד. המהרהר בדברי תורה, אין צריך לברך:
- ה. ברכות התורה אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה. והערב נא וכו' ואשר בחר בנו:
 - ו. אומר והערב עם וי"ו: {{
 - ז. ברכת אהבת עולם פוטר ברכת התורה, אם למד מיד בלי הפסק:
 - ח. ויש להסתפק אי סגי בקורא קריאת שמע סמוך לה מיד בלי הפסק, ולכן יש לזהר לברך ברכת התורה קדם אהבת עולם:
 - ט. יש אומרים שאם הפסיק בין ברכת התורה ללמודו, אין בכך פלוס, והנכון שלא להפסיק ביניהם, וכן נהגו לומר פרשת ברכת כהנים סמוך לברכת התורה:

א. כשנעור משנתו, יאמר אלהי נשמה. כששומע קול התרנגול, יברך הנותן לשכוי בינה. כשלושב יברך מלביש ערמים. כשיניח ידיו על עיניו, יברך פוקח עורים. כשישב יברך מתיר אסורים. כשזוקף יברך זוקף כפופים. כשיניח רגליו בארץ, יברך רקע הארץ על המים. כשנוצל מנעליו, יברך שעשה לי כל צרכי. כשהולך יברך המכין מצעדי גבר. כשחוגר חגורו, יברך אוזר ישראל בגבורה: כשמשים כובע או מצנפת בראשו, יברך עוטר ישראל בתפארה. כשיטל ידיו, יברך על נטילת ידים. כשירחץ פניו, יברך המעביר שנה מעיני וכו' ויהי רצון וכו' עד ברוך אתה ה' גומל חסדים טובים לעמו ישראל. ואין לענות אמן אחר המעביר שנה מעיני, עד שיחתם הגומל חסדים טובים לעמו ישראל, שהכל ברכה אחת היא:

- ב. עכשו מפני שאין הידים נקיות, וגם מפני עמי הארצות שאינם יודעים אותם, נהגו לסדרם בבית הכנסת, ועונין אמן אחריהם, ויוצאים ידי חובתן:
- ג. חייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות לפחות:
- ד. צריך לברך בכל יום (שעשאני יהודי) [שלא עשני גוי] שלא עשני עבד, שלא עשני אשה, והנשים מברכות: שעשני כרצונו:
- ה. אם קדם וברך זוקף כפופים קדם שברך מתיר אסורים, לא יברכנה:
- ו. יש נוהגין לברך הנותן ליצף כח, ואין דבריהם נראים:
- ז. יש נוהגים לברך ברכות אחרות נוספות על אלו, וטעות הוא בידם:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י לימוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מח אורח חיים

סימן נ

טעם למה אומרים משנת איזהו מקומן, ובו סעיף אחד

א. קבעו לשנות אחר פרשת התמיד פרק איזהו מקומן ובריתא דרבי ישמעאל, פדי שיזכה כל אדם ללמוד בכל יום מקרא משנה ותלמוד, דבריתא דרבי ישמעאל הוי במקום תלמוד, שתמדרש כתלמוד:

סימן נא

דיני תפלה מן ברוך שאמר עד ישתבח, ובו ט' סעיפים:

א. אומרים ברוך שאמר קדם פסוקי דזמרה, וישתבח לאתריהם:

ב. אם סיים ברוך שאמר קדם שסיים החזן, עונה אחריו אמן:

ג. אחר ישתבח יכול לענות אמן אחר ברכת עצמו

ד. צריך לזהר מלהפסיק בדבור, משיתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח:

ה. בין המזמורים האלו שואל מפני הכבוד, ומשיב שלום לכל אדם, ובאמצע המזמור שואל מפני היראה, ומשיב מפני הכבוד:

ו. צריך להפסיק בין אלילים ובין זה' שמים עשה:

ז. צריך לכוון בפסוק פותח את ידך, ואם לא כוון צריך לחזור ולאמרו פעם אחרת:

ח. אין אומרים הזמירות במרוצה, כי אם בנחת:

י. אם הפסיק מללמוד ונתעסק בעסקיו, כיון שדעתו לחזור וללמוד לא הוי הפסק, והוא הדין לשנה ומרחץ ובית הכסא, דלא הוי הפסק:

יא. שנת קבע ביום על משתו הוי הפסק, ויש אומרים דלא הוי הפסק, וכן נהגו:

יב. אף אם למד בלילה, הלילה הולך אחר היום שעבר, ואינו צריך לחזור ולברך, כל זמן שלא ישן:

יג. המשכים קדם אור היום ללמוד, מברך ברכת התורה, ואינו צריך לחזור ולברך כשילך לבית הכנסת. המשכים קדם אור היום, מברך כל סדר הברכות, חוץ מברכת הנותן לשכוי בינה ופרשת התמיד שימתין מלאמרם עד שיאור היום:

יד. נשים מברכות ברכת התורה:

סימן מח

(אומרים פרשת התמיד ו) פסוקי קרבן שבת אומרים אצל פרשת התמיד. ובו סעיף אחד

א. בשבת אומרים אצל פרשת התמיד פסוקי מוסף שבת, אבל לא בראש חדש ויום טוב, מפני שקורים בתורה בפסוקי מוסף:

סימן מט

שיכול לומר קריאת שמע בעל פה, ובו סעיף אחד

א. אף על גב דקימא לן דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם על פה, כל דבר שרגיל וישגור בפיו הכל, כגון קריאת שמע וברכת כהנים ופרשת התמיד וכיוצא בהן, מתר:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, בך חילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלימ בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נב

שולחן ערוך

ד. שליח צבור צריך שיהיה הגון, ואיזהו הגון, שיהא ריקן מעברות, ושלא יצא עליו שם רע, אפלו בילדותו, ושיהיה ענו ומרצה לעם, ויש לו נעימה, וקולו ערב, ורגיל לקרות תורה נביאים וכתובים:

ה. אם אין מוצאין מי שיהיה בו כל המדות האלו, יבחרו הטוב שבצבור בחכמה ובמעשים טובים:

ו. אין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו מפני כבוד הצבור, אבל באקראי משהביא שתי שערות יכול לירד לפני התבה, ובלבד שלא יתמנה מפי הצבור או מפי שליח צבור הממנה אותו להקל מעליו להתפלל בעדו לעתים ידועים:

ז. אם אין שם מי שיודע להיות שליח צבור כי אם בן י"ג ויום א' מוטב שיהא הוא שליח צבור, משביטלו מלשמע קדשה וקדושה:

ח. מי שאינו בעל זקן, כל שנכר בו שהגיע לכלל שנים שראוי להתמלאות זקנו, נתמלא זקנו קרינן ביה, הלכך בן כ' שנה, אף על פי שאין לו זקן, ממנין אותו:

ט. סריס, יש אומרים שמתר למנותו, אם הוא בן כ':

י. יש ללמד זכות על מקומות שנוהגים שהקטנים יורדין לפני התבה להתפלל תפלת ערבית במוצאי שבתות:

יא. שליח צבור שמאריך בתפלה כדי שישמעו קולו ערב, אם הוא מחמת ששמח בלבבו על שנותן הודאה לה' יתברך בנעימה, תבא עליו ברכה, והוא שיתפלל בכבוד ראש, ועומד באימה ויראה,

ט. מזמור לתודה יש לאמרו בנגינה, שכל השירות עתידות לבטל, חוץ ממזמור לתודה:

סימן נב

דין מי ששהה לבוא לבית הכנסת עד ישתבח, ובו סעיף אחר

א. אם בא לבית הכנסת ומצא צבור בסוף פסוקי דזמרה, אומר ברוך שאמר עד מהלל בתשפחות, ואחר כך תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה, ואחר כך הללו את ה' מן השמים עד לבני ישראל עם קרובו הללויה, ואחר כך הללו אל בקדשו עד כל הנשמה תהלל יה: ואחר כך ישתבח, ואחר כך יוצר וקריאת שמע וברכותיה, ויתפלל עם הצבור. ואם אין שהות כל כך, ידלג גם מזמור הללו את ה' מן השמים: ואם כבר התחילו הצבור יוצר, ואין שהות לומר פסוקי דזמרה אפלו בדלוג, יקרא קריאת שמע וברכותיה עם הצבור, ויתפלל עמהם, ואחר כך יקרא כל פסוקי דזמרה בלא ברכה שלפניהם ולא של אחריהם:

סימן נג

דין מי הראוי לירד לפני התבה, ובו כו סעיפים:

א. אומר שליח צבור ישתבח מעמד:

ב. אין לומר ישתבח, אלא אם פן אמר ברוך שאמר וקצת פסוקי דזמרה:

ג. אין לברך על עטיפת ציצית בין פסוקי דזמרה לישתבח, אלא בין ישתבח ליוצר:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ נסך שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

כה

כה

תשרי

אורח חיים

הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נד

שולחן ערוך

כ. אם אחד רוצה לומר תפלה בשביל אביו, ואחר רוצה לומר בשביל אחר, מי שירצה הקהל שיאמר התפלה, הוא יאמר:

כא. אין להתמנות שליח צבור על פי השר, אף על פי שרב הצבור חפצים בו:

כב. שליח צבור בשכר עדיף טפי מבנדבה:

כג. שכר שליח צבור פורעים מקפת הקהל, אף על פי שהשליח צבור מוציא הדל כעשיר, מפל מקום אין יד העני משגת כעשיר:

כד. צבור שצריכין לשכור רב ושליח צבור, ואין בידם כדי שכר שניהם, אם הוא רב מבהק וגדול בתורה ובקי בהוראה, הוא קודם, ואם לאו, שליח צבור קודם:

כה. אין מסלקין תזון מאמנותו, אלא אם כן נמצא בו פסול:

כו. קהל שנהגו למנות אנשים על צרכי הצבור לזמן, ובהגיע הזמן יצאו אלו ויכנסו אחרים תחתיהם, בין לחזן בין לקפה של צדקה, בין לשאר מנויים הצריכין לצבור, בין שנוטלין עליהם שכר בין שאינם נוטלים, אפלו לא קבעו להם זמן, סתמן כפרושן מאחר שנהגו כך:

סימן נד

דינים השייכים לישתבה, ובו ג' סעיפים:

א. ישתבה אינה פותחת בברוך, לפי שהיא סמוכה לברוך שאמר, ששתייהן נתקנו על פסוקי דזמרה, זו לפנייהם וזו לאחרייהם:

אבל אם מכון להשמיע קולו, ושמת בקולו, הרי זה מגנה. ומפל מקום כל שמאריך בתפלתו, לא טוב עושה מפני טרח הצבור:

יב. אין ממנין מי שקורא לאלפי"ן עיני"ן, ולעיני"ן אלפי"ן:

יג. פוחח, והוא מי שבגדו קרוע, וזרועותיו מגלים, לא ירד לפני התבה:

יד. סומא יורד לפני התבה, ובלבד שלא יקרא בתורה, משום דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם על פה:

טו. שליח צבור קבוע יורד לפני התבה מעצמו, ולא ימתין שיאמרו לו:

טז. מי שאינו שליח צבור קבוע, צריך לסרב מעט קדם שירד לפני התבה, ולא יותר מדאי, אלא פעם ראשונה מסרב וכשיאמרו לו פעם שניה, מכין עצמו כמי שרוצה לעמד, ובפעם שלישית יעמד. ואם האומר לו שירד הוא אדם גדול, אינו מסרב לו כלל:

יז. אם טעה שליח צבור וצריכין להעמיד אחר תחתיו, אותו שמעמיד תחתיו לא יסרב:

יח. האומר איני יורד לפני התבה מפני שבגדי צבועין, או מפני שברגלי סנדל, לא ירד באותה תפלה כלל, מפני שדרך האפיקורסין להקפיד בכך, וחישינן שמא אפיקורסות נזרקה בו:

יט. יש מונעים גר מלהיות שליח צבור, ונדחו דבריהם. אפלו יחיד יכול לעכב ולומר איני רוצה שפלוני יהיה חזן, אם לא שפבר הספים עליו מתחלה:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

בב
תשרי

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון
בב

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נה אורח חיים

ז. כשאחד מתפלל לבדו, נכון שהאחרים ימתינו מלומר קדיש, עד שיגמר פדי שיזכה גם הוא:

ח. חרש המדבר ואינו שומע, או שומע ואינו מדבר, הן כפקחין ומצטרפים. אבל מי שאינו שומע ואינו מדבר, הרי הוא פשוטה וקטן:

ט. לעולם הוא קטן עד שיביא ב' שערות אחר שיהיה בן י"ג ויום אחד, ושנת העבור בת י"ג חדש:

י. אם נער אחד נולד בכ"ט לאדר ראשון משנה מעברת, ונער אחר נולד באדר שני באחד בו, ושנת י"ג אינה מעברת, אותו שנולד בכ"ט לאדר הראשון צריך להמתין עד כ"ט לאדר בשנת י"ג להיות בן י"ג שנה, ואותו שנולד אחריו באחד באדר השני יהיה בן י"ג שנה, כיון שהגיע אחד באדר של שנת י"ג:

יא. עברין שעבר על גזרת הצבור, או שעבר עברה, אם לא נדוהו נמנה למנין עשרה:

יב. מנדה אין מצרפין אותו לכל דבר שצריך י, אבל מתר להתפלל בבית הכנסת שהוא שם, אלא אם כן פרושו להתמיר עליו בכף:

יג. צריך שיהיו כל העשרה במקום אחד ושליח צבור עמם, והעומד בתוך הפתח מן האגף ולחוץ, דהינו כשסוגר הדלת במקום [שפה] פנימית של עבי הדלת, ולחוץ כלחוץ:

יד. מי שעומד אחורי בית הכנסת וביניהם חלון, אפלו גבוה כמה קומות, אפלו אינו רחב ארבעה, ומראה להם פניו משם, מצטרף עמם לעשרה:

ב. אין לענות אמן אחר מלך מהלל בתשבחות, אלא אחר חי העולמים, ששם היא סיום הברכה:

ג. המספר בין ישתבח ליוצר, עברה היא בידו, וחוזר עליה מעורכי המלחמה, ויש מי שאומר שלצרכי צבור או לפסק צדקה למי שבא להתפרנס מן הצדקה, מתר להפסיק:

סימן נה

דיני קדיש, וכו' כב סעיפים:

א. אומרים קדיש ואין אומרים אותו בפחות מי' זכרים בני חורין גדולים שהביאו ב' שערות, והוא הדין לקדשה וברכו שאין גאמריין בפחות מעשרה:

ב. אם התחיל לומר קדיש או קדשה בעשרה ויצאו מקצתן, גומרים אותו הקדיש או אותה הקדשה שהתחיל, והוא שנשתירו רבן:

ג. אם התחיל באבות ויצאו מקצתן, גומר אפלו קדשה:

ד. יש מתירין לומר דבר שבקדשה בתשעה וצרוף קטן, שהוא יותר מבן שש ויודע למי מתפללין, ולא נראין דבריהם לגדולי הפוסקים, והוא הדין דעבד ואשה אין מצטרפין:

ה. אם לא הביא שתי שערות אפלו הוא גדול בשנים דינו כקטן, עד שיצאו רב שנותיו שאז יתברר שהוא סריס, אם נראו לו סימני סריס קדם לכן דינו כגדול:

ו. ואם התחיל אחד מעשרה להתפלל לבדו ואינו יכול לענות עמם, או שהוא ישן, אפלו הכי מצטרף עמם:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נו

שולחן ערוך

להשפיר אחר במקומו, ואם הם י"א ורוצים לצאת שנים, ישפירו שניהם אחד בשתפות במקומן, ושניהם יפרעו בשוה, ואם אחד עני ואחד עשיר, פורעין חציו לפי ממון, וחציו לפי נפשות, ושכר התון על היוצאים כעל הנשארים:

כב. אין כופין להשפיר להשלים מנין כי אם בימים הנוראים, וכגון שאין חסרים כי אם אחד או שנים, אלא אם כן מנהג קבוע ומפרסם בעיר לכף להשפיר אפלו בתסרון ג' או ד', אם יש מנין מיושבי העיר כופין לשכר חזן:

סימן נו

דין ענית הקדיש על ידי הקהל, ובו ה' סעיפים:

- א. יש לכונן בענית הקדיש: ולענות אותו בקול רם, ולהשתדל לרוץ כדי לשמע קדיש:
- ב. כששליח צבור אומר יתברך כל העם עונים אמן, וכן כשאומר בריך הוא, וכן כשאומר ואמרו אמן:
- ג. העונים עד לעלמי עלמאי בלבד טועים הם, כי אסור להפריד בין עלמאי ליתברך:
- ד. כשאומר החזן יתגדל כורע, וכן ביהא שמיה רבא, וכן ביתברך, וכן בברוך הוא, וכן באמן:
- ה. לאחר שסיים הקדיש, פוסע ג' פסיעות, ואחר כך אומר עושה שלום וכו':

סימן נז

דין ברכו ועניתו, ובו ב' סעיפים:

טו. אם מקצתן בפנים ומקצתן בחוץ, ושלית צבור תוך הפתח, הוא מצרפין:

טז. חצר קטנה שנפרצה במלואה לגדולה, דהינו שנפרצה קטנה במקום חבורה לגדולה, ונפל כל אותו כתל שהיה מפסיק ביניהם, ובגדולה נשארו משארית כתל זה שנפל פסים מכאן ומכאן, הגדולה כמפלגת מן הקטנה, ואין הקטנה מפלגת מן הגדולה, אלא הרי היא כקרן זוית שלה. לפיכך אם תשעה בגדולה ואחד בקטנה, מצטרפין, שהקטנה נגדרת אחר הגדולה, והרי היא כאלו היא בתוך הגדולה, כיון שהרב בגדולה, אבל אם היו תשעה בקטנה ואחד בגדולה, או חמשה בזו וחמשה בזו, אין מצטרפין:

יז. היה שליח צבור בקטנה וצבור בגדולה, מוציאן ידי חובתן שהוא נגדר אחריהם, אבל אם היה שליח צבור בגדולה וצבור בקטנה, אינו מוציאן ידי חובתן, שאין הרב נגדר אחר היחיד:

יח. אם קצת העשרה בבית הכנסת, וקצתם בעזרה, אינם מצטרפין:

יט. שליח צבור בתבה וט' בבית הכנסת, מצטרפין, אף על פי שהיא גבוה י' ורחבה ד' ויש לה מחצות גבוהות י', מפני שהיא בטלה לגבי בית הכנסת, ויש מי שכתב דהני מלי כשאין המחצות מגיעות לתקרת הגג:

כ. יהיו עשרה במקום אחד ואומרים קדיש וקדושה, אפלו מי שאינו עמם יכול לענות, ויש אומרים שצריך שלא יהא מפסיק טנוף או עכו"ם:

כא. עיר שאין בה אלא עשרה, ואחד מהם רוצה לצאת בימים הנוראים, כופין אותו לשאר או

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם מטרתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן נח

שולחן ערוך

נחפזים כל כף, אפלו יוצא לדרך אחר שעלה
עמוד השחר, אינו קורא עד שיגיע זמנה:

ד. אם קראה משעלה עמוד השחר אף על פי שלא
היה אנוס, יצא בדיעבד:

ה. אם נאנס ולא קרא קריאת שמע ערבית עד
שעלה עמוד השחר, פיון שעדין לא הגן החמה,
קורא קריאת שמע ויוצא בה ידי חובת קריאת
שמע ערבית. ואם היה אנוס באותה שעה לצאת
לדרך מקום גדודי חיה ולסטים, לא יקרא אז
קריאת שמע פעם שנית לצאת בה ידי חובת
קריאת שמע של יום, שמאחר שעשה לאותה שעה
לילה, אי אפשר לחזור ולעשותה יום:

ו. אף על פי שזמנה נמשך עד סוף השעה הג', אם
עברה שעה ג' ולא קראה, קורא אותה בברכותיה
כל שעה ד' שהוא שלישי היום, ואין לו שכר
בקורא בזמנה. ואם עברה שעה ד' ולא קראה,
קוראה בלא ברכותיה כל היום:

ז. אם לא קראה ביום, יש אומרים שיש לה
תשלומין בערבית, וכן אם לא קרא קריאת שמע
בערבית, יש לה תשלומין ביום, ויש חולקים:

סימן נט

דין ברכה ראשונה ביוצר, ובו ה' סעיפים:

א. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך, תקנו להזכיר מדת לילה ביום
להוציא מלב האפיקורסים שאומרים שמי שברא
אור לא ברא חשך:

ב. אם טעה ואמר אשר בדברו מעריב ערבים,
ונזכר מיד, ואמר יוצר אור, וגם סים יוצר

א. אומר שליח צבור: ברכו את ה' המברך, ועונין
אחריו: ברוך ה' המברך לעולם ועד, וחוזר שליח
צבור ואומר: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

ב. מקום שנהגו לצעק על חבריהם בין קדיש
וברכו ליוצר אור, או לדבר בצרכי רבים טועים
הם:

הלכות קריאת שמע

סימן נח

הלכות קריאת שמע וברכותיה, ובו ז' סעיפים:

א. זמן קריאת שמע של שחרית, משיראה את
חברו הרגיל עמו קצת ברחוק ד' אמות, ויפירגו,
ונמשך זמנה עד סוף ג' שעות שהוא רביע היום.
ומצוה מן המבחר לקרותה כותיקים, שהיו מכוננים
לקרותה מעט קדם הגן החמה, כדי שייסיים קריאת
שמע וברכותיה עם הגן החמה, ויסמך לה התפלה
מיד בהגן החמה. ומי שיוכל לבנון לעשות, פן
שכרו מרבה מאד:

ב. אם לא קרא אותה קדם הגן החמה, יש לו
להקדים לקרותה במהרה כל מה שיוכל:

ג. מי שהוא אנוס, כגון שהיה משכים לצאת לדרך
במקום גדודי חיה ולסטים, שלא יוכל לעמוד ולא
לבנון אפלו פרשה ראשונה ואפלו עד [על] לבקבך,
או שבני השירא הולכים מהרה ולא ימתינו לו
כלל, יכול לקרותה עם ברכותיה משעלה עמוד
השחר, דכיון שעלה עמוד השחר שפיר קרינו ביה
ובקומך, וגם שפיר מקרי יוצר אור. אבל אם אינו
במקום גדודי חיה ולסטים, וגם אין בני השירא

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

ב

חשון

גליון

ב

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן ס

שולחן ערוך

ג. סדר הפרכות אינו מעכב, שאם הקדים שניה לראשונה יצא ידי חובת פרכות:

ד. יש אומרים שאין מצות צריכות פונה, ויש אומרים שצריכות פונה לצאת בעשית אותה מצוה, וכן הלכה:

ה. הקורא את שמע ולא כוון לבו בפסוק ראשון, שהוא שמע ישראל, לא יצא ידי חובתו. והשאר, אם לא כוון לבו אפלו היה קורא בתורה, או מגיה הפרשיות האלו בעונת קריאת שמע, יצא, והוא שכוון לבו בפסוק ראשון:

סימן סא

דין כמה צריך לדקדק ולכוון בקריאת שמע, ובו כו סעיפים:

א. יקרא קריאת שמע בכונה, באימה וביראה, ברתת וזיע:

ב. אשר אנכי מצוה היום, הינו לומר בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, ולא כמי שכבר שמע אותו הרבה פעמים, שאינו חביב אצלו:

ג. בקריאת שמע יש רמ"ה תבות, וכדי להשלים רמ"ח כנגד איבריו של אדם, מסיים שליח צבור ה' אלהיכם אמת, וחוזר ואומר בקול רם ה' אלהיכם אמת: ואם הוא קורא ביחיד, יכוון בט"ו ווי"ן שבאמת ויציב שעולים צ', והם כנגד ג' שמות ההוי"ה, שכל שם עולה כ"ו וד' אותיותיו הם ל':

ד. נוהגין לקרות פסוק ראשון בקול רם פדי לעורך הכונה:

המאורות, יצא. אבל אם אמר בדברו מעריב ערבים, ולא אמר יוצר אור, או לא סיים יוצר המאורות, לא יצא. ואם אמר יוצר אור ובורא חשך, אשר בדברו מעריב ערבים, וגם סיים מעריב ערבים, לא יצא: אבל אם סיים יוצר המאורות, כיון שפתח יוצר אור, יצא, אף על פי שהפסיק במעריב ערבים:

ג. יש אומרים שהקדשה שביוצר, יחיד אומרה, לפי שאינה אלא ספור דברים. ויש אומרים, שיחיד מדלגה, ואינה נאמרת אלא בצבור, ויש לחוש לדבריהם ולזהר שיחיד יאמרה בנגון וטעמים כקורא בתורה:

ד. ברפת יוצר וערבית אומר עם השליח צבור בנחת: ולא יענה אמן אחר סיום הבוחר בעמו ישראל באהבה, משום דהוי הפסק:

ה. אם טעה בברפת יוצר בענין שצריך לעמד אחר תחתיו, אם טעה מקדשה ואילך, אין השני צריך להתחיל אלא ממקום שפסק:

סימן ס

דין ברכות לקריאת שמע ואם צריכים כונה, ובו ה' סעיפים:

א. ברכה שניה אהבת עולם: ואינה פותחת בברוך, מפני שהיא סמוכה לברכת יוצר אור, ואם היא פוטרת ברפת התורה ציין לעיל סימן מ"ז:

ב. קרא קריאת שמע בלא ברכה, יצא ידי חובת קריאת שמע, וחוזר וקורא הפרכות בלא קריאת שמע, ונראה לי שטוב לחזר ולקרות קריאת שמע עם הפרכות:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן סא

שולחן ערוך

טו. צריך להפסיק בין נשבע לה' פדי להטעים יפה
העיון, שלא תהא נראית כה"א:

יז. צריך להתיו זי"ן של תזכרו דלא לשתמע
תשקרו או תשכרו, והוי כעבדים המשמשים על
מנת לקבל פרס, וכן צריך להתיו זי"ן של
וזכרתם:

יח. ידגיש יו"ד של שמע ישראל, שלא תבלע
ושלא תראה אל"ף, וכן יו"ד דוהיו, דלא לשתמע
והאו:

יט. צריך לתן רוח בין ותרה לאף, דלא לשתמע
והרף:

כ. צריך לתן רוח בין תבה שתחלתו כסוף תבה
שלפניה, כגון בכל לבבך [על לבבך], על לבבכם,
בכל לבבכם, עשב בשדה, ואבדתם מהרה, הכנה
פתיל, אתכם מארץ:

כא. צריך בכל אל"ף שאחר מ"ם להפסיק ביניהם,
כגון ולמדתם אתם, וקשרתם אותם, ושמרתם אתם,
וראיתם אתם, שלא יהא נראה כקורא מותם:

כב. אף בפסוקי דזמרה ובתפלה צריך לדקדק בכך:

כג. צריך לדקדק שלא ירפה התזק ולא יתזק
הרפה, ולא יניח הנד ולא יניד הנח:

כד. צריך לקרות קריאת שמע בטעמים כמו שהם
בתורה:

כה. כשיאמר וקשרתם לאות על ידך, ימשמש
בתפלין של יד. וכשיאמר והיו לטטפת בין עיניך,
ימשמש בשל ראש, וכשיאמר וראיתם אתו ימשמש
בשני ציציות שלפניו:

ה. נוהגין לתן ידיהם על פניהם בקריאת פסוק
ראשון, פדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו
מלכוון:

ו. צריך להאריך בחי"ת של אחד פדי שימליך
הקב"ה בשמים ובארץ, שלזה רומז חטטרת
שבאמצע הגג החי"ת, ויארץ בדל"ת של אחד
שעור שיחשב שהקב"ה יחיד בעולמו ומושל בד'
רוחות העולם, ולא יארץ יותר משעור זה. ויש
נוהגים להטות הראש כפי המחשבה: מעלה ומטה
ולד' רוחות:

ז. ידגיש בדל"ת שלא תהא כרי"ש:

ח. לא יחטף בחי"ת ולא יארץ באל"ף:

ט. אסור לומר שמע ב' פעמים, בין שכופל התבות
שאומר שמע שמע, בין שכופל הפסוק ראשון:

י. כשקורא קריאת שמע על מטתו, מתר לקרות
כל הפרשה ולחזור ולקרותה, ויש מי שאומר שגם
בזה יש לזהר מלומר פסוק ראשון:

יא. האומרים באשמרת בסליחות וביום כפור
בתפלת געילה ב' פעמים פסוק שמע ישראל, יש
ללמדם שלא יאמרו:

יב. ה' הוא האלהים שאומרים אותו ביום כפור
בתפלת געילה ז' פעמים, מנהג פשוט הוא:

יג. אחר פסוק ראשון צריך לומר ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד בתשאי:

יד. צריך להפסיק מעט בין לעולם ועד לואהבת
פדי להפסיק בין קבלת מלכות שמים לשאר מצות:

טו. צריך להפסיק בין היום לעל לבבך, ובין היום
לאהבה, שלא יהא נראה היום ולא למחר:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן סב

שולחן ערוך

ג. הִיָּה מְהֵלֵךְ [בַּדְרֹךְ] וְרוֹצֵה לְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע,
צָרִיף לְעַמֵּד בְּפִסּוּק רֵאשׁוֹן:

ד. עָקַר הַפְּנוּנָה הוּא בְּפִסּוּק רֵאשׁוֹן, הַלֶּכֶף אִם קָרָא
וְלֹא כִּוֵּן לְבוֹ בְּפִסּוּק רֵאשׁוֹן, לֹא יֵצֵא יָדָי הוֹבְתוֹ,
וְחוֹזֵר וְקוֹרֵא. וְאִפְלוּ לְמֵאֵן דְּאָמַר מִצְוֹת אֵינֶן
צָרִיכוֹת כְּוֵנָה, מוֹדָה הַכֹּא:

ה. אִם הָיָה יָשׁוּן, מְצַעְרִים אוֹתוֹ וּמְעִירִים אוֹתוֹ, עַד
שִׁיקְרָא פְּסוּק רֵאשׁוֹן, וְהוּא עַר מִמֶּשׁ. מִכֵּאֵן וְאֵילֶךְ
אֵינֶן מְצַעְרִים אוֹתוֹ כִּדְּי שִׁיקְרָא וְהוּא עַר מִמֶּשׁ,
שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא קוֹרֵא מִתְנַמְנֵם, יֵצֵא:

ו. הַקוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע, לֹא יִרְמֹז בְּעֵינָיו, וְלֹא יִקְרֹץ
בְּשִׁפְתָיו, וְלֹא יִרְאֶה בְּאֶצְבָּעוֹתָיו בְּפִרְשָׁה רֵאשׁוֹנָה
שֶׁהוּא עָקַר קְבֻלַּת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, מִפְּנֵי שְׁנִירָא
כְּקוֹרֵא עֲרָא, וְכִתִּיב וּדְבַרְתָּ בָּם, וְדַרְשִׁינָן עֲשֵׂה
אוֹתָם קְבַע:

ז. הִיָּה עוֹסֵק בְּמִלְאכָה וְרוֹצֵה לְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע,
יִתְבַטֵּל מִמִּלְאכְתּוֹ עַד שִׁיקְרָא פְּרִשָׁה רֵאשׁוֹנָה, כִּדְּי
שֶׁלֹּא יֵהָא כְּקוֹרֵא עֲרָא:

ח. הָאֲמַנִּין וְכֵן בְּעַל הַבַּיִת שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים מִלְאכָה
בְּרֵאשׁ הָאֵילָן, אוֹ בְּרֵאשׁ שׁוּרֹת הַבְּנַיִן, קוֹרִין
קְרִיאַת שְׁמַע בְּמִקוּמָם וְאֵינֶם צָרִיכִים לִירֵד:

ט. הַפְּתָה, אֵף עַל פִּי שֶׁמִּשְׁאוֹ עַל כִּתְפוֹ, קוֹרֵא
קְרִיאַת שְׁמַע, אֲבָל לֹא יִתְחִיל בְּשַׁעַה שְׁטוּעֵן וְלֹא
בְּשַׁעַה שְׁפוּרָק, מִפְּנֵי שֶׁאֵינֶן לְבוֹ מִשָּׁב:

סימן סד

דין הטועה בקריאת שמע, ובז' סעיפים:

כו. יש נוהגים לקרות קריאת שמע בקול רם, ויש
נוהגים לקרותו בלחש:

סימן סב

מי שלא דקדק בקריאת שמע או לא השמיע לאזנו,
ובז' סעיפים:

א. אף על פי שמצוה לדקדק באותיותיה, קראת
ולא דקדק בהן, יצא:

ב. יכול לקרותה בכל לשון, ויזהר מדברי שבוש
שבאותו לשון, וידקדק בו כמו בלשון הקדוש:

ג. צריך להשמיע לאזנו מה שמוציא בפיו, ואם לא
השמיע לאזנו, יצא, ובלבד שיוציא בשפתיו:

ד. אם מחמת חלי או אגס אחר קרא קריאת שמע
בלבו, יצא:

ה. צריך שליח צבור להשמיע קולו בשמע ישראל,
כדי שישמעו הקהל, וימליכו שם שמים ביחד:

סימן סג

לישב בשעת קריאת שמע ושלא יישן, ובז' ט'
סעיפים:

א. קורא אותה מהלך, או עומד, או שוכב, או
רוכב על גבי בהמה, או יושב, אבל לא פרוקדן,
דהינו שפניו טוחות בקרקע, או משלף על גבו
ופניו למעלה, אבל קורא והוא שוכב על צדו:
ואם היה בעל בשר הרבה, ואינו יכול להתהפך
על צדו, או שהיה חולה, נוטה מעט לצדו וקורא:

ב. מי שרוצה להתמיר לעמד כשהוא יושב,
ולקרותה מעמד נקרא עברין:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ב יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן סה

שולחן ערוך

שְׂרָשָׁאֵי לְפָסֶק, אֲבָל אִם הוּא עָסוּק בְּמָקוֹם שְׂאִינוּ
רְשָׁאֵי לְפָסֶק, כְּגוֹן מִבְּרוּךְ שְׂאָמַר וְאֵילָף לֹא יִפְסִיק,
אֲלֹא יֹאמַר הַתְּבוּת שֶׁהוּא אוֹמֵר בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר
אוֹמְרִים פְּסוּק רֵאשׁוֹן בְּגִזְיוֹן הַצְּבוּר, שֶׁיְהִי נִרְאֶה
כְּאִלוּ קוֹרֵא עִמָּהֶם:

ג. קָרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְנִכְנַס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמֵצֵא
צְבוּר שְׂקוּרָאִין קְרִיאַת שְׁמַע, טוֹב שֶׁיִּקְרָא עִמָּהֶם
כָּל קְרִיאַת שְׁמַע, וְיִקְבַּל שְׂכָר כְּקוֹרֵא בְּתוֹרָה:

סימן סו

בְּאִיזָה מָקוֹם יִכּוֹל לְהַפְסִיק וּבְאִיזָה מָקוֹם לֹא יִפְסִיק,
וְבוֹ י' סְעִיפִים:

א. בֵּין הַפְּרָקִים שׁוֹאֵל בְּשָׁלוֹם אָדָם נִכְבָּד וּמְשִׁיב
שָׁלוֹם לְכָל אָדָם, וּבְאֲמֻצָּע שׁוֹאֵל בְּשָׁלוֹם מִי שֶׁהוּא
יָרָא מִמֶּנּוּ, כְּגוֹן אָבִיו אוֹ רֵבּוֹ, אוֹ מִי שֶׁהוּא גָּדוֹל
מִמֶּנּוּ בְּחֻמָּה, וְכָל שְׂכֵן מֵלֶךְ אוֹ אָנָּס. וּמְשִׁיב
שָׁלוֹם לְאָדָם נִכְבָּד, וְאֶפְלוּ בְּאֲמֻצָּע הַפְּסוּק, חוּץ
מִפְּסוּק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד, שֶׁלֹּא יִפְסִיק בָּהֶם כָּלֵל, אִם לֹא מִפְּנֵי
מִי שִׁירָא שְׂמָא יִהְרָגְנוּ:

ב. אִם שָׂכַח לְהַנִּיחַ צִיצִית וּתְפִלִּין יִכּוֹל לְהַפְסִיק בֵּין
הַפְּרָקִים לְהַנִּיחֵם, וְיִבְרַךְ עֲלֵיהֶם:

ג. לְקַדֵּישׁ וּלְקַדְּשָׁה וּלְבָרְכוּ מִפְּסִיק אֶפְלוּ בְּאֲמֻצָּע
הַפְּסוּק, וְכֵן לְמוֹדִים, אֲבָל לֹא יֹאמַר אֲלֹא תִּבַּת
מוֹדִים בְּלִבְד:

ד. כִּהֵן שֶׁהָיָה קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע וּקְרָאוּהוּ לְקָרוֹת
בְּתוֹרָה, יֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר שֶׁמִּפְּסִיק וַיֵּשׁ מִי שְׂאוֹמֵר
שְׂאִינוּ מִפְּסִיק, וְהִלְכָה כְּדַבְּרֵיו:

א. קָרָא לְמַפְרַע, לֹא יֵצֵא, בְּמָה דְבָרִים אָמוּרִים,
בְּסֻדְר הַפְּסוּקִים, אֲבָל אִם הִקְדִּים פְּרִשָׁה לְחִבְרָתָהּ,
אִף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְשָׁאֵי, יֵצֵא, לְפִי שְׂאִינָה סְמוּכָה
לָהּ בְּתוֹרָה:

ב. קָרָא פְּרִשָׁה וְטָעָה בָּהּ, אִם יוֹדֵעַ הֵיכֵן טָעָה, כְּגוֹן
שֶׁקָּרָא כְּלָה אֲלֹא שְׂדֵלֵג פְּסוּק א' בְּאֲמֻצָּע, חוּזֵר
לְרֹאשׁ אוֹתוֹ הַפְּסוּק וְגוֹמֵר הַפְּרִשָׁה, וְאִם אִינוּ יוֹדֵעַ
הֵיכֵן טָעָה, חוּזֵר לְרֹאשׁ הַפְּרִשָׁה:

ג. טָעָה בֵּין פְּרִשָׁה לְפְרִשָׁה, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שְׁסִים
פְּרִשָׁה וְאִינוּ יוֹדֵעַ אִם רֵאשׁוֹנָה אִם שְׁנִיָּה, חוּזֵר
לְפְרִשָׁה רֵאשׁוֹנָה, וְיִתְחִיל וְהָיָה אִם שְׂמוּעַ:

ד. הָיָה עוֹמֵד בּוֹכְתֵבְתֶּם, וְאִינוּ יוֹדֵעַ אִם בּוֹכְתֵבְתֶּם
שֶׁבְּפְרִשָׁה רֵאשׁוֹנָה אִם בּוֹכְתֵבְתֶּם שֶׁבְּפְרִשָׁה שְׁנִיָּה,
חוּזֵר לּוֹכְתֵבְתֶּם שֶׁבְּרֵאשׁוֹנָה, וְהָיָה מִלִּי שֶׁלֹּא הִתְחִיל
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם, אֲבָל אִם הִתְחִיל לְמַעַן יִרְבוּ
יְמֵיכֶם, אִין צְרִיף לְחִזוֹר דְּסַרְכִּיָּה נִקֵּט וְאֵתָא:

סימן סח

הִנְכַנַּס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמֵצֵא צְבוּר קוֹרְאִין קְרִיאַת
שְׁמַע אוֹ שֶׁהַפְּסִיק בְּשַׁעַר הַקְּרִיאָה, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

א. קָרָא סְרוּגִין, דְּהֵינּוּ שֶׁהִתְחִיל לְקָרוֹת, וְהַפְּסִיק
בֵּין בְּשִׁתִּיקָה בֵּין בְּדַבּוּר וְחִזוֹר וּגְמָרָה, אֶפְלוּ שֶׁהָיָה
כְּדִי לְגַמֵּר אֶת כְּלָהּ, יֵצֵא, אֶפְלוּ הָיָה הַהַפְּסִיק מִחֲמַת
אָנָּס:

ב. קָרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְנִכְנַס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמֵצֵא
צְבוּר שְׂקוּרָאִין קְרִיאַת שְׁמַע, צְרִיף לְקָרוֹת עִמָּהֶם
פְּסוּק רֵאשׁוֹן, שֶׁלֹּא יִרְאֶה כְּאִלוּ אִינוּ רוֹצֵה לְקַבֵּל
עַל מְלָכוּת שְׁמִים עִם חֲבֵרָיו, וְהָיָה אִם הוּא בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת וְאוֹמֵר דְּבָרֵי תְּהַנּוּגִים אוֹ פְּסוּקִים, בְּמָקוֹם

הָיָה מוֹכֵא כָּאִן כָּל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבֵּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן סז

שולחן ערוך

שְׂמֹסֶפֶק אִם בִּרְךָ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, אִינוּ חוֹזֵר
וּמְבָרֵךְ:

סימן סח

שלא להפסיק בפיוטיו, ובו פעיף אחד

א. יש מקומות שִׁמְפָּסִיק בְּבִרְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע
לוֹמֵר פְּיוּטִים, וְנִכּוֹן לְמַנַּע מִלְאַמְרָם, מִשּׁוּם דְּהוּי
הַפֶּסֶק:

סימן סט

דין פורס על שמע, ובו ב' פעיפים:

א. אם יש בני אדם שהתפללו כל אחד בפני עצמו
בְּיַחֲדִי, וְלֹא שָׁמְעוּ לֹא קָדִישׁ וְלֹא קִדְשָׁה, עוֹמֵד
אֶחָד מֵהֶם וְאוֹמֵר קָדִישׁ וּבִרְכוּ וּבִרְכָה רִאשׁוֹנָה יוֹצֵר
אוֹר וְלֹא יוֹתֵר, וְזֶה נִקְרָא פוֹרֵס עַל שְׁמַע, לְשׁוֹן
חֲתִיכָה פְרוּסָה, שְׂאִין אוֹמְרִים אֲלֹא קִצַּת מִמֶּנָּה:
וְלֵאחֵר שָׁסִימוּ בְּרֶפֶת יוֹצֵר אוֹר, אוֹמֵר אַבּוֹת
וּגְבוּרוֹת, וְקִדְשָׁה וְאַתָּה קְדוֹשׁ, וְזֶה נִקְרָא עוֹבֵר
לְפָנֶי הַתְּבָה. וְאִין עוֹשִׂין דְּבָרִים אֵלּוּ בְּפָחוֹת מִי,
מִשּׁוּם דְּהוּי דְּבָרִים שְׁבִקְדָשָׁה, וְצָרִיךְ לְחַזֵּר אַחֵר
שֶׁשָׁה שְׁלֹא שָׁמְעוּ, דְּהֵינּוּ רַב הַעֲשָׂרָה. וְאִם אֵינֶם
נִמְצָאִים, אִפְלוּ בְּשִׁבִיל אֶחָד שְׁלֹא שָׁמַע אוֹמְרִים,
וְאִפְלוּ מִי שְׁשָׁמַע יְכוּל לְפָרֵס עַל שְׁמַע וְלַעֲבֹר
לְפָנֶי הַתְּבָה בְּשִׁבִיל אוֹתוֹ שְׁלֹא שָׁמַע. וּמִכָּל מְקוֹם
אִם אוֹתוֹ שְׁלֹא שָׁמַע בְּקִי לְפָרֵס עַל שְׁמַע וְלַעֲבֹר
לְפָנֶי הַתְּבָה, מוֹטֵב שִׁיפָּרֵס וְיַעֲבֹר לְפָנֶי הַתְּבָה הוּא,
מִשִּׁיפָּרֵס וְיַעֲבֹר לְפָנֶי הַתְּבָה אַחֵר שְׁכָבֵר שְׁמַע:

ב. סומא, אף על פי שלא ראה מאורות מימיו,
פורס על שמע ומברך יוצר המאורות שהוא נהנה

ה. ואלו הן בין הפרקים, בין ברכה ראשונה
לשניה, בין שניה לשמוע, בין שמע ליהיה אם
שמוע, בין יהיה אם שמוע לויאמר, אבל בין
ויאמר לאמת ויצייב לא יפסיק, שלא להפסיק בין
ה' לאמת, אלא יאמר אני ה' אלהיכם אמת, ואז
יפסיק כדין באמצע הפרק:

ו. אם פסק מפני היראה או הכבוד אחר שאמר
אמת, או שסיים קדם התנון, וסמך ה' אלהיכם עם
אמת, וממתין שיתחיל התנון ושיאמר עמו, אינו
צריך לחזור ולומר פעם אחרת אמת:

ז. אינו אומר אמן אחר גאל ישראל, משום דהוי
הפסק:

ח. צריך לסמך גאלה לתפלה, ולא יפסיק לאחר
שאמר גאל ישראל, רק אם ארעו אנס שלא הניח
תפלין, ונדמנו לו בין גאלה לתפלה, מניח אז,
ולא יברך עליהם עד אחר שיתפלל. אבל טלית
לא יניח אז, ואם עד שלא אמר גאל ישראל
נדמנו לו טלית ותפלין, מניחן, ולא יברך עליהם
עד אחר תפלה:

ט. אין לענות קדיש וקדשה בין גאלה לתפלה,
וכיצד עושה, ממתין בשירה חדשה כדי לענות:

י. כל מי שלא אמר אמת ויצייב שחרית, ואמת
ואמונה ערבית, לא יצא ידי חובת המצוה בתקנה:

סימן סז

דין ספק אם קרא קריאת שמע, ובו פעיף אחד

א. ספק אם קרא קריאת שמע, חוזר וקורא ומברך
לפניה ולאחריה. אבל אם יודע שקראה, אלא

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום): ביראה ובאהבה, ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן ע

שולחן ערוך

אבל והעוסקים במת פטורים מקריאת שמע, ובו ז'
סעיפים:

א. מי שמת לו מת שהוא חייב להתאבל עליו, אפלו אינו מטל עליו לקברו, פטור מקריאת שמע ומתפלה. ואפלו אם רוצה להתמיר על עצמו ולקרוא, אינו רשאי. ואם יש לו מי שישתדל בשבילו בצרכי קבורה, ורצה להתמיר על עצמו ולקרוא, אין מוחין בידו:

ב. במה דברים אמורים, כחל. אבל בשבת, חייב כל היום עד הערב אם מחשיך על התחום להתעסק בצרכי קבורה. אבל אם אינו מחשיך על התחום, חייב גם לעת ערב, ויום טוב שני דינו כחל ויום טוב ראשון, אם רוצה לקברו בו ביום על ידי עכו"ם, דינו כחל. ואם אינו רוצה לקברו בו ביום, דינו כשבת:

ג. המשמר את המת, אפלו אינו מתו, פטור:

ד. היו שנים משמרים, זה משמר וזה קורא, ואחר כך משמר זה, וקורא זה:

ה. החופר קבר למת פטור:

ו. היו שנים או יותר חופרים כל הצריכים לצרכי החפירה בבת אחת, פטורים. ואם יש נוספים נשמטים וקורין, וחורין אלו ומתעסקים, והאחרים נשמטים וקורין:

ז. אסור לקרות קריאת שמע תוך ד' אמות של מת או בבית הקברות. ואם קרא, לא יצא:

סימן עב

במאורות שרואין אחרים שיורוהו הדרך אשר ילך בה:

סימן ע

מי הם הפטורים מקריאת שמע, ובו ה' סעיפים:

א. נשים ועבדים פטורים מקריאת שמע מפני שהיא מצות עשה שהזמן גרמא. ונכון הוא ללמדם שיקבלו עליהן על מלכות שמים:

ב. קטנים פטורים לרבנו תם כשלא הגיעו לחנופה, ולרש"י אפלו הגיעו לחנופה, מפני שאינו מצוי אצלו בזמן קריאת שמע בערב, וישן הוא בבקר, וראוי לנהוג כרבנו תם:

ג. הכונס את הבתולה פטור מקריאת שמע ג' ימים, אם לא עשה מעשה, מפני שהוא טרוד טרדת מצוה. והני מלי בזמן הראשונים, אבל עכשו שגם שאר בני אדם אינם מכוונים כראוי, גם הכונס את הבתולה קורא:

ד. היה עוסק בצרכי רבים והגיע זמן קריאת שמע, לא יפסיק, אלא יגמר עסקיהם ויקרא, אם נשאר עת לקרות:

ה. היה עוסק באכילה או שהיה במרחץ, או שהיה עוסק בתספורת או שהיה מהפך בעורות, או שהיו עוסקים בדין, להרמב"ם גומר ואחר כך קורא קריאת שמע. ואם היה מתירא שמא יעבר זמן קריאה, ופסק וקרא, הרי זה משבח. ולהראב"ד מפסיק וקורא אף על פי שיש שהות לקרות:

סימן עא

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזוהי להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמרו:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו: (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן עג

שולחן ערוך

ב. אם היה ישן עם אשתו, קורא בתורת פנים לצד
אחר, ואפלו בלא הפסקת טלית, משום דחשיבה
כגופו. ויש מי שאוסר, ונכון לחוש לדבריו:

ג. אם היה ישן עם בנו בעודם קטנים, מתר
לקרות בתורת פנים בלא הפסקת טלית. ואם הם
גדולים, צריך להפסקת טלית:

ד. עד כמה הם חשובים קטנים, התינוק עד שיהיו
לו י"ב שנים, והתינוקת עד שיהיו לה י"א שנים,
ואפלו הביאו ב' שערות, מתר. ובשנת י"ג לתינוק
וי"ב לתינוקת אם הביאו ב' שערות, אסור בלא
הפסקה. ואם לא הביאו ב' שערות מתר. ומשנת י"ג
ואילך לתינוק וי"ב לתינוקת, אפלו לא הביאו ב'
שערות, אסור:

סימן עד

שלא לברך כשאיבריו רואין את הערוה, וכו' ו'

סעיפים:

א. היה ישן ערם בטליתו, צריך לחץ בטלית על
לבו ואז יקרא, משום דלבו רואה את הערוה
אסור:

ב. הרוחץ ערם במים צלולים, ורוצה לשתות, יכסה
בבגד ממטה ללבו, כדי שלא יהא לבו רואה את
הערוה כשיברך. ודוקא בבגד, אבל בידיים לא הוי
כסוי: ואם היו המים עכורים, שאין איבריו נראין
בהם, מתר לקרות והוא בתוכו, והוא שלא יהא
ריחן רע:

ג. אם האדם מתבק גופו בזרועותיו, דינין ליה
כהפסקה:

דין נושאי המטה והמנחמים והמלווין, וכו' ה'

סעיפים:

א. נושאי המטה וחלופיהן וחלופי חלופיהן, בין
אותם שהם לפני המטה בין אותם שהם לאחריה,
מאחר שלמטה צריך בהם, פטורים. ושאר המלווין
את המת, שאין למטה צריך בהם, חייבים:

ב. אין מוציאין את המת סמוך לקריאת שמע,
שאין שהות להוציאו ולקברו קדם שיגיע זמן
קריאת שמע. ואם התחילו להוציאו, אין מפסיקין
כדי לקרות:

ג. העם העוסקים בהספד בזמן שהמת מטל לפניהם,
נשמטים אחד אחד וקורין ומתפללין. אין המת
מטל לפניהם, הם קורין ומתפללין, והאונן יושב
ודומם:

ד. קברו את המת ותורו האבלים לקבל תנחומין,
וכל העם הולכין אחריהם ממקום הקבר למקום
שעומדין שם האבלים לעשות שורה לקבל
תנחומין, אם יכולין העם להתחיל ולגמור אפלו
פסוק אחד קדם שיגיעו לשורה, יתחילו. ואם לאו,
לא יתחילו:

ה. העומדים בשורה לנחמו, הפנימים שרואים פני
האבל, פטורים. והחיצונים שאינם רואים פני
האבל, חייבים:

סימן עג

חישן עם אשתו ובניו איך יתנהג, וכו' ד' סעיפים:

א. שנים שהיו ישנים בטלית אחד, ובשר שניהם
נוגעים זה בזה, לא יקראו קריאת שמע, אלא אם
בן היתה טלית מפסקת ביניהם ממתניהם ולמטה:

הנה מוכב כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפניו בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפניו בעמ"ח ספר שולחן ערוך

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן עה

שולחן ערוך

ו. היתה ערוה פנגדו והחזיר פניו ממנה, או שעצם
עיניו, או שהוא בלילה, או שהוא סומא, מתר
לקרות, דבראיה תלה רחמנא, והא לא חזי לה:

סימן עו

לחזרה מצואה בשעת קריאת שמע, ובו ח' סעיפים:

- א. צואה בעששית, מתר לקרות פנגדה אף על פי שרואה אותה דרך דפנותיה, משום דבכסוי תלה רחמנא, דכתיב וכסית את צאתך, והא מתפסיא:
- ב. צואה בגומא, מניח סנדלו עליה וקורא, דחשיבה כמכסה, וכיון שאין ריח רע מגיע לו, מתר. והוא שלא יהא סנדלו נוגע בה:

ג. העבירו צואה לפניו, אסור לקרות פנגדה, ופי חזיר פצואה עוברת דמי, אפלו עולה מן הנהר אין הרחיצה מועלת לו, דהוי כגרוף של רעי:

ד. היתה צואה על בשרו ומכסה בכגדיו, או שהכניס ידיו בבית הכסא דרך חור ואינו מריח ריח רע, ויש מתירים לקרות, ויש אוסרין. ויש אומרים שלא התיר המתיר בצואה על בשרו, אלא במקום שהיא נכסית מאליה בלא מלבוש, כגון אצילי ידיו, ונכון לעשות כדברי המחמיר:

ה. צואה בפני טבעת, אפלו היא מכסה אסור לקרות לדברי הפל, אפלו אינה נראית כשהוא עומד, ונראית כשהוא יושב:

ו. היה לפניו מעט צואה, יכול לבטלה ברק שירק בה ויקרא פנגדה, והוא שיהא הרק עבה. ואין הבטול מועיל אלא לפי שעה, אכל אם לא יקרא מיד והרק נמוח ונבלע בה, לא בטלה:

ד. יש מי שאומר שהנשים יכולות לברך ולהתפלל כשהן לבושות החלוק, אף על פי שאינם מפסיקות למטה מהלב:

ה. שאר איבריו רואים את הערוה מתר, אבל אם איזה מאיבריו נוגע בין בערותו בין בערות חברו, אסור לקרות קריאת שמע או להתפלל. ויריכותיו שהערוה שוכבת עליהן צריך להפסיקן בבגד או להרחיקן, בענין שלא יגע הגיד בהם:

ו. היתה טליתו חגורה על מתניו לכסותו ממתניו ולמטה, אף על פי שממתניו ולמעלה הוא ערום, מתר לקרות קריאת שמע. אבל להתפלל אסור, עד שיכסה לבו:

סימן עה

לחזרה מגלוי שער וקול אשה בשעת קריאת שמע וכן שלא לקרותה כנגד הערוה, ובו ו' סעיפים:

א. טפח מגלה באשה במקום שדרךה לכסותו, אפלו היא אשתו, אסור לקרות קריאת שמע פנגדה:

ב. שער של אשה שדרךה לכסות, אסור לקרות פנגדו: אבל בתולות שדרךן לילך פרועות הראש, מתר:

ג. יש לזהר משמיעת קול זמר אשה בשעת קריאת שמע:

ד. אסור לקרות פנגד ערוה אפלו של עכו"ם, וכן פנגד ערות קטן אסור:

ה. ערוה בעששית ורואה אותה דרך דפנותיה, אסור לקרות פנגדה, דכתיב ולא יראה בך ערות דבר, והא מתחזיא:

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן עז

שולחן ערוך

אָפּלו אַם נָפּלוּ עַל בְּגָדָיו וַיֵּשׁ בָּהֶם טוֹפֵחַ עַל מַנֵּת
לְהַטְפִּיחַ, כִּיּוֹן שֶׁהֵם מְכֻסִּים בְּבִגְדוֹ. וְאִם נָפּלוּ מִי
רַגְלִים בְּאַרְצָה, מֵרַחֵיק מֵהֶם ד' אַמּוֹת: וְאִפְלוּ שָׂדֵה
כַּדִּי לְגַמֵּר אֶת כְּלָהּ, אֵין צָרִיף לְחֹזֵר אֲלֵא לְמָקוֹם
שֶׁפָּסַק:

סימן עט

מִי שֶׁנִּזְדַּמֵּן לוֹ צוּאָה בִּשְׁעַת קְרִיאָהּ, וּבִז' ט' סְעִיפִים:
א. הֵיטָה צוּאָת אָדָם מֵאַחֲרָיו, צָרִיף לְהִרְחִיק ד'
אַמּוֹת מִמָּקוֹם שֶׁכְּלָה הָרִיחַ, אִפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ חֲלִי
שְׂאִינוּ מְרִיחַ, צָרִיף לְהִרְחִיק ד' אַמּוֹת מִמָּקוֹם
שֶׁיִּכְלָה הָרִיחַ לְמִי שֶׁמְרִיחַ. וּמִלְפָּנָיו צָרִיף לְהִרְחִיק
מֵלֵא עֵינָיו, אִפְלוּ בְּלִילָה שְׂאִינוּ רוֹאֵה אוֹתָהּ צָרִיף
לְהִרְחִיק עַד מָקוֹם שְׂאִינוּ יָכוֹל לְרֹאֵתָהּ בַּיּוֹם, וְאִם
הוּא מְצַדוֹ, דֵּינוּ כְּמֵלֵאחֲרָיו:

ב. הֵיטָה בְּמָקוֹם גְּבוּהָ עֲשָׂרָה טְפָחִים אוּ נְמוּף
עֲשָׂרָה, אוּ שֶׁהֵיטָה בְּבֵית אֶחָד וְהוּא בְּבֵית אַחֵר,
אִפְלוּ הִפְתַּח פְּתוּחַ וַיּוֹשֵׁב בְּצַדָּהּ וְרוֹאֵה אוֹתָהּ, אִם
אֵין לָהּ רִיחַ, יָכוֹל לְקָרוֹת, דְּכִיּוֹן שֶׁהִיא בְּרִשׁוֹת
אַחֲרַת קְרִינָן בֵּיהּ שְׁפִיר וְהִיא מִחֲנֹךְ קָדוֹשׁ לְהֵרָא"ש.
אֲבָל לְהִרְשָׁב"א דּוֹקָא כְּשֶׂאִינוּ רוֹאֵה אוֹתָהּ, וְאִם יֵשׁ
לָהּ רִיחַ לֹא מֵהֵנִיא הַפְּסָקָה וְלֹא שְׁנוּי רִשׁוֹת, וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים דְּכִי הֵיכִי דְהַפְּסָקָה מוֹעֲלַת לְצוּאָה עֲצָמָה,
הֵכִי נִמְי מוֹעִילָה לְרִיחַ רַע שְׁלָה:

ג. חָצַר קְטָנָה שֶׁנִּפְרָצָה בְּמִלּוּאָה לְגִדּוּלָה, וְהִגְדּוּלָה
עוֹדֶפֶת עֲלֶיהָ מִן הַצְּדָדִים, קְטָנָה לֹא חֲשִׁיבָה כְּבֵית
בְּפָנֵי עֲצָמָה, כִּיּוֹן שֶׁנִּפְרָצָה בְּמִלּוּאָה לְגִדּוּלָה. אֲבָל
הִגְדּוּלָה, כִּיּוֹן שֶׁפְּתִילָהּ עוֹדֶפִים עַל שֶׁל קְטָנָה מְצַד
זֶה וּמְצַד זֶה, חֲשִׁיבָה כְּבֵית בְּפָנֵי עֲצָמָה. הִלְכָף אִם

ז. סָפַק אִם צוּאָה בְּבֵית, מֵתָר לְקָרוֹת, דְּחֻזְקַת בֵּית
שְׂאִין בָּהּ צוּאָה. סָפַק אִם צוּאָה בְּאַשְׁפָּה, אֲסוּר
מִשׁוּם דְּחֻזְקַת אֲשְׁפָּה שֵׁישׁ בָּהּ צוּאָה. אֲבָל סָפַק מִי
רַגְלִים, אִפְלוּ בְּאַשְׁפָּה מֵתָר, מִשׁוּם דֵּלֵא אֲסָרָה
תּוֹרָה לְקָרוֹת כְּנֶגֶד מִי רַגְלִים, אֲלֵא כְּנֶגֶד עֲמוּד
שֶׁל קְלוּתָהּ, וְאַחַר שֶׁנִּפְּלָה לֹא מֵיתָסֵר אֲלֵא מִדְּרַבְּנָן,
וּבִסְפָקָן לֹא גְזָרוּ:

ח. קָרָא בְּמָקוֹם שְׂרָאוּי לְהִסְתַּפֵּק בְּצוּאָה, וּמְצָאָה
אַחַר כֵּן, צָרִיף לְחֹזֵר וּלְקָרוֹת. אֲבָל אִם אֵין הַמָּקוֹם
רָאוּי לְהִסְתַּפֵּק בוֹ, אֵין צָרִיף לְחֹזֵר וּלְקָרוֹת. וּמִי
רַגְלִים, אִפְלוּ מְצָאָן בְּמָקוֹם שְׂרָאוּי לְהִסְתַּפֵּק, אֵין
צָרִיף לְחֹזֵר וּלְקָרוֹת:

סימן עז

שֶׁלֹא לְקָרוֹת כְּנֶגֶד מִי רַגְלִים, וּבִז' ב' סְעִיפִים:

א. אֲסוּר לְקָרוֹת כְּנֶגֶד מִי רַגְלִים, עַד שֶׁיִּטִּיל לְתוֹכָן
רְבִיעִית מַיִם, וְאִזּוּ מֵתָר. וְלֹא שְׁנֵא עַל גְּבִי קְרָקַע,
לֹא שְׁנֵא בְּכִלִּי, וּבְלִבָּד שֶׁלֹא יְהֵא עֲבִיט הַמִּיחַד
לָהֶם. לֹא שְׁנֵא הֵיוּ הֵם בְּכִלִּי תַחֲלָה, וְנִתַּן עֲלֵיהֶם
מַיִם, לֹא שְׁנֵא הַמַּיִם בְּכִלִּי תַחֲלָה:

ב. רְבִיעִית שְׂאִמְרוֹ, לְמִי רַגְלִים שֶׁל פֶּעַם אַחַת.
וְלִשְׁל שְׁנֵי פֶעַמִּים שְׁנֵי רְבִיעִיּוֹת, וְלִשְׁל שְׁלֹשׁ
שְׁלֹשָׁה:

סימן עח

מִי שֶׁנִּצְטַרֵּךְ לְחַטִּיל מַיִם בִּשְׁעַת קְרִיאָהּ, וּבִז' סְעִיף
אַחֵר

א. הֵיטָה קוּרָא, וְהִתְחִילוּ מִי רַגְלָיו שׁוֹתֵתִין עַל
בְּרַכְיוֹ, פּוֹסֵק עַד שֶׁיִּכְלּוּ הַמַּיִם, וְחֹזֵר לְקָרוֹת,

הַפּה מוּבָא כָּאֵן כֹּל ד' חֲלָקֵי שֹׁלְחָן עָרוּךְ מִחֲלַק לְשׁוֹלוֹשׁ וְחֻצֵי שָׁנִים, כִּף יִגְמַר כֹּל ד' חֲלָקֵי שֹׁלְחָן עָרוּךְ בְּשׁוֹלוֹשׁ וְחֻצֵי שָׁנִים.
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֵּן עוֹלָם הַבָּא". נֵא לְפָרְסֵם בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלִכְלֵל הַחֲבָרִים וְיָדִידִים,
לְזוֹכוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֵּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָהּ בְּכֹל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן פ

שולחן ערוך

א. מי שפרי לו שאינו יכול לעמוד על עצמו מלהפית עד שיגמר קריאת שמע ותפלה, מוטב שיצבר זמן קריאת שמע ותפלה ולא יתפלל, ממה שיתפלל בלא גוף. נקי ואם עבר זמן תפלה אנוס הוא, ומתפלל מנחה שתים, ואם יראה לו שיכול לעמוד עצמו בשעת קריאת שמע, יניח תפלין בין אהבה לקריאת שמע:

סימן פא

דין צואת קטן, ובו ב' סעיפים:

- א. קטן שהגיע לכלל שאחר פיוצא בו יכול לאכל פנית דגון, בכדי שיכול גדול לאכל אכילת פרס, מרחיקין מצואתו או ממיימי רגליו:
- ב. היה קורא וראה צואה כנגדו, ילך כדי שיזרקנה מאחוריו ארבע אמות. ואם אי אפשר, כגון שיש לפניו נהר או דבר אחר המעכב, ילך כדי שיניחנה לצדדין ד' אמות, ואינו צריך לחזור אלא למקום שפסק. ולה"ר יונה אם היה במקום שהיה לו לתת אל לבו שיש שם צואה, צריך לחזור לראש:

סימן פב

דין צואה יבשה, ובו ב' סעיפים:

- א. צואה יבשה כל כף, שאם יזרקנה תתפרך, הרי היא כעפר, ומתיר לקרות כנגדה, והוא שלא יהא בה ריח רע:
- ב. מי רגלים שנבלעו בקרקע, אם היו מרטיבין היד, אסור לקרות כנגדה:

סימן פ

מי שאינו יכול להשמר מהפית, ובו סעיף אחד

- צואה בגדולה, אסור לקרות בקטנה, עד שירחיק כשעור. ואם צואה בקטנה, מתיר לקרות בגדולה בלא הרחקה, אם אין מגיע לו ריח רע:
- ד. צואת פלב וחזיר, אם נתן בהם עורות, מרחיקים מהם כמו מצואת אדם. ואם לאו, דינם כדין צואת שאר בהמה חיה ועוף, שאין צריך להרחיק מהם אם אין בהם ריח רע, ואם יש בהם ריח רע, דינם כמו צואת אדם:

ה. צואת חמור הרפה לאחר שבא מהדרך, וצואת חתול ונמיה, ונבלה מסרחת, דינם כצואת אדם. וההולך בדרך, אף על פי שרואה צואת בהמה כנגדו, אם אין הריח בא לו, אינו חושש למעוט לתלותה בשל חמור. ובסמוך לעיר, יש אומרים שיש לחוש, לפי שרוב הבהמות המצויות שם הם חמורים:

- ו. בירושלמי אסור לקרות כנגד מי רגלי חמור הבא מן הדרך, וכנגד צואת תרנגולים אדמה:
- ז. צואת תרנגולים ההולכים בבית, דינם כצואת בהמה חיה ועוף. אבל הלול שלהם, יש בו סרחון, ודינו כצואת אדם:

ח. אסור לקרות כנגד אשפה שריחה רע:

ט. יצא ממנו רוח מלמטה, אסור בדברי תורה עד שיכלה הריח. ואם יצא מחברו, מתיר בדברי תורה, משום דאי אפשר שהתלמידים קצתם גורסים, וקצתם ישנים ומפיתים בתוך השנה, אבל לקרות קריאת שמע אסור, עד שיכלה הריח:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ נסוק שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת שמע סימן פג

שולחן ערוך

סימן פג

דיני בית הכסא בקריאת שמע, ובו ה' סעיפים:

א. אסור לקרות כנגד בית הכסא ישן, אפלו פנו
ממנו הצואה. ויראה לי דהינו כשאין לו מחצות,
אבל אם יש לו מחצות, אף על פי שיש בו צואה
קורא כנגדו בסמוך, ואינו חושש, אם אין מגיע לו
ריח רע:

ב. הזמינו לבית הכסא, ועדין לא נשתמש בו, מתר
לקרות כנגדו, אבל לא בתוכו:

ג. אמר בית זה יהא לבית הכסא, ואמר על בית
אחר וגם זה, דינם שוה. ואם אמר על השני ובית
זה, ולא אמר וגם זה, הרי השני ספק אם הזמינו
לקר, אם לאו, לפיכך אין קורין בו לכתחלה, ואם
קרא בו, יצא:

ד. בית הכסא שהוא בחפירה, ופיו ברחוק ד' אמות
מן הגומא, והוא עשוי במדרון בענין שהרעי
מתגלגל ונופל מיד למרחוק, וכן המי רגלים
יורדין מיד לגומא, כסתום דמי, ומתר לקרות בו,
אם אין בו ריח רע, וגם אין משתינין בו חוץ
לגומא:

ה. בני אדם שיש להם ספסל נקוב ונפנין עליו,
מתר לקרות קריאת שמע כנגדו, כיון שאין הצואה
על הנקב, וגם אין הגרף תחת הנקב, ועוד שהנקב
מכסה תמיד בדרך:

סימן פד

אם מתר לקרות במרחק, ובו סעיף אחד

א. מרחץ חדש שלא רחצו בו, מתר לקרות בו.
ובישן, בבית החיצון שכל העומדים שם לבושים,
מתר. ובאמצעי, שקצת העומדים שם לבושים
וקצת ערמים, יש שם שאלת שלום, אבל לא
קריאת שמע ותפלה: ובפנימי, שכלם עומדים שם
ערמים, אפלו שאלת שלום אסור:

סימן פה

באיזה מקומות אסור לקרות קריאת שמע, ובו ב'
סעיפים:

א. לא ילך אדם במבואות המטנפות ויניח ידו על
פיו ויקרא קריאת שמע, ואפלו אם היה קורא
ובא, צריך להפסיק כשיגיע למבוי המטנף.
וכשיצא משם, אפלו שהיה פדי לגמר את כלה,
אינו צריך לחזור אלא למקום שפסק:

ב. אפלו להרהר בדברי תורה, אסור בבית הכסא
ובבית המרחץ ובמקום הטנפת, והוא המקום שיש
בו צואה ומי רגלים: דברים של חל מתר לאמרם
שם בלשון הקדש, וכן הפנויים כגון רחום, נאמן
וכיוצא בו, מתר לאמרם שם. אבל השמות שאינם
נמחקין, אסור להזכירם שם. ואם נודמן לו שם
להפריש מדבר האסור, מפריש, ואפלו בלשון
הקדש ובעניני קדש:

סימן פו

צריך להרחיק מן מים פרוחים, ובו סעיף אחד

א. מים פרוחים או מי משרה, ששורין בהן פשתן
או קנבוס צריך להרחיק מהם כמו מן הצואה:

סימן פז

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן פח

שולחן ערוך

סימן פט

הלכות תפלה וזמנה, ובו ח' סעיפים:

א. זמן תפלת השחר, מצותה שיתחיל עם הג' החמה, כדכתיב יראוך עם שמש, ואם התפלל משעלה עמוד השחר והאיר פני המזרח, יצא. ונמשך זמנה עד סוף ד' שעות, שהוא שלישי היום. ואם טעה או עבר והתפלל אחר ד' שעות עד חצות, אף על פי שאין לו שכר כתפלה בזמנה, שכר תפלה מיהא אכא:

ב. כיון שהגיע זמן תפלה, אסור לאדם להקדים לפתח חדרו לתן לו שלום, משום דשמו של הקב"ה שלום. אבל מתר לומר לו צפרא דמרי טב, ואפלו זה אינו מתר, אלא כשהצריך ללכת לראות איזה עסק. אבל אם אינו הולך אלא להקביל פניו קדם תפלה, אפלו זה הלשון אסור, וכן אסור לכרע לו כשמשכים לפתחו, ויש אומרים דכריעה אסורה אפלו בלא משכים לפתחו, ואם התחיל לברך הברכות אין לחוש כל כך, ואם אינו משכים לפתחו אלא שפגע בו בדרך, מתר לתן לו שלום. ויש אומרים שאפלו במוצא חדרו בשוק, לא יאמר לו אלא צפרא דמרי טב, כדי שיתן לב שהוא אסור להתעכב בדברים אחרים כלל עד שיתפלל:

ג. אסור לו להתעסק בצרכיו או לילך לדרך עד שיתפלל תפלת י"ח ולא לאכל ולא לשנות, אבל מים מתר לשנות קדם תפלה, בין בחל ובין בשבת ויום טוב, וכן אכלין ומשקין לרפואה מתר:

כמה צריך להרחיק בשעת קריאת שמע מן גרף של רעי, ובו ג' סעיפים:

א. גרף של רעי ועביט של מי רגלים של חרס או של עץ, צריך להרחיק מהם כמו מצואה, אפלו הטיל בהם מים. אבל אם הן של מתכת או של זכוכית, או של חרס מצפה, מתר אם הם רחוצים יפה:

ב. גרף ועביט של חרס או של עץ שכפאו על פיו, יש מתירים ויש אוסרין, והלכה כדברי האוסרים:

ג. מתר לקרות קריאת שמע בבית שיש בו צואה ומי רגלים, או גרף ועביט, כיון שהרחיק מהם כשעור שנתבאר בסי' ע"ט, וכן אם כפה עליהם כלי, אף על פי שהם עמו בבית, הרי אלו כקבורים, ומתר לקרות פנגדון:

סימן פח

בעל קרי מתר בקריאת שמע, ובו סעיף אחד

א. כל הטמאים קורין בתורה וקורין קריאת שמע ומתפללין, חוץ מבעל קרי שהוציאו עזרא מכלל הטמאים, ואסרו בין בדברי תורה בין בקריאת שמע ובתפלה עד שיטבל, כדי שלא יהיו תלמידי חכמים מצויין אצל גשותיהן פתנגולין. ואחר כך בטלו אותה תקנה, והעמידו הדבר על הדין, שאף בעל קרי מתר בדברי תורה ובקריאת שמע ובתפלה בלא טבילה ובלא רחיצה דתשעה קבין, וכן פשט המנהג:

הלכות תפילה

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י לימוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צ

שולחן ערוך

גבוה, אלא אם פן היה זקן או חולה, או שהיה כונתו להשמיע לצבור:

ב. שיעור מקום גבוה שאמרו ג' טפחים. היה גבוה ג' ויש בו ד' אמות על ד' אמות, הרי הוא כעליה ומתר להתפלל בו. וכן אם היה מקף מחצות, אף על פי שאין בו ד' על ד' מתר להתפלל בו, שאין גבהו נפר פיון שחלק רשות:

ג. האמנין שעושין מלאכה לבעל הבית יכולין להתפלל בראש הזית ובראש התאנה, ואין בזה משום לא יעמד על גבי מקום גבוה ויתפלל, דכיון שעלו לעשות מלאכתם, הוי כמי שעולה לעליה. ובשאר אילנות צריכים לירד, והשעם שנשתנה הזית משאר אילנות, מפני שיש להם ענפים הרבה יותר משאר אילנות, ויש טרח גדול בעליהם ובירידתם, ויתבטלו ממלאכתם ולפיכך אמרו שיתפלל שם. אבל שאר אילנות דליכא בטול, ירדו. ובעל הבית, אפלו מראש הזית והתאנה צריך לירד להתפלל, דהא אינו משעבד למלאכה שהוא ברשות עצמו. ואם הקלו אצל פועלים מפני בטול מלאכה, לא הקלו אצל בעל הבית:

ד. צריך לפתח פתחים או חלונות כנגד ירושלים כדי להתפלל כנגדן, וטוב שיהיו בבית הכנסת י"ב חלונות:

ה. לא יתפלל במקום פרוץ כמו בשדה, מפני שכשהוא במקום צניעות חלה עליו אימת מלך, ולבו נשבר:

ו. ולא בחרבה, מפני חשד ומפני המפלת, ומפני המזיקים:

ז. הצמא והרעב הרי הם בכלל החולים. אם יש בו יכולת לכונן דעתו, יתפלל. ואם לאו, אם רצה, אל יתפלל עד שיאכל וישתה:

ח. ואם התחיל לאכול קדם עלות השחר, צריך להפסיק. ויש אומרים שאינו צריך להפסיק:

ט. אפלו ללמוד אסור משיגיע זמן תפלה, והינו מי שרגיל להתפלל בבית מדרשו, ואינו רגיל לילך לבית הכנסת, דאפא למיחש דלמא מטריד בגרסיה ויעבר זמן קריאת שמע ותפלה. אבל מי שרגיל לילך לבית הכנסת, מתר. ואם הוא מלמד לאחרים, אפלו אם אינו רגיל לילך לבית הכנסת, מתר, פיון שהשעה עוברת, דזכות הרבים דבר גדול הוא. ואם לא ילמדו עכשו יתבטלו, ולא יוכלו ללמוד

י. מתר להסתפר ולכנס למרחץ סמוך לשחרית, שלא גזרו אלא סמוך למנחה שהוא דבר המצוי:

יא. בשעת הדחק, כגון שצריך להשכים לדרך, יכול להתפלל משעלה עמוד השחר, וימתין מלקרות קריאת שמע עד שיגיע זמנה. ואף על פי שאינו סומך גאלה לתפלה, הכי עדיף טפי שיתפלל בביתו מעמד, ממה שיתפלל בזמנה והוא מהלך, ויסמך גאלה לתפלה:

סימן צ

מקום הראוי להתפלל. ולהתפלל עם הצבור ודין החולך בדרך, ובו כז עיפויים:

א. המתפלל לא יעמד לא על גבי מטה, ולא על גבי כסא, ולא על גבי ספסל, ולא על גבי מקום

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צ

שולחן ערוך

יב. מצוה לרוץ כשהולך לבית הכנסת, וכן לכל דבר מצוה, אפלו בשבת שאסור לפסע פסיעה גסה. אבל כשיוצא מבית הכנסת אסור לרוץ:

יג. מתר לרק בבית הכנסת, ודורסו ברגלו, או מכסהו בגמי:

יד. ישכים אדם לבית הכנסת, כדי שימנה עם הי' הראשונים:

טז. אם נשאר אדם יחידי, מתפלל בבית הכנסת שבשדות, או אפלו בבית הכנסת שבעיר, אם היא תפלת ערבית חייב חברו להמתין לו עד שיסיים תפלתו, כדי שלא יתבלבל בתפלתו. ואם מאריך בבקשות ותחנונים, אינו חייב להמתין לו:

טז. ההולך בדרך, והגיע לעיר ורוצה ללון בה, אם לפניו עד ד' מילין מקום שמתפללים ב', צריך לילך שם ולאחריו צריך לחזור עד מיל כדי להתפלל ב':

יז. יש מי שאומר שמכל שכנ שלא ישכים אדם לילך מעיר שמתפללים בה ב', אם יכול לבוא למחוז חפצו בעוד היום גדול, ושלא יהא צריך ללכת יחידי אחר התפלה:

יח. בית המדרש קבוע קדוש יותר מבית הכנסת, ומצוה להתפלל בו יותר מבית הכנסת, והוא שיתפלל ב':

יט. יקבע מקום לתפלתו, שלא ישנהו אם לא לצרה. ואין די לו במה שיקבע לו בית הכנסת להתפלל, אלא גם בבית הכנסת שקבוע בה צריך שיהיה לו מקום קבוע:

ז. ולא אחורי בית הכנסת, אם אינו מחזיר פניו לבית הכנסת. ואחורי בית הכנסת הוא הצד שפתח פתוח בו, והוא הפך הצד שפונים אליו הקהל כשמתפללים. ויש מפרשים בהפך, וראוי לחוש לדברי שניהם, וגם כשמתפלל בשאר צדדים חוץ לבית הכנסת יש להחמיר שיחזיר פניו לבית הכנסת, וכל זה כשנכר שמחזיר אחוריו לבית הכנסת, אבל אם הוא מתפלל בבית הסמוך לבית הכנסת, ופניו פגוד ארץ ישראל פראוי, ואחוריו לכתל ביתו שהוא כתל בית הכנסת, מתר, שאינו נכר שמחזיר פניו מבית הכנסת:

ח. אסור לעבר חוץ לבית הכנסת בצד שהפתח פתוח בו בשעה שהצבור מתפללים, מפני שנראה ככופר, כיון שאינו נכנס להתפלל. ואם נושא משאוי או שלבוש תפלין, או שיש בית הכנסת אחר בעיר, או שיש לבית הכנסת זה פתח אחר, מתר:

ט. ישתדל אדם להתפלל בבית הכנסת עם הצבור, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבוא לבית הכנסת, יכון להתפלל בשעה שהצבור מתפלל. וכן אם נאנס ולא התפלל בשעה שהתפללו הצבור, והוא מתפלל ביחיד, אף על פי כן יתפלל בבית הכנסת:

י. כשעומד עם הצבור, אסור לו להקדים תפלתו לתפלת צבור, אלא אם כן השעה עוברת, ואין הצבור מתפללים, לפי שמאריכים בפיוטים או לסבה אחרת:

יא. מי שיש לו בית הכנסת בעירו, ואינו נכנס בו להתפלל, נקרא שכנ רע, וגורם גלות לו ולבניו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להבירא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צא

שולחן ערוך

יהלך לפניו ד' אמות, או לצדדיו, או יצא מבית הכנסת ויגמר תפלתו:

סימן צא

שיאזר מתניו ויכסה ראשו בשעת תפלה, ובו ו' מעיפים:

א. היתה טלית חגורה על מתניו לכסותו ממתניו ולמטה, אסור להתפלל עד שיכסה לבו, ואם לא כסה את לבו או שנאנס ואין לו במה, יתכסה. הואיל וכסה ערותו להתפלל, יצא:

ב. צריך לאזר אזור בשעת התפלה, אפלו יש לו אבנט שאין לבו רואה את הערוה, משום הכון. אבל שאר ברכות מתר לברך בלא חגורה, מאחר שיש לו מכנסים:

ג. יש אומרים שאסור להוציא הנפרה מפיו בראש מגלה, ויש אומרים שיש למחות שלא לפנס בבית הכנסת בגלוי הראש:

ד. כובעים הקלועים מקש חשיבא כסוי, אבל הנחת יד על הראש לא חשיבא כסוי, ואם אחר מניח ידו על ראשו של זה, משמע דחשיבא כסוי:

ה. לא יעמד באפונדתו, ולא בראש מגלה, ולא ברגלים מגלים, אם דרך אנשי המקום שלא יעמדו לפני הגדולים, אלא בבתי רגלים:

ו. דרך החכמים ותלמידיהם שלא יתפללו, אלא כשהם עטופים:

סימן צב

כ. יפנס שעור שני פתחים, ואחר כך יתפלל. יש מפרשים שעור שני פתחים, דהינוח' טפחים. יפנס לפניו שלא ישב אצל הפתח, שנראה כמשאו ישיבת בית הכנסת, ולפי זה אם יש לו מקום מיחד אצל הפתח, אין בכך כלום. ויש מפרשים שהשעם מפני שמביט לחוץ, ואינו יכול לבון. ולפי זה אם אינו פתוח לרשות הרבים, אין בכך כלום. ויש מפרשים שלא ימהר להתפלל מיד כשנכנס, אלא ישהה שעור שני פתחים, ונכון לחוש לכל הפרושים:

כא. צריך שלא יהא דבר חוצץ בינו ובין הקיר, ודבר קבוע כגון ארון ותבה, אינם חוצצים. וכן בעלי חיים אינם חוצצים, ואפלו אדם אינו חוצץ:

כב. ויש מי שאומר שיש לזהר מלהתפלל אחורי שום אדם, וטוב לחוש לדבריו:

כג. הבגדים המצירים, אף על פי שאינם בולטות, אין נכון להתפלל כנגדם, ואם יקרה לו להתפלל כנגד בגד או כתל מציר, יעלים עיניו:

כד. לא יתפלל בצד רבו, ולא אחורי רבו, ולא לפניו. אם הרחיק ד' אמות מתר:

כה. תלמיד חבר מתר להתפלל אחורי רבו:

כו. כל מקום שאין קורין בו קריאת שמע, אין מתפללים בו, וכשם שמרחיקים מצואה ומי רגלים וריח רע, ומן המת ומראית הערוה לקריאת שמע, כך מרחיקין לתפלה:

כז. הנה עומד בתפלה והשתין תיגוק בבית הכנסת, ישתק עד שביאו מים להטיל על המי רגלים, או

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו: (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צג

שולחן ערוך

- ז. מקום מטנף, הינו מקומות המכסין באדם לפי שיש בהם מלמולי זעה וכן אם חפך הראש:
- ח. המשתין לא יתפלל עד שישא כדי הלוח ד' אמות משום נצוצות והמתפלל לא ישתין עד שישא כדי הלוח ד' אמות שכל ד' אמות תפלתו שגורה בפיו ורחושי מרחשין שפותיה:
- ט. הרוקק לא יתפלל עד שישא ד' אמות. המתפלל לא ירק עד שישא ד' אמות ודוקא לרצונו אבל אם נודמן לו רק מתר:
- י. טוב לתן צדקה קדם תפלה:

סימן צג

קדם שיתפלל צריך לשהות, ובו ד' סעיפים:

- א. ישהה שעה אחת קדם שיקום להתפלל, כדי שיכון לבו למקום. ושעה אחת אחר התפלה, שלא תהא נראית עליו כמשאוי שממהר לצאת ממנה:
- ב. לא יעמד להתפלל אלא באימה והכנעה, לא מתוך שחוק וקלות ראש ודברים בטלים ולא מתוך כעס, אלא מתוך שמחה כגון: דברי תנחומין של תורה סמוך לגאלת מצרים או סמוך לתהלה לדוד שכתוב בו: רצון יראיו יעשה, שומר ה' את כל אהביו:
- ג. אין עומדים להתפלל מתוך דין, ולא מתוך הלכה שלא יהא לבו טרוד בה, אלא מתוך הלכה פסוקה:
- ד. העוסק בצרכי צבור כעוסק בתורה דמי, פרוש: לענין לעמד מתוכו להתפלל, שגם זו שמחה היא

הנצרך לנקביו ודין רחיצה לתפלה ושאר הכנות לתפלה, ובו י' סעיפים:

- א. היה צריך לנקביו, אל יתפלל. ואם התפלל, תפלתו תועבה, וצריך לחזור ולהתפלל. והני מילי שאינו יכול להעמיד עצמו שיעור הלוח פרסה, אבל אם יכול להעמיד עצמו שיעור פרסה, יצא בדיעבד. אבל לכתחלה לא יתפלל, עד שיבדק עצמו תחלה יפה:
- ב. אם באמצע תפלתו נתעורר לו תאוה, יעמיד עצמו עד שיגמר, ולא יפסיק. ואם בשעת קריאת שמע וברכותיה נתעורר בין לקטנים בין לגדולים, קורא כדרך: ואם רצה להרחיק ולהטיל מים, עושה:
- ג. צריך קדם תפלה להסיר כיחו וניעו וכל דבר הטורדו:
- ד. צריך לרחץ ידיו במים, אם יש לו. ואם אין לו, צריך לחזור אחריהם עד פרסה, והני מילי כשהוא הולך בדרך והמים נמצאים לפניו, אבל אם צריך לחזור לאחוריו למקום מים עד מיל, חוזר יותר ממיל אינו חוזר, ואם מתירא שיעבר זמן התפלה, ינקה ידיו בצרור או בעפר או בכל מדי דמנאי:
- ה. רחץ ידיו שחרית והסיח דעתו, צריכים גטילה לתפלה. אם יש לו מים, אף על פי שאינו יודע להם שום לכלוף, ולא יברך. ואם אין לו מים מזמנים, אינו צריך לחזור ולטל:
- ו. העומד בתפלה, ונזכר שנגע במקום מטנף, די בנקיון עפר או צרורות, או מחפך ידיו בכתל:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צד

שולחן ערוך

יראתו וישוב דעתו. ויש מחמירין לעמד באבות,
וראו לחוש לדבריהם אם הוא שלא במקום סכנה:
ה. הנה יושב בספינה או בעגלה, אם יוכל לעמד
במקום הכריעות, עומד כדי שיהיה כורע מעמד,
ופוסע ג' פסיעות:

ו. חולה, מתפלל אפלו שוכב על צדו, והוא שיכול
לכון דעתו:

ז. מי שהיו לו עפ"ם מכאן ומכאן, ומתירא שמא
יפסיק תפלתו או יפסידו מקחו, ישב במקומו
ויתפלל, לפי שאין דעתו מישבת עליו. ואף על
פי שצריך לעשות שלשה פסיעות בסוף התפלה,
יושב ומתפלל וכורע:

ח. יש לזהר שלא לסמוך עצמו לעמוד או לחברו,
בשעת תפלה:

ט. מי שהכרח להתפלל מישב, כשיוכל צריך לחזור
ולתפלל מעמד, ואינו צריך להוסיף בה דבר:

סימן צה

כיון איבריו בשעת תפלה, ובו ד' סעיפים:

א. כיון רגליו זה אצל זה בכיוון, כאלו אינם אלא
א', להדמות למלאכים דכתיב בהן: ורגליהם רגל
ישרה כלומר: רגליהם נראים פרגל אחד:

ב. צריך שיכוף ראשו מעט, שיהיו עיניו למטה
לארץ, ויחשב כאלו עומד בבית המקדש, ובלבו
יכון למעלה לשמים:

ג. מניח ידו על לבו כפותיו, הימנית על
השמאלית, ועומד כעבד לפני רבו, באימה, ביראה

לו שעוסק בצרכי צבור. ויש מפרשים דהינו לענין
דאינו צריך לפסק להתפלל:

סימן צד

צריך לכוון נגד ארץ ישראל, ודין הרוכב או יושב
בספינה, ובו ט' סעיפים:

א. בקומו להתפלל, אם היה עומד בחוץ לארץ,
יחזיר פניו כנגד ארץ ישראל ויכוון גם לירושלים
ולמקדש ולבית קדשי הקדשים. היה עומד בארץ
ישראל, יחזיר פניו כנגד ירושלים ויכוון גם
למקדש ולבית קדשי הקדשים. היה עומד
בירושלים, יחזיר פניו למקדש ויכוון גם פן לבית
קדשי הקדשים. היה עומד אחורי הכפרת, מחזיר
פניו לכפרת:

ב. אם מתפלל לרוח משאר רוחות, יצדד פניו לצד
ארץ ישראל אם הוא בחוץ לארץ. ולירושלים, אם
הוא בארץ ישראל. ולמקדש, אם הוא בירושלים:

ג. מי שאינו יכול לכוון הרוחות, יכוון לבו לאביו
שבשמים:

ד. היה רוכב על החמור, אין צריך לירד
ולתפלל, אפלו אם יש לו מי שתופס חמורו,
אלא מתפלל דרך הלוכו. וכן אם היה בספינה או
על גבי קרון, אם יוכל לעמד, עומד. ואם לאו,
יושב במקומו ומתפלל. או אם היה הולך ברגליו,
מתפלל דרך הלוכו אף אם אין פניו כנגד
ירושלים, אפלו שלא במקום סכנה, כי אם יעמד
ויתפלל יקשה בעיניו אחר דרכו ויטרד לבו ולא
יוכל לכוון והפיל לפי הדרך ולפי המקום ולפי

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להבירא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צו

שולחן ערוך

ד. אם נשמט טליתו ממקומו יכול למשמש בו
ולתחזירו, אבל אם נפל פלו אינו יכול לחזור
ולהתעטף בו, דהוי הפסק:

ה. הנושא משאוי על כתפיו והגיע זמן תפילה,
פחות מד' קבין מפשילו לאחוריו ומתפלל. ד'
קבין, מניחם על גבי קרקע, ומתפלל:

סימן צח

צריך שיהיה לו כונה בתפלתו, ובו ה' סעיפים:

א. המתפלל צריך שיכונן בלבו פרוש המלות
שמוציא בשפתיו. ויחשב כאלו שכינה כנגדו.
ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר
מחשבתו וכונתו זפה בתפלתו. ויחשב כאלו היה
מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכונן
בהם זפה לבל יכשל, קל וחומר לפני מלך מלכי
המלכים הקב"ה שהוא חוקר כל המחשבות. וכך
היו עושים חסידים ואנשי מעשה, שהיו מתבודדים
ומכוננים בתפלתם עד שהיו מגיעים להתפשטות
הגשמות ולהתגברות כח השכלי, עד שהיו מגיעים
קרוב למעלת הנבואה. ואם תבא לו מחשבה אחרת
בתוך התפילה, ישתק עד שתבטל המחשבה.
וצריך שיחשב בדברים המכניעים הלב ומכוננים
אותו לאביו שבשמים, ולא יחשב בדברים שיש
בהם קלות ראש:

ב. לא יתפלל במקום שיש דבר שמבטל כונתו,
ולא בשעה המבטלת כונתו. ועכשו אין אנו
נזהרין בכל זה, מפני שאין אנו מכוננים כל כך
בתפילה:

ובפחד, ולא יניח ידיו על חלציו, מפני שהוא דרך
יהרא

ד. טוב לכונן רגליו גם בשעה שאומר קדשה עם
שליח צבור:

סימן צו

שימונע כל הטרדות כרי שיכון, ובו ב' סעיפים:

א. כשהוא מתפלל, לא יאחז בידו תפלין ולא ספר
מכתבי הקודש ולא קערה מלאה ולא סבין ומעות
וכפר, מפני שלבו עליהם שלא יפלו ויטרד
ותבטל כונתו. ולולב בזמנו, מטר לאחז ביד,
כיון שהאחיזה בידו היא מצוה אינו נטרד בשבילו:

ב. מטר לאחז מחזור תפלות בידו בשעה שמתפלל,
הואיל ותופס לצרף תפלה עצמה לא טריד, דומיא
דלולב דמשום דלקיחתו מצוה לא טריד:

סימן צז

שלא יגהק ושלא יפהק בשעת התפלה, ובו ה'

סעיפים:

א. לא יגהק, ולא יפהק. ואם צריך לפהק מתוך
אנס, יניח ידו על פיו, שלא תראה פתיחתו:

ב. אסור לו לרק. ואם אי אפשר לו שלא לרק,
מבליעו בכסותו בענין שלא יהא נראה. ואם הוא
אסטניס, ואינו יכול להבליעו בכסותו, זורקו
לאחוריו:

ג. אם פנה עוקצתו, ימשמש בכגדיו להסירה שלא
תבטל כונתו, אבל לא יסירנה בידו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

ב

ב

חשוף

אורח חיים

הלכות תפילה סימן צט

שולחן ערוך

א. אם עבר זמן התפלה, משלים אותה בתפלה שאחרונה, כדין שוגג:

ב. דרוך מיל, ושנה כל שהוא, מפגיגין את היין. והני מלי כששתה רביעית, אבל אם שתה יותר, כל שכן ששנה משפרתו ודרוך טורדתו. והני מלי במהלך ברגליו, אבל רוכב, ודאי דרוך מפגיגה היין:

ג. כל אחד שהוא שתוי, סגי ליה לפי מה שמרגיש בנפשו שיפיג יינו:

סימן ק

תפלת המועד צריך לסדר, ובו פעיה אחד

א. תפלות של מועדות ושל ראש חדש, צריך להסדיר תפלתו קדם שיתפלל, כדי שתהא שגורה בפיו:

סימן קא

שצריך לכוון בכל הברכות, ושיכול להתפלל בכל לשון, ובו ד' סעיפים:

א. המתפלל צריך שיכוון בכל הברכות, ואם אינו יכול לכוון בכלם, לפחות יכוון באבות. אם לא כוון באבות, אף על פי שכוון בכל השאר, יחזור ויתפלל:

ב. ולא יתפלל בלבד לבד, אלא מחתך הדברים בשפתיו ומשמיע לאזניו בלחש, ולא ישמיע קולו. ואם אינו יכול לכוון בלחש, מתר להגביה קולו. והני מלי בינו לבין עצמו, אבל בצבור, אסור, דאתי למטרך צבורא:

ג. יתפלל דרוך תחנונים, כרש המבקש בפתח, ובנחת, ושלא תראה עליו כמשא ומבקש לפטר ממנה:

ד. התפלה היא במקום הקרבן, ולכך צריך לזהר שתהא דגמת הקרבן בכונה ולא יערב בה מחשבה אחרת, כמו מחשבה שפוסלת בקדשים. ומעמד, דומיא דעבודה. וקביעות מקום כמו הקרבנות, שכל אחד קבוע מקומו לשחיתתו ומתן דמיו, ושלא יחץ דבר בינו לקיר, דומיא דקרבן שהחציצה פוסלת בינו לכלי. וראוי שיהיו לו מלבושים נאים מיוחדים לתפלה, כגון בגדי כהנה, אלא שאין כל אדם יכול לבזבז על זה. ומכל מקום טוב הוא שיהיו לו מכנסים מיוחדים לתפלה, משום נקיות:

ה. אל יחשב: ראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתו כיון שכוונתי בתפילתי, כי אדרבה זה מזכיר עונותיו של אדם, אלא יחשב שיעשה הקב"ה בחסדו. ויאמר בלבו: מי אני, דל ונבזה, בא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אם לא מרב חסדיו שהוא מתנהג בהם עם בריותיו:

סימן צט

דין שתוי ושכור לתפלה, ובו ג' סעיפים:

א. שתה יין כדי רביעית, אל יתפלל עד שיסיר יינו. ואם שתה יותר, אם הוא יכול לדבר לפני המלך, אם התפלל תפלתו תפלה, ואם אינו יכול לדבר לפני המלך, אם התפלל תפלתו תועבה וצריך לחזור ולהתפלל כשיסיר יינו מעליו. ואפלו

הנה מוכא באן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קב

שולחן ערוך

שאחריו את תפלתו, שאם יעשה זה הרי הוא כעובר כנגד המתפלל. וצריך לדקדק בזה, אפלו אם האחרון התחיל להתפלל אחריו, מאחר שכבר התחיל:

סימן קג

מי שנזדמן לו רוח בתפלתו או עטוש, וכו' ג'

סעיפים:

א. היה עומד בתפלה ויצא ממנו רוח מלמטה, ממתין עד שיכלה הריח וחוזר ומתפלל:

ב. בקש לצאת ממנו רוח מלמטה ונצטער הרבה ואינו יכול להעמיד עצמו, הולך לאחוריו ארבע אמות ומוציא הרוח וממתין עד (ממנו) שיכלה הריח, ואומר: רבון העולמים, יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים, גלוי וידוע לפניך חרפתנו וכלמתנו, חרפה וכלמה בחיינו רמה ותולעה במותנו, וחוזר למקומו וחוזר למקום שפסק:

ג. המתעטש בתפלתו מלמטה, סימן רע לו. מלמעלה, סימן יפה לו:

סימן קד

שלא להפסיק בתפלה, וכו' ח' סעיפים:

א. לא יפסיק בתפלתו. ואפלו מלך ישראל שואל בשלומו, לא ישיבנו. אבל מלך א"ה, אם אפשר לו לקצר דהינו שיאמר תחלת הברכה וסופה קדם שיגיע אליו, יקצר. או אם אפשר לו שיטה מן הדרך, יטה ולא יפסיק בדבור, ואם אי אפשר לו, יפסיק:

ג. יש אומרים שבראש השנה ויום כפור מתר להשמיע קולם בתפלה, אפלו בצבור:

ד. יכול להתפלל בכל לשון שירצה, והני מלי בצבור, אבל ביחיד לא יתפלל אלא בלשון הקודש. ויש אומרים דהני מלי כששואל צרכיו, כגון שהתפלל על חולה או על שום צער שיש לו בביתו, אבל תפלה הקבועה לצבור, אפלו יחיד יכול לאמרה בכל לשון. ויש אומרים דאף יחיד כששואל צרכיו יכול לשאל בכל לשון שירצה, חוץ מלשון ארמי:

סימן קב

שלא להפסיק כנגד המתפלל, וכו' ה' סעיפים:

א. אסור לישוב בתוך ד' אמות של מתפלל. בין מלפניו בין מן הצדדין וצריך להרחיק ד' אמות. ואם עוסק בדברים שהם מתקוני התפלות, ואפלו בפרק איזהו מקומן, אינו צריך להרחיק. ויש מתיר בעוסק בתורה, אף על פי שאינו מתקוני התפלות. ויש מי שאומר דהני מלי מן הצד, אבל כנגדו אפלו כמלא עיניו אסור, אפלו עוסק בקריאת שמע:

ב. יש מי שאומר שאם היושב בצד המתפלל חלוש, מתר:

ג. אם היושב ישב כבר, ועמד זה בצדו, אינו צריך לקום, שהרי זה בא בגבולו:

ד. אסור לעבר כנגד המתפללים בתוך ד' אמות, ודוקא לפניהם, אבל בצדיהם מתר לעבר ולעמד:

ה. אם השלים תפלתו והיה אדם אחד מתפלל אחריו, אסור לפסע ג' פסיעות עד שיגמר מי

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדין הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קה

שולחן ערוך

סימן קו

מי הם הפטורים מתפלה, ובו ג' סעיפים:

א. כל הפטורים מקריאת שמע פטורים מתפלה, וכל שחייב בקריאת שמע חייב בתפלה. חוץ מהמלוין את המת, שאין למטה צורך בהם, שאף על פי שהם חייבים בקריאת שמע, פטורים מתפלה:

ב. נשים ועבדים, אף על פי שפטורים מקריאת שמע חייבים בתפלה, מפני שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא. וקטנים שהגיעו לחנוכה, חייבים לחנכם:

ג. מי שתורתו אמןותו, כגון רשב"י וחבריו, מפסיק לקריאת שמע, ולא לתפלה. אבל אנו, מפסיקים בין לקריאת שמע בין לתפלה:

סימן קז

המספק אם התפלל, ודין תפלת נדבה, ובו ד'

סעיפים:

א. אם הוא מספק אם התפלל, חוזר ומתפלל, ואינו צריך לחדש שום דבר. אבל אם ברי לו שהתפלל, אינו חוזר ומתפלל בלא חדוש. ועל ידי חדוש, חוזר ומתפלל בנדבה כל הפעמים שירצה, חוץ מתפלת מוסף שאין מתפללים אותה בנדבה. ובשבת ויום טוב, אינו מתפלל תפלת נדבה כלל, ואם התחיל להתפלל על דעת שלא התפלל, ונזכר שכבר התפלל, פוסק אפילו באמצע ברכה אפילו יכול לחדש בה דבר:

ב. היה מתפלל בדרך ובאה בהמה או קרון כנגדו, יטה מן הדרך ולא יפסיק. אבל בענין אחר, אין לצאת ממקומו עד שיגמר תפלתו, אלא אם כן הוא בתחנונים שלאחר התפלה:

ג. ואפלו נחש כרוף על עקבו, לא יפסיק. אבל עקרב, פוסק, לפי שהוא מועד יותר להזיק, ונחש נמי, אם ראה שהוא פעוס ומוכן להזיק, פוסק:

ד. אם ראה שור בא כנגדו, פוסק, שמרחיקין משור תם נ' אמות, וממועד, מלא עיניו. ואם שורים שבמקום ההוא מחזקים שאינם מזיקים, אינו פוסק:

ה. בכל מקום שפוסק, אם שקה כדי לגמר את פלה, חוזר לראש. ואם לאו, חוזר לתחלת הברכה שפסק בה. ואם פסק בג' ראשונות, חוזר לראש. ואם באחרונות, חוזר לרצה:

ו. הא דאמרינן אם שקה כדי לגמר את פלה, בקורא משערינן. אם שח בתפלה, דינו לענין תורה כדין ההפסקות האמורות בסימן זה:

ז. אינו פוסק לא לקדיש ולא לקדשה, אלא ישתק ויכוון למה שאומר השליח צבור, ויהא בעונה:

ח. אחר שסיים י"ח ברכות, קדם אלהי נצר, יכול לענות קדשה וקדיש וברכו:

סימן קח

דין המתפלל ב' תפלות, ובו סעיף אחר

א. המתפלל שתי תפלות, זו אחר זו, צריך להמתין בין זו לזו כדי הלוף ד' אמות, כדי שתהא דעתו מישבת להתפלל בלשון תחנון:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קח

שולחן ערוך

ערבית שתים: האחרונה לתשלומי מנחה, אבל שחרית אין לה תשלומין, וכן בשאר תפלות:

ה. אף על פי שאין תשלומין אלא לתפלה הסמוכה לאותה תפלה, ותפלות שהפסיד אין להם תשלומין, אם רצה להתפלל אותה נדבה ושיחדש בה שום דבר, הרשות בידו. ונכון לעשות כן:

ו. עבר כל היום ולא התפלל מוסף, אין לה תשלומין:

ז. הזיד ולא התפלל תפלה אחת, אין לה תשלומין אפלו בתפלה הסמוכה לה, ואם רצה יתפלל אותה נדבה, ואינו צריך חידוש אם מתפלל אותה בתפלה הסמוכה לה:

ח. מי שלא התפלל בעוד שיש לו זמן להתפלל, מפני שסבור שעדין ישאר לו זמן אחר שיגמר אותו עסק שהוא מתעסק בו, ובין כך ובין כך עברה לו השעה. וכן מי שהיה טרוד בצורך ממונו שלא יבא לידי הפסד, ועל ידי כך הפסיד מלהתפלל. וכן מי שהוא שכור ולא התפלל, כלם חשובים אנוסים, ויש להם תשלומין:

ט. טעה ולא התפלל מנחה בערב שבת, מתפלל ערבית שתים של שבת: הראשונה לערבית, והשנייה לתשלומין:

י. טעה ולא התפלל מנחה בשבת, מתפלל במוצאי שבת, מבדיל בראשונה ואינו מבדיל בשנייה. ואם לא הבדיל בראשונה, והבדיל בשנייה, שניה עלתה לו, ראשונה לא עלתה לו. ואם הבדיל בשתייהן, או לא הבדיל בשתייהן, יצא:

ב. חדוש זה שאמרנו, הוא שיחדש דבר בכל ברכה מהאמצעיות, מעין הברכה. ואם חדש אפלו בברכה אחת, דיו, כדי להודיע שהיא נדבה ולא חובה:

ג. אין צבור מתפללין תפלת נדבה כלל:

ד. הרוצה להתפלל תפלת נדבה, צריך שיהא מכיר את עצמו זריו וזהיר ואמוד בדעתו שיוכל לכוון בתפלתו. מראש ועד סוף. אבל אם אינו יכול לכוון יפה, קרינן ביה: למה לי רב זבחיכם. והלואי שיוכל לכוון בג' תפלות הקבועות ליום:

סימן קח

מי שלא התפלל לסבת טעות, או אנס או במזיד, ובו י"ב סעיפים:

א. טעה או נאנס ולא התפלל שחרית, מתפלל מנחה שתים: הראשונה מנחה, והשנייה לתשלומין. ואם הפך, לא יצא ידי תפלה שהיא תשלומין, וצריך לחזור ולהתפלל אותה. וכן הדין בכל מקום שצריך להתפלל תפלה לתשלומין:

ב. טעה ולא התפלל מנחה, מתפלל ערבית שתים: הראשונה ערבית, והשנייה לתשלומין. טעה ולא התפלל ערבית, מתפלל שחרית שתים: הראשונה שחרית, והב' לתשלומין. לאחר שאומר יוצר וי"ח ברכות, יאמר אשרי ואחר כך יתפלל י"ח לתשלומי ערבית:

ג. הא דמשלים התפלה שהפסיד, דוקא בזמן תפלה, אבל בשעה שאין זמן תפלה, לא:

ד. אין תשלומין אלא לתפלה הסמוכה בלבד, שאם טעה ולא התפלל שחרית ולא מנחה, מתפלל

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה לידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

כ"ד

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קט

שולחן ערוך

למודים או להטוב שמך ולך נאה להודות, פדי שישחה עם השליח צבור במודים:
ג. יחיד העומד בתפלה וכשיגיע למקום קדשה היו הצבור אומרים קדשה דסדרא, אינו אומר קדוש עמהם, שאין הקדשות שוות. ונראה דה"ה אם היו הצבור אומרים כתר, שאינו אומר עמהם קדשה, אלא ישתק ויכוון למה שאומרים, דשומע כעונה:

סימן קי

חיוצא לדרך, ופועלים מה יתפללו, וסדר תפלת הדרך ובית המדרש, וכו' ח' סעיפים:

א. בשעת הדחק, כגון שהוא בדרך. או שהיה עומד במקום שהוא טרוד וירא שיפסקוהו. או שלא יוכל להתפלל בכונה תפלה ארכה, מתפלל אחר ג' ראשונות: הבינו, ואומר אחריה ג' אחרונות, וצריך לאמרם מעמד. וכשיגיע לביתו, אין צריך לחזור ולהתפלל. ואינו מתפלל הבינו בימות הגשמים, ולא במוצאי שבת ויום טוב:

ב. הפועלים שעושין מלאכה אצל בעל הבית, אם אינו נותן להם שכר חוץ מסעודתן, מתפללין י"ח, אבל אין יורדין לפני התבה ואין נושאים כפיהם. ואם נותן להם שכר, מתפללין הבינו. והאדנא, אין דרך להקפיד בכך, ומסתמא אדעתא דהכי משפירין אותם שיתפללו י"ח:

ג. ההולך במקום גדודי תיה ולסטים, מתפלל: צרכי עמך מרבים וכו', ואינו צריך לא לג' ראשונות ולא לג' אחרונות. ומתפלל אותה בדרך כשהוא מהלך, ואם יכול לעמד עומד, וכשיגיע

יא. טעה במנחה של שבת והתפלל י"ח ולא הזכיר של שבת, מתפלל במוצאי שבת שתיים, ואינו מבדיל בשניה, ויתפלל אותה בתורת נדבה ואינו צריך לתדש בה דבר. והוא הדין אם לא הזכיר יעלה ויבא במנחה של ראש חדש:

יב. הטועה ומזכיר מארע שאר ימים בתפלה, שלא בזמנה, לא הוי הפסקה:

סימן קט

דין איך יתנהג היחיד לכוון בתפלתו עם הצבור, וכו' ג' סעיפים:

א. הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור מתפללין, אם יכול להתחיל ולגמר קדם שיגיע שליח צבור לקדשה או לקדיש, יתפלל. ואם לאו, אל יתפלל אם אין השעה עוברת. ואם נכנס אחר קדשה, אם יכול להתחיל ולגמר קדם שיגיע שליח צבור למודים, יתפלל, ואם לאו אל יתפלל. והוא הדין אם יכול להגיע למודים, או לאחת מהברכות ששוחים בהם, כשיגיע שליח צבור למודים, יתפלל. ואם צריך להתחיל פדי לסמוך גאלה לתפלה, ונודמן לו שמגיע שליח צבור למודים כשהוא באחת הברכות, ישחה עמו. אבל אם הוא בתחלתה או בסופה, לא ישחה, שאין שוחין בתחלת ברכה או בסופה, אלא באבות ובהודאה:

ב. אם מתחיל להתפלל עם שליח צבור, כשיגיע עם שליח צבור לנקדיש, יאמר עמו מלה במלה כל הקדשה, כמו שהוא אומר, וכן יאמר עמו מלה במלה ברפת האל הקדוש וברכת שומע תפלה, וגם יכון כשיגיע שליח צבור למודים יגיע גם הוא

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבר מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קיא

שולחן ערוך

א. צריך לסמוך גאלה לתפלה ולא יפסיק ביניהם, אפלו באמן אחר גאל ישראל ולא בשום פסוק, חוץ מה' שפתי תפתח:
ב. החזן, כשמתחיל י"ח בקול רם, חוזר ואומר: ה' שפתי תפתח ופי יגיד וכו':
ג. אם עד שלא קרא קריאת שמע מצא צבור מתפללין, לא יתפלל עמהם, אלא קורא קריאת שמע ואחר כך יתפלל, דמסמוך גאלה לתפלה עדיף:

סימן קיב

שלא להפסיק לא בשלשה ראשונות ולא בשלשה אחרונות, ובו ב' סעיפים:

א. אל ישאל אדם צרכיו בג' ראשונות, ולא בג' אחרונות. ודוקא צרכי יחיד, אבל צרכי צבור שרי:
ב. אין לומר פיוטים ולא קרובין בתפלה:

סימן קיג

דיני הכריעות בי"ח ברכות, ובו ט' סעיפים:

א. אלו ברכות ששוחין בהם: באבות תחלה וסוף, ובהודאה תחלה וסוף. ואם בא לשחות בסוף כל ברכה, או בתחלתה, מלמדין אותו שלא ישחה. אבל באמצעיתו, יכול לשחות:
ב. הנוהגים לשחות בראש השנה ויום כפור כשאומרים זכרנו ומי כמוך, צריכים לזקף כשמגיעים לסוף הברכה:

לישוב ותתקשר דעתו, חוזר ומתפלל תפלת י"ח ברכות:

ד. היוצא לדרך, יתפלל: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו לשלום וכו', וצריך לאמרה בלשון רבים, ואם אפשר יעמד מליף כשיאמרנה, ואם היה רוכב אין צריך לירד:

ה. אין צריך לומר אותה אלא פעם אחת ביום, אפלו אם ינוח בעיר באמצע היום, אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך נמלך ויצא ממנה לעבר חוצה לה או לשוב לביתו, צריך לחזור ולהתפלל אותה פעם אחרת:

ו. הר"מ מרוטנבורג, כשהיה יוצא לדרך בבקר היה אומר אחר יהי רצון כדי להסמיכה לברכת הגומל חסדים ותהיה ברכה הסמוכה לחברתה:

ז. אומר אותה אחר שהחזיק בדרך. אין לאמרה, אלא אם פן יש לו לילך פרסה, אבל פחות מפרסה לא יחתם בברוך, ואם שכח מלאמרה, יאמר אותה כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא הגיע תוך פרסה הסמוכה לעיר שרוצה ללון בה ומשם ואילך יאמר אותה בלא ברכה:

ח. הנכנס לבית המדרש יתפלל: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא אכשל בדרך הלכה וכו', וביציאתו יאמר: מודה אני לפניך ה' אלהי, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש וכו':

סימן קיא

דין סמיכות גאלה לתפלה, ובו ג' סעיפים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

כי

השנה

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון

כי

קודם הלמוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קיד

שולחן ערוך

א. של חג, ואין פוסקין עד תפלת מוסף של יום טוב הראשון של פסח:

ב. אסור להזכיר הגשם עד שיכריזו שליח צבור. הלכך אף אם הוא חולה או אנוס, לא יקדים תפלתו לתפלת הצבור, לפי שאסור להזכיר עד שיאמר שליח צבור. אבל אם יודע שהכריזו שליח צבור, אף על פי שהוא לא שמע, מזכיר. ומשעם זה, הבא לבית הכנסת והצבור התחילו להתפלל, יתפלל ויזכיר, אף על פי שהוא לא שמע משליח צבור:

ג. אם אמר משיב הרוח או לא אמרו בימות הגשמים, אין מחזירין אותו. וכן בטל, אם הזכירו בימות הגשמים, או לא הזכירו בימות החמה, אין מחזירין אותו:

ד. אם אמר מוריד הגשם בימות החמה, מחזירין אותו וחוזר לראש הברכה. ואם סיים הברכה, חוזר לראש התפלה. ואפלו במקום שצריכים גשם בימות החמה, אם הזכיר גשם במקום טל, מחזירין אותו:

ה. בימות הגשמים, אם לא אמר מוריד הגשם, מחזירין אותו. והגני מלי שלא הזכיר טל, אבל אם הזכיר טל, אין מחזירין אותו:

ו. במה דברים אמורים שמחזירין אותו כשלא אמר בימות הגשמים מוריד הגשם, הינו כשסים כל הברכה והתחיל ברכה שאחריה, ואז חוזר לראש התפלה. אבל אם נזכר קדם שסים הברכה, יאמר במקום שנזכר. ואפלו אם סיים הברכה, ונזכר קדם שהתחיל אתה קדוש, אין צריך להתחזר, אלא אומר: משיב הרוח ומוריד הגשם, בלא חתימה:

ג. הכורע בוכל קומה לפניו תשתחוה, או בולף אנחנו מודים, או בהודאה דהלל וברכת המזון, הרי זה מגנה:

ד. המתפלל, צריך שיכרע עד שיתפקקו כל תליות שבשדרה. ולא יכרע באמצע מתניו וראשו ישאר זקוף, אלא גם ראשו יכף כאגמון:

ה. ולא ישחה כל כף עד שיהיה פיו כנגד חגור של מכנסים. ואם הוא זקן או חולה ואינו יכול לשחות עד שיתפקקו, כיון שהרכין ראשו, דיו, מאחר שנכר שהוא חפץ לכרע אלא שמצער עצמו:

ו. כשהוא כורע, יכרע במהירות בפעם אחת, וכשהוא זוקף, זוקף בנחת ראשו תחלה, ואחר כך גופו, שלא תהא עליו כמשאוי:

ז. כשכורע, כורע בברוך, וכשזוקף, זוקף בשם: ח. המתפלל ובא כנגדו עכו"ם, ויש לו שתי וערב בידו, והגיע למקום ששוחין בו, לא ישחה, אף על פי שלבו לשמים:

ט. אין להוסיף על תאריזו של הקב"ה, יותר מהאל הגדול הגבור והנורא. ודוקא בתפלה, מפני שאין לשנות ממטבע שטבעו חכמים, אבל בתחנונים או בקשות ושבחים שאדם אומר מעצמו, לית לן בה. ומפל מקום נכון למי שירצה להאריך בשבחי המקום, שיאמר אותו בפסוקים:

סימן קיד

דין הזכרת הרוח וגשם וטל, ובו ט' פעיפים:

א. מתחילין לומר בברכה שניה: משיב הרוח ומוריד הגשם, בתפלת מוסף של יום טוב האחרון

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קטו

שולחן ערוך

וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִין לְשַׁאֵל מִלֵּיל ז' בְּמִרְחֻשׁוֹן, וְשׂוֹאֲלִין עַד תְּפִלַּת הַמִּנְחָה שֶׁל עֶרֶב יוֹם טוֹב הָרִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח, וּמִשָּׁם וְאֵילָף פּוֹסְקִין מִלְּשַׁאֵל:

ב. יְחִידִים הַצְּרִיכִים לְמִטָּר בַּיּוֹם הַחֲמֵה, אֵין שׂוֹאֲלִין אוֹתוֹ בְּבִרְכַּת הַשָּׁנִים, אֶלֶּא בְּשׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה, וְאֶפְלוּ עֵיר גְּדוּלָּה כְּנִינָה אוֹ אֶרֶץ אַחַת כְּלָה כְּמוֹ סִפְרָד בְּכִלְלָה, אוֹ אֲשַׁכְּנֹו בְּכִלְלָה, כִּיחִידִים דְּמוּ וּבְשׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וּמִיְהוּ אִם בְּאֶרֶץ אַחַת כְּלָה הַצְּרִיכִים מִטָּר בַּיּוֹם הַחֲמֵה, טָעָה בַּהּ יְחִיד וְשַׁאֵל מִטָּר בְּבִרְכַּת הַשָּׁנִים, חוֹזֵר וּמִתְפַּלֵּל בְּתוֹרַת גְּדוּבָה בְּלֹא שַׁאֲלָה בְּבִרְכַּת הַשָּׁנִים:

ג. אִם שַׁאֵל מִטָּר בַּיּוֹם הַחֲמֵה, מִחֲזִירִין אוֹתוֹ:

ד. אִם לֹא שַׁאֵל מִטָּר בַּיּוֹם הַחֲמֵה, מִחֲזִירִין אוֹתוֹ, אֶף עַל פִּי שַׁשָּׁאֵל טַל. אֲבָל אִם שַׁאֵל מִטָּר וְלֹא טַל, אֵין מִחֲזִירִין אוֹתוֹ:

ה. אִם לֹא שַׁאֵל מִטָּר, וְנִזְכַּר קִדְּם שׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה, אֵין מִחֲזִירִין אוֹתוֹ, וְשׂוֹאֵל בְּשׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וְאִם לֹא נִזְכַּר עַד אַחַר שׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה, אִם לֹא עָקַר רִגְלָיו, חוֹזֵר לְבִרְכַּת הַשָּׁנִים. וְאִם עָקַר רִגְלָיו, חוֹזֵר לְרִאשׁוֹ הַתְּפִלָּה. וְאִם הַשְּׁלִים תְּפִלָּתוֹ וְאֵינוֹ רִגְלִיל לוֹמַר תְּחִנוּנִים אַחַר תְּפִלָּתוֹ, אֶף עַל פִּי שַׁעֲדִין לֹא עָקַר רִגְלָיו, כְּעַקּוּרִים דְּמִי. וְאִם נִזְכַּר אַחַר שַׁחַתְּם שׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה, קִדְּם שֶׁהִתְחִיל רְצָה, נִרְאָה שְׂאוֹמֵר וְתָן טַל וּמִטָּר, וְאַחַר כֵּךְ אוֹמֵר רְצָה:

סימן קיח

חתימת ברכת השיבה, ובו סעיף א' אחד

ז. בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֵנוֹ אוֹמְרִים חוֹזֵר לְבִרְכָּה שְׁטָעָה בַּהּ, הֵנִי מְלִי שְׁטָעָה בְּשׂוֹגֵג, אֲבָל בְּמִזִּיד וּמִתְכוּוֹן, חוֹזֵר לְרִאשׁוֹ:

ח. בַּיּוֹם הַחֲמֵה, אִם נִסְתַּפֵּק אִם הִזְכִּיר מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם אִם לֹא, עַד ל' יוֹם בְּחֻזְקַת שְׁהִזְכִּיר הַגֶּשֶׁם, וְצָרִיךְ לְחֹזֵר:

ט. אִם בַּיּוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח אוֹמֵר בְּרַכַּת אֶתָּה גְּבוּר עַד מוֹרִיד הַטַּל צ' פְּעָמִים, כְּנִגְדַּ ל' יוֹם שְׂאוֹמֵר אוֹתוֹ ג' פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, מִשָּׁם וְאֵילָף אִם אֵינוֹ זוֹכֵר אִם הִזְכִּיר גֶּשֶׁם הֵרִי הוּא בְּחֻזְקַת שְׁלֹא הִזְכִּיר גֶּשֶׁם, וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְחֹזֵר:

סימן קמז

טעם ברכת אתה חונן, ובו סעיף א' אחד

א. מִפְּנֵי שְׂמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה הִיא הַבִּינָה וְהַשְּׂכָל, קָבְעוּ בְּרַכַּת אֶתָּה חוֹנֵן רִאשׁוֹ לְאִמְצָעִיוֹת, שְׂאִם אֵין בִּינָה אֵין תְּפִלָּה:

סימן קמז

פרוש ברכת רפאנו, ובו סעיף א' אחד

א. רְפָאנוּ ה' וְנִרְפָא, אֶף עַל גַּב דְּהִכְתוּב לְיְחִיד אֵין מְכַנֵּין אוֹתוֹ לְרַבִּים, הֵנִי מְלִי בְּזִמְן שְׂמִתְכוּוֹן לְקָרוֹת, אֲבָל כְּשְׂאוֹמֵר אוֹתוֹ דְּרַךְ תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, מִתָּר:

סימן קיז

דיני ברכת השנים, ובו ח' סעיפים:

א. בְּרַכַּת הַשָּׁנִים, צָרִיךְ לוֹמַר בַּהּ בַּיּוֹם הַחֲמֵה: וְתָן טַל וּמִטָּר, וּמִתְחִילִין לְשַׁאֵל מִטָּר בְּחֻזְקָה לְאֶרֶץ בְּתִפְלַת עֶרְבִית שֶׁל יוֹם ס' אַחַר תְּקוּפַת תְּשֵׁרִי,

הנה מוזכר כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

כה

חשוף

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון

כה

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קיט

שולחן ערוך

סימן קכ

שראוי לומר רצה בכל תפלה, ובו סעיף אחד

א. אומרים רצה בכל התפלות, ודלא פאותם
שנוהגים שלא לאמרו במנחה:

סימן קכא

דיני מודים, ובו ג' סעיפים:

- א. שוחין במודים תחלה וסוף:
- ב. האומר מודים מודים, משתקים אותו:
- ג. יחיד אין לו לומר ברכת כהנים:

סימן קכב

דינים השיכון בין י"ח ליהיו לרצון, ובו ג' סעיפים:

א. אם בא להפסיק ולענות קדיש וקדשה בין י"ח ליהיו לרצון, אינו פוסק, שיהיו לרצון מכלל התפלה הוא. אבל בין יהיו לרצון לשאר תחנונים, שפיר דמי. ומיהו הרגיל לומר תחנונים אחר תפלתו, אם התחיל שליח צבור לסדר תפלתו והגיע לקדיש או לקדשה, מקצר ועולה, ואם לא קצר יכול להפסיק כדרך שמפסיק בברכה של קריאת שמע, אפלו באמצע:

ב. אין נכון לומר תחנונים קדם יהיו לרצון, אלא אחר סיום י"ח מיד, יאמר: יהיו לרצון. ואם בא לחזור ולאמרו פעם אחרת אחר התחנונים, הרשות בידו:

ג. הרגיל לומר ד' דברים אלו, זוכה ומקבל פני שכינה: עשה למען שמך, עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך:

א. השיבה שופטינו, חותם בזה מלך אוהב צדקה ומשפט. ומראש השנה ועד יום הכפורים חותם המלך המשפט:

סימן קיט

דין הרוצה להוסיף בברכות, ובו ד' סעיפים:

א. אם רצה להוסיף בכל ברכה מהאמצעיות, מעין הברכה, מוסיף. כיצד, היה לו חולה מבקש עליו רחמים בברכת רפאנו. היה צריך פרנסה, מבקש עליה בברכת השנים. ובשומע תפלה יכול לשאל כל צרכיו, שהיא פוללת כל הבקשות. ולהר"ר יונה, כשמוסיף בברכה מעין אותה ברכה אם מוסיף אותה בשביל כל ישראל, אומר אותה בלשון רבים ולא בלשון יחיד, ולא יוסיף אלא בסוף הברכה ולא באמצע. ואם שואל צרכיו ממש, כגון שיש לו חולה בתוך ביתו או שהוא צריך לפרנסה, יכול לשאל אפלו באמצע הברכה, והוא שישאל בלשון יחיד ולא בלשון רבים. ובברכת שומע תפלה וכן בסוף התפלה בין קדם יהיו לרצון בין אחריו יכול לשאל בין בלשון יחיד בין בלשון רבים, בין צרכיו ממש בין צרכי רבים:

ב. יש מי שאומר שכשמוסיף בברכה לצורך יחיד, לא יאריך:

ג. אם דלג או טעה בברכה אחת מהאמצעיות, אינו צריך לחזור אלא לראש הברכה שטעה או שדלג, ומשם ואילך יחזור על הסדר:

ד. שליח צבור שגמר גואל ישראל ושכח ולא אמר עגנו, לא יחזור אפלו אם עדין לא גמר רק רפאנו, ואם חזר ברכה לבטלה היא,

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

בב

חשו

גליון

בב

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קכג

שולחן ערוך

סימן קכג

דיני הכריעות בסיום י"ח ברכות, וכו' ו' סעיפים:

- א. כורע ופוסע ג' פסיעות לאחריו, בכריעה אחת, ואחר שפסע ג' פסיעות בעודו כורע, קדם שיזקף, כשיאמר עושה שלום במרומינו, הופך פניו לצד שמאלו. וכשיאמר הוא יעשה שלום עלינו, הופך פניו לצד ימינו. ואחר כך ישתחוה לפניו, כעבד הנפטר מרבו:
- ב. במקום שפלו הג' פסיעות יעמד, ולא יחזור למקומו עד שיגיע שליח צבור לקדשה, ולפחות עד שיתחיל השליח צבור להתפלל בקול רם:
- ג. כשפוסע, עוקר רגל שמאל תחלה. ושעור פסיעות אלו, לכל הפחות, הוא כדי שיתן גודל בצד עקב:
- ד. מי שמוסיף על ג' פסיעות, הוי יחרא:
- ה. גם שליח צבור צריך לפסע ג' פסיעות כשמתפלל בלחש, וכשיחזור התפלה בקול רם אין צריך לחזור לפסע ג' פסיעות:
- ו. כשיחזור שליח צבור התפלה, יאמר גם כן: ה' שפתי תפתח:

סימן קכד

דין הנהגת שליח צבור בי"ח הברכות, ודין ענית אמון, וכו' י"ב סעיפים:

- א. לאחר שסימו הצבור תפלתו, יחזור שליח צבור התפלה, שאם יש מי שאינו יודע להתפלל יכון למה שהוא אומר, ויוצא בו. וצריך אותו שיוצא בתפלת שליח צבור לכון לכל מה שאומר שליח

- צבור מראש ועד סוף. ואינו מפסיק. ואינו משית. ופוסע ג' פסיעות לאחריו, כאדם שמתפלל לעצמו:
- ב. שליח צבור שנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שהתפללו בלחש, והוא צריך לעמד לפני התבה לאלתר, יורד לפני התבה ומתפלל בקול רם לצבור, ואינו צריך לחזור ולהתפלל בלחש:
- ג. קהל שהתפללו וכלם בקיאים בתפלה, אף על פי כן ירד שליח צבור וחוזר להתפלל, כדי לקיים תקנת חכמים:
- ד. כששליח צבור חוזר התפלה, הקהל יש להם לשתק ולכון לברכות שמברך החזן ולענות אמן. ואם אין ט' מכוונים לברכותיו, קרוב להיות ברכותיו לבטלה. לכן כל אדם יעשה עצמו כאילו אין ט' זולתו, ויכון לברכת החזן:
- ה. על כל ברכה שאדם שומע בכל מקום, אומר: ברוך הוא וברוך שמו:
- ו. וענו: אמן, אחר כל ברכה, בין אותם שיצאו ידי תפלה, בין אותם שלא יצאו, ובכונה שיכון בלבו: אמת היא הברכה שברך המברך, ואני מאמין בזה:
- ז. לא ישיח שיחת חלין בשעה ששליח צבור חוזר התפלה, ואם שח הוא חוטא, וגדול עונו מנשוא, וגו' צרים בו:
- ח. לא יענה אמן קטופה, דהינו כאלו האל"ף נקודה בתוף. וכן שלא יחטף וימהר לענות אותו קדם שיסיים המברך. וכן לא יענה אמן קטופה, דהינו שמתסר קריאת הגו"ן שאינו מוציאה בפה שתהא נכרת. ולא יענה אמן יתומה, דהינו שהוא

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג נסח שנת ה"א שלי"ה ושם מנחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות תפילה סימן קכה

שולחן ערוך

סימן קכו

דין שליח צבור שטעה, ובו ד' סעיפים:

א. שליח צבור שטעה ודלג אחת מפל הברכות, וכשזכירין אותו יודע לחזור למקומו, אין מסלקין אותו. אבל אם דלג ברכת המלשינים, מסלקין אותו מיד, שמא אפיקורוס הוא. ואם התחיל בה וטעה, אין מסלקין אותו:

ב. שליח צבור שטעה ואינו יודע לחזור למקומו, יעמד אחר תחתיו, ומתחיל מתחלת הברכה שטעה זה, אם היה הטעות באמצעיות. ואם היה בג' ראשונות, מתחיל בראש. ואם בג' אחרונות, מתחיל רצה:

ג. כל מקום שהיחיד חוזר ומתפלל, שליח צבור חוזר ומתפלל, אם טעה כמותו כשמתפלל בקול רם, חוץ משחרית של ראש חדש, שאם שכח שליח צבור ולא הזכיר יעלה ויבא עד שהשלים תפלתו, אין מחזירין אותו, מפני טרח הצבור, שהרי תפלת המוספין לפניו שהוא מזכיר בה ראש חדש. אבל אם נזכר קדם שהשלים תפלתו, חוזר לרצה ואין בזה טרח צבור:

ד. אם טעה ש"ץ כשהתפלל בלחש, לעולם אינו חוזר ומתפלל שנית מפני טרח הצבור, אלא סומך על התפלה שיתפלל בקול רם, והוא שלא טעה בג' ראשונות, שאם טעה בהם, לעולם חוזר כמו שהיחיד חוזר:

סימן קכז

דין מודים דרבנן, ובו ב' סעיפים:

חייב בברכה אחת ושליח צבור מברך אותה וזה אינו שומעה, אף על פי שיודע איזו ברכה מברך השליח צבור, מאחר שלא שמעה, לא יענה אחריו אמן, דהוי אמן יתומה. ולא יענה אמן קצרה, אלא ארפה קצת, כדי שיוכל לומר: אל מלך נאמן. ולא יאריך בה יותר מדאי, לפי שאין קריאת התבה נשמעת כשמאריך יותר מדאי:

ט. אם יש קצת מהעונים שמאריכין יותר מדאי, אין צריך המברך להמתין להם:

י. מי ששכח ולא אמר יעלה ויבא בראש חדש או בחלו של מועד או בכל דבר שצריך לחזור בשבילו, כיון דעתו וישמע משליח צבור כל י"ה ברכות מראש ועד סוף כאדם שמתפלל לעצמו. ולא יפסיק ולא ישית. ופוסע ג' פסיעות לאחוריו, דכיון שכבר התפלל, אלא ששכח ולא הזכיר, אף על פי שהוא בקי, שליח צבור מוציא:

יא. אם בעוד האדם מתפלל סים שליח צבור ברכה, וקדם שפלתה עגית אמן מפי רב הצבור סים זה תפלתו, עונה עמהם: אמן:

יב. העונה אמן, לא יגביה קולו יותר מהמברך:

סימן קכה

דיני קדשה, ובו ב' סעיפים:

א. אין הצבור אומרים עם ש"ץ נקדישך, אלא שותקין ומכונין למה ששליח צבור אומר עד שמגיע לקדשה, ואז עונים הצבור קדוש:

ב. טוב לכון רגליו בשעה שאומר קדשה עם שליח צבור:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאפו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות נשיאת כפים ונפילת אפים סימן קכח אורח חיים

ה. לא יעלו הפהנים לדוכן במגעלים, אכל בבתי שוקים שרי:

ו. אף על פי שנטלו הפהנים ידיהם שחרית, חוזרים ונוטלים ידיהם עד הפרק, שהוא חבור היד והזרוע. והלוי יוצק מים על ידיהם, וקדם לכן יטל הלוי ידי:

ז. אם נטל הפהן ידיו שחרית וברך על נטילת ידים, לא יחזר לברך כשנוטל ידיו לנשיאת כפים:

ח. כשמתחיל שליח צבור: רצה, כל כהן שבבית הכנסת נעקר ממקומו לעלות לדוכן, ואף אם לא יגיע שם עד שיסיים שליח צבור רצה, שפיר דמי. אבל אם לא עקר רגליו ברצה, שוב לא יעלה:

ט. כשעוקרים הפהנים רגליהם לעלות לדוכן, אומרים: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שתהא ברכה זו שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה, ולא יהא בה מכשול ועון מעתה ועד עולם. ומאריכים בתפלה זו עד שיכלה אמן של הודאה מפי הצבור:

י. עומדים בדוכן פניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם, ואצבעותיהם כפופים לתוף כפיהם, עד ששליח צבור מסים מודים ואז אם הם שנים קורא להם. כהנים. ומחזירים פניהם כלפי העם. ואם הוא א', אינו קורא לו, אלא הוא מעצמו מחזיר פניו:

יא. כשמחזירין פניהם כלפי העם, מברכין: אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

א. כשיגיע שליח צבור למודים, שוחין עמו הצבור, ולא ישחו יותר מדאי, ואומרים: מודים אנחנו לך אלהינו אלהי כל בשר כו', וחותם ברוך אל ההודאות, בלא הזכרת השם. ויש מי שאומר שצריך לשחות גם בסוף, וטוב לחוש לדבריו:

ב. אם אין שם כהנים, אומר שליח צבור: אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת וכו', עד ואני אברכם. ואין הצבור עונין אחריו אמן, אלא בן יהי רצון:

הלכות נשיאת כפים ונפילת אפים

סימן קכח

דיני נשיאת כפים ואיזה דברים הפוסלים בכהן, וכו' מ"ה סעיפים:

א. אין נשיאת כפים בפחות מ', והכהנים מהמגזן:

ב. כל כהן שאין בו אחד מהדברים המעפבים, אם אינו עולה לדוכן אף על פי שבטל מצות עשה אחת, הרי זה כעובר בג' עשה אם היה בבית הכנסת כשקראו כהנים, או אם אמרו לו לעלות או לטל ידיו:

ג. אם עלה פעם אחת ביום זה, שוב אינו עובר, אפלו אמרו לו: עלה:

ד. כשהכהנים אינם רוצים לעלות לדוכן, אינם צריכים לשהות חוץ מבית הכנסת אלא בשעה שקורא החזן: כהנים, אבל פדי שלא יאמרו שהם פגומים נהגו שלא לכנס לבית הכנסת עד שיגמרו ברפת כהנים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות נשיאת כפים ונפילת אפים סימן קכח אורח חיים

אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, עד שיכלה דבור קריאת כהנים מפי הקורא. ואחר שברכו הכהנים אשר קדשנו בקדשתו של אהרן אינם רשאים להתחיל בברכה, עד שיכלה מפי כל הצבור אמן שעונים אחר ברכת אשר קדשנו בקדשתו של אהרן. וכן אינם רשאים להתחיל בתבה, עד שתכלה התבה מפי המקרא. ואין הצבור עונים אמן, עד שתכלה ברכה מפי הכהנים:

יט. אין שליח צבור רשאי לענות אמן אחר ברכה של כהנים:

כ. אם שליח צבור כהן, אם יש שם כהנים אחרים, לא ישא את כפיו. ואפלו אין שם כהן אלא הוא, לא ישא את כפיו אלא אם כן מבטח לו שיחזור לתפלתו בלא טרוף דעת, שאם הוא מבטח בכך כיון שאין שם כהן אלא הוא ישא את כפיו כדי שלא תבטל נשיאות כפים. וכיצד יעשה, יעקר רגליו מעט בעבודה. ויאמר עד ולף נאה להודות. ויעלה לדוכן ויברך ברכת כהנים. ויקרא לו אחר. ומסים החזן: שים שלום. ואם המקרא כון לתפלת שליח צבור מתחלה ועד סוף, עדיף טפי שיסיים המקרא שים שלום:

כא. אין הכהנים רשאים לנגן ברכת כהנים שנים או שלשה נגונים, משום דאכא למיחש לטרוף הדעת, ואין לנגן אלא נגון אחד מתחלה ועד סוף:

כב. משתדלין שיהא המקרא ישראל, וכשהחזן כהן יעמד ישראל אצלו ויקרא: כהנים, ויקרא אותם, והחזן עומד ושותק:

כג. בשעה שהכהנים מברכים העם, לא יביטו ולא יסיחו דעתם, אלא יהיו עיניהם כלפי מטה כמו

יב. מגביהים ידיהם כנגד כתפותיהם, ומגביהים יד ימנית קצת למעלה מהשמאלית, ופושטים ידיהם וחולקים אצבעותיהם ומכוונים לעשות ה' אורים: בין ב' אצבעות לב' אצבעות אור אחד. ובין אצבע לגודל. ובין גודל לגודל. ופורשים כפיהם, כדי שיהא תוף כפיהם כנגד הארץ ואחורי ידיהם כנגד השמים:

יג. מתחילין הכהנים לומר: בברכה. ואחר כך מקרא אותם שליח צבור מלה במלה, והם עונים אחריו על כל מלה עד שיסימו פסוק ראשון, ואז עונים הצבור: אמן. וכן אחר פסוק ב'. וכן אחר פסוק ג': **יד.** אין מברכין אלא בלשון הקדש. ובעמידה. ובנשיאת כפים. ובקול רם:

טז. ואחר כך מתחיל שליח צבור: שים שלום, ואז כהנים מחזירים פניהם להיכל, ואומרים: רבון העולמים, עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שהבטחתנו, השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל:

טז. אין הכהנים רשאים להתחיל פניהם עד שיתחיל שליח צבור שים שלום. ואינם רשאים לכף אצבעותיהם עד שיחזרו פניהם. ועומדים שם ואינם רשאים לעקר משם עד שיסיים שליח צבור שים שלום. ויש מי שאומר שצריכין להמתין עד שיסימו הצבור לענות אמן אחר ברכת שים שלום

יז. כשמחזירין פניהם, בין בתחלה בין בסוף, לא יחזירו אלא דרך ימין:

יח. אין המקרא שקורא כהנים רשאי לקרות: כהנים, עד שיכלה מפי הצבור אמן שעונים אחר ברכת מודים. ואין הכהנים רשאים להתחיל ברכת

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י לימוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות נשיאת כפים ונפילת אפים סימן קכח אורח חיים

לא ישא את פפיו. ואם היה דש בעירו, דהינו שהם רגילים בו ומפירים הכל שיש בו אותו מום, ישא כפיו ואפלו הוא סומא בשתי עיניו. וכל ששהה בעיר ל' יום, מקרי דש בעירו. ודוקא בעירו, אבל אם הולך באקראי לעיר אחרת, ושהה שם ל' יום, לא. ואפלו לא בא לדור שם להיות מבני העיר, אלא בא להיות שם מלמד או סופר או משרת שנה או חצי שנה, חשוב דש בעירו בל' יום:

לא. אם מנהג המקום לשלשל הפהנים טלית על פניהם, אפלו יש בפניו ובגדיו כמה מומין, ישא את כפיו:

לב. היו ידיו צבועות אסטס ופואה, לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בהם. ואם רב העיר מלאכתן בכף, ישא את כפיו:

לג. מי שאינו יודע לחתך האותיות, כגון שאומר לאלפין עיניו, ולעיניו אלפין וכיוצא בזה, לא ישא את כפיו:

לד. קטן שלא הביא שתי שערות, אינו נושא כפיו בפני עצמו כלל. אבל עם פהנים שהם גדולים, נושא ללמד ולהתחנך. ומי שהביא שתי שערות, נושא את כפיו, אפלו בפני עצמו, ומיהו דוקא באקראי בעלמא ולא בקביעות, עד שיתמלא זקנו, שאז יכול לשא כפיו אפלו יחידי בקבע. וכל שהגיע לשנים שראוי להתמלאות זקנו, אף על פי שלא נתמלא, קרינן ביה נתמלא זקנו

לה. כהן שהרג את הנפש, אפלו בשוגג, לא ישא את כפיו אפלו עשה תשובה:

שעומד בתפלה. והעם יכוננו לברכה, ויהיו פניהם כנגד פני הפהנים, ולא יסתכלו בהם:

כד. עם שאחורי הפהנים אינם בכלל ברכה, אבל מלפניהם ובצדיהם אפלו מחצה של ברזל אינה מפסקת. ולאחריהם נמי, אם הם אנוסים, כגון עם שבשדות, שהם טרודים במלאכתן ואינם יכולים לבא, הם בכלל הברכה:

כה. בית הפנסת שכלה פהנים, אם אין שם אלא י' פלם עולים לדוכן. למי מברכין, לאחיהם שבשדות. ומי עונה אחריהם אמן, הנשים והטף. ואם יש שם יותר מעשרה, היתרים מעשרה יעלו ויברכו. והעשרה, עונים אחריהם אמן:

כו. בשעה שמברכין אין לומר שום פסוק, אלא ישתקו ויכוננו לברכה:

כז. כהן אינו רשאי להוסיף מדעתו יותר על השלשה פסוקים של ברכת פהנים. ואם הוסיף, עובר על כל תוסיה:

כח. כהן שנשא כפיו, ואחר כך הלך לבית הפנסת אחר ומצא צבור שלא הגיעו לברכת פהנים, יכול לשא כפיו פעם אחרת:

כט. כהן שלא התפלל עדין ומצא צבור מתפללין, נושא כפיו ואין התפלה מעכבתו:

ל. מי שיש לו מום בפניו או בגדיו, כגון שהם בזהקניות או עקמות או עקושות, לא ישא את כפיו, מפני שהעם מסתכלין בו. והוא הדין למי שיש מומין ברגליו, במקום שעולים לדוכן בלא פתי שוקים. וכן מי שרירו יורד על זקנו. או שעניו זולפות דמעות. וכן סומא באחת מעיניו,

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א שלי"ה ושם פטוחו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נפילת אפים סימן קכט

שולחן ערוך

סימן קכט

באיזה תפלות נושאים כפים, ובו ב' סעיפים:

א. אין נשיאת כפים אלא בשחרית ומוסף ובנעילה,
ביום שיש בו נעילה כמו ביום הכפורים, אבל לא
במנחה, משום דשכיחא שכרות באותה שעה, שמא
יהא הכהן שכור. וגזרו במנחה של תענית, אטו
מנחת שאר ימים. אבל בתענית שאין בו נעילה,
הואיל ותפלת מנחה סמוך לשקיעת החמה, היא
דומה לתפלת נעילה ואינה מתחלפת במנחה של
שאר ימים, הלכך יש בה נשיאת כפים:

ב. כהן שעבר ועלה לדוכן ביום הכפורים במנחה,
כיון שהדבר ידוע שאין שם שכרות, הרי זה נושא
את כפיו ואין מורידין אותו, מפני החשד, שלא
יאמרו: פסול הוא ולכך הורידוהו:

סימן קל

רבנו של עולם שאומרים בשעת נשיאת כפים,

ובו סעיף אחד

א. מאן דחזא חלמא, ולא ידע מאי חזא, גיקום
קמי כהני בשעה שעולים לדוכן ונימא הכי: רבנו
של עולם, אני שלך וחלומתי שלך וכו', ויכון
דלסים גם בהדי כהני, דעני צבורא אמן. ואי לא,
לימא הכי: אדיר במרום שוכן בגבורה, אתה שלום
ושמך שלום, יהי רצון שתשים עלינו שלום:

הלכות נפילת אפים

סימן קלא

דיני נפילת אפים, ובו ח' סעיפים:

לו. מל תינוק ומת, נושא את כפיו. ואם העם
מרנגים אחריו שהוא שופך דמים, כיון שלא
נתברר הדבר, ישא את כפיו:

לז. מומר לעבודת אלילים לא ישא את כפיו. ויש
אומרים שאם עשה תשובה, נושא כפיו ואם נאנס,
לדברי הכל נושא כפיו:

לח. שתה רביעית יין בבת אחת, לא ישא את
כפיו. שתאו בשני פעמים, או שנתן לתוכו מעט
מים, מתר. ואם שתה יותר מרביעית, אף על פי
שהוא מזוג ואפלו שתאו בכמה פעמים, לא ישא
את כפיו עד שייסר יינו מעליו:

לט. לא היו בו מהדברים המונעים נשיאת כפים,
אף על פי שאינו מדקדק במצוות וכל העם
מרנגים אחריו, נושא את כפיו:

מ. כהן שנשא גרושה, לא ישא את כפיו ואין
נוהגין בו קדשה אפלו לקרות בתורה ראשון.
ואפלו גרשה או מתה, פסול עד שידר הנאה על
דעת רבים, מהנשים שהוא אסור בהם:

מא. נטמא למת שאינו משבעה מתי מצוה, פסול
מן הדוכן ומכל מעלות הפהנה, עד שישוב ויקבל
שלא יטמא עוד למתים:

מב. החלל, אינו נושא את כפיו:

מג. אחר שבעת ימי אבלות, נושא כפיו. ובתוך
שבעת ימי אבלות, יצא מבית הפנסת בשעה
שקורא פהגים:

מד. כהן, אף על פי שהוא פנוי, נושא את כפיו:

מה. אלו תבות שהכהנים הופכים בהם לדרום
ולצפון: ברבך. וישמרך. אליך. לך. שלום:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת ספר תורה סימן קלב

שולחן ערוך

סימן קלג

דין ברכו בשבת, ובו סעיף אחר

א. בשבת ויום טוב אין אומרים ברכו אחר קדיש בתרא:

סימן קלד

סדר והוא רחוב, והגבהת התורה, ובו ב' סעיפים:

א. והוא רחוב, ואומרים אותו בקול רם. ואם לא אמרו מעמד, עובר על התקנה ונקרא פורץ גדר:
ב. מראה פני כתיבת ספר תורה לעם העומדים לימינו ולשמאלו, ומחזירו לפניו ולאחריו, שמצוה על כל אנשים ונשים לראות הכתב ולכרע, ולומר: וזאת התורה וכו' תורת ה' תמימה וכו':

הלכות קריאת ספר תורה

סימן קלה

סדר קריאת התורה ביום ב' וה', ובו י"ד סעיפים:

א. בשני ובחמישי, ובשבת במנחה, קורין שלשה, אין פותחים מהם ואין מוסיפין עליהם. ואין מפטירין בנביא:
ב. מקום שמפסיקין בשבת בשחרית, שם קורין במנחה, ובשני ובחמישי, ובשבת הבאה:
ג. כהן קורא בתורה ראשון, ואחריו לוי, ואחריו ישראל:
ד. המנהג הפשוט שאפלו כהן עם הארץ קודם לקרות לפני חכם גדול ישראל, והוא שהכהן יודע

א. אין לדבר בין תפלה לנפילת אפים. כשנופל על פניו, נהגו להטות על צד שמאל:

ב. נפילת אפים מישב, ולא מעמד:

ג. אין נפילת אפים בליה. ובליילי אשמרת נהגים לפל על פניהם, שהוא קרוב ליום:

ד. נהגו שלא לפל על פניהם לא בבית האבל, ולא בבית החתן, ולא בבית הפנסת ביום מילה, ולא כשיש שם חתן:

ה. אם חלה מילה בתענית צבור, מתפללים סליחות ואומרים ודוי ואין נופלים על פניהם ואין אומרים והוא רחוב

ו. נהגו שלא לפל על פניהם בט"ו באב, ולא בט"ו בשבט, ולא בראש חודש, ולא במנחה שלפניו, ולא בחנכה, ויש אומרים גם במנחה שלפניו, בפורים, אין נופלים על פניהם:

ז. ומנהג פשוט שלא לפל על פניהם בכל חודש ניסן, ולא בט' באב, ולא בין יום כפור לסכות,

ח. אין אדם חשוב ראוי לפל על פניו כשמתפלל על הצבור, אלא אם פן הוא בטוח שיענה פיהושע בן נון:

סימן קלב

דיני קדשת ובא לציון, ובו ב' סעיפים:

א. מתרגמין קדשת ובא לציון. וצריך לומר בו מאד לאמרו בכונה:
ב. אסור לאדם לצאת מבית הפנסת קדם קדשה וסדרא:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת ספר תורה סימן קלו

שולחן ערוך

פגם, שהפל יודעים שאין שם אלא כהנים. והוא
הדין לעיר שפלה לזוים:

יג. אם קטן קורא בתורה בצבור, בסי' רפ"ב. אם
אין כהן אלא סומא או שאינו בקי, בסי' קל"ט:

יד. בני אדם החבושין בבית האסורין, אין מביאים
אצלם ספר תורה אפלו בראש השנה ויום
הכפורים:

סימן קלז

מי הם הנקראים לספר תורה בשבת, ובו פעיף אחד

א. בשבת ויום טוב ויום הכפורים, קורים אחר לוי
תלמידי חכמים הממנין על הצבור, ואחריהם
תלמידי חכמים הראוים למנותם פרנסים על
הצבור, ואחר כך בני תלמידי חכמים שאבותיהם
ממנים על הצבור, ואחר כך ראשי כנסיות וכל
העם:

סימן קלז

כמה פסוקים צריכים לקרא לכל אחד, ובו ו'

פעיפים:

א. ביום שקורין ג', אין קורין פחות מי' פסוקים.
וידבר עולה מן המנין. ואי סליק ענינא בבציר מי'
פסוקים, כגון פרשת עמלק שאין בה אלא ט'
פסוקים, שפיר דמי:

ב. אין קורין עם כל אחד פחות מג' פסוקים, שנים
קורין ג' ג', ואחד קורא ד'. ואיזה מהם שקורא ד'
הרי זה משבח:

ג. אם דלג פסוק אחד ולא קראו, אם הוא במנחה
בשבת או בב' וה' וקרא יו"ד פסוקים בלא פסוק

לקרות, שאם אינו יודע לקרות היאך יברך על
התורה:

ה. אם ספר תורה פתוח והכהן קורא את שמע,
אינו רשאי להפסיק, וקוראים ישראל במקומו:

ו. אם נכנס הכהן לבית הכנסת אחר שהתחיל
הישראל לברך ברכת התורה, אינו פוסק, אבל
ברכו לא הוי התחלה, ועומד הישראל בתבה עד
שישלימו כהן ולוי ואז יקרא. אם אין כהן בבית
הכנסת, קורא ישראל במקום כהן, ולא יעלה
אחריו לוי:

ז. אם היו כהן ולוי בבית הכנסת, וקרא הכהן
וסבור שאין שם לוי והתחיל לברך ברכת התורה
שנית, אין מפסיקין אותו:

ח. אם אין לוי בבית הכנסת, כהן שקרא ראשון
מברך שנית במקום לוי, אבל לא כהן אחר, כדי
שלא יאמרו שהראשון פגום:

ט. וכן לא יעלו שני לזים זה אחר זה, כדי שלא
יאמרו שאחד מהם פגום:

י. נהגו לקרות כהן אחר כהן, בהפסק ישראל
ביניהם, ואומר התון כשקורא לשני: אף על פי
שהוא כהן. וכיוצא בזה נוהגים בלוי אחר לוי:

יא. יש מי שאומר שאם קרא התון כהן או לוי
ואינו שם, לא יקרא לאחר בשם, משום פגמו של
ראשון, אלא אחר יעלה מעצמו:

יב. עיר שפלה כהנים, אם יש ישראל אחד ביניהם
אותו ישראל קורא ראשון, מפני דרכי שלום. וכל
שאין בהם ישראל כדי ספוקם, או שאין שם
ישראל כלל, קורא כהן אחר כהן, שאין שם משום

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

בסל"ו

גליון

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום): ביראה ובאהבה, ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת ספר תורה סימן קלח

שולחן ערוך

מפני הנכנסים או בבית הפנסת שיאמרו שלא קרא הראשון אלא ב' פסוקים:

סימן קלט

סדר קריאת התורה וברכותיה, ובו י"א פעיפים:

א. במקום שנהגו שהעולה עצמו קורא בקול רם, אם לא סדר תחלה הפרשה פעמים שלש בינו לבין עצמו, לא יעלה:

ב. מי שאינו יודע לקרות, צריך למחות בידו שלא יעלה לספר תורה. ואם צריכים לזה שאינו יודע לקרות, לפי שהוא כהן או לוי ואין שם אחר זולתו, אם פשיקרא לו שליח צבור מלה במלה יודע לאמרה ולקרותה מן הכתב, יכול לעלות. ואם לאו, לא יעלה:

ג. אפלו ראש הכנסת או תנן, לא יקרא עד שיאמרו לו: קרא. ונהגו ששליח צבור פשוטה מברך וקורא בלי נטילת רשות, משום דהוי כאילו משעה שמנוהו לש"ץ הרשוהו על כף. סומא אינו קורא, לפי שאסור לקרות אפלו אות אחת שלא מן הכתב:

ד. כל הקורים מברכים לפניו ולאחריה, ופותח הספר קדם שיברך ורואה הפסוק שצריך להתחיל בו ואחר כך יברך. ולאחר שקרא, גולל ומברך:

ה. נהגו לכסות הכתב בסוודר, בין גברא לגברא:

ו. אומר ברכו והברכות בקול רם. והאומרם בלחש טועה. ויש אומרים שצריך לחזור ולברך בקול רם:

המדלג, אינו חוזר. ואם לאו, חוזר. אבל בשבת, אפלו דלג פסוק אחד חוזר וקורא, ואפלו אחר שהחזיר את התורה ואמר קדיש חוזר וקורא הוא ושנים עמו. ואפלו הפטיר והתפלל מוסף, חוזר וקורא. פרשיות המועדים כמו מנחה בשבת ושני וחמישי, לפי שכבר קראו הפרשיות בשבתות שלהן:

ד. אם קרא אחד ב' פסוקים, צריך לחזור ולקרות. ואם לא קראו בין שלשתן אלא ט' פסוקים, ג' לכל אחד, אינם צריכים לחזור ולקרות. וראיה לדבר: פרשת עמלק. אבל אם קראו פחות מט', צריכים לחזור ולקרות:

ה. אם קרא פרשת פרה, ופסק בהגר הגר בתוכם וגלל ספר תורה, חוזר ופותח ומתחיל מראש הפרשה עד תטמא עד הערב ומברך לפניו ולאחריה:

ו. הקורא בתורה ראשון, וקרא השני מה שקרא הראשון, אם הוסיף על מה שקרא הראשון ג' פסוקים, או אפלו שנים במקום דלא אפשר, אותו שני עולה מן המנין. ואם לאו, אינו עולה מהמנין, חוץ מפרי הקג, משום דלא אפשר:

סימן קלח

שלא לשיר בפרשה פחות מג' פסוקים, ובו פעיף אחד

א. הקורא בתורה לא ישיר בפרשה פחות מג' פסוקים, מפני היוצאים או מבית הכנסת שיאמרו: העולה אחרינו לא יקרא אלא שני פסוקים הנשארים. וכן לא יתחיל בה פחות מג' פסוקים,

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובעמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחמיו ורחמינו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחמינו ורחמיו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת ספר תורה סימן קמ

שולחן ערוך

אומרים שאינו צריך לחזור ולברך, ויש אומרים שצריך:

סימן קמא

דיני קורא והמקרא, ובו ח' סעיפים:

א. צריך לקרות מעמד, ואפלו לסמך עצמו לכתל או לעמוד, אסור אלא אם כן הוא בעל בשר:

ב. לא יקראו שנים, אלא העולה קורא ושליח צבור שותק, או שליח צבור קורא והעולה לא יקרא בקול רם. ומכל מקום צריך הוא לקרות עם השליח צבור, כדי שלא תהא ברכתו לבטלה, אלא שצריך לקרות בנחת, שלא ישמיע לאזניו:

ג. ויש נוהגים להעמיד מי שמקרא לעולה מלה במלה, ואחר שגומר המקרא המלה אומרה העולה:

ד. אם שליח צבור רוצה לברך לעצמו ולקרות, צריך שיעמד אחר אצלו, שפוש שנתנה תורה על ידי סרסור כך אנו צריכים לנהג בה על ידי סרסור:

ה. אין הצבור רשאים לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי הקורא, ואין הקורא רשאי לקרות בתורה עד שיכלה אמן מפי הצבור:

ו. יכולים לקרות ב' אחים זה אחר זה והפן אחר האב, ואין מניחים אלא בשביל עין הרע:

ז. העולה למגדל, עולה בפתח שהוא לו בדרך קצרה ממקומו וירד מהמגדל בדרך אחר, שהוא לו בדרך ארפה עד מקומו. ואם ב' הדרכים שוים, עולה בפתח שהוא לו בדרך זמין, וירד בפתח שפגדו:

ז. אחר שענו העם: ברוך ה' המברך לעולם ועד, חוזר המברך ואומר: ברוך ה' המברך לעולם ועד, כדי לכלל המברך עצמו בכלל המברכים:

ח. אפלו ברוך ברפת התורה לעצמו ותכף קראוהו לקרות בתורה, צריך לחזור ולברך: אשר בחר בנו, כשקורא בתורה, דמשום כבוד התורה נתקנה כשקורא בצבור:

ט. אם קראוהו לקרות בתורה קדם שיברך ברפת התורה לעצמו, כבר נפטר מלברך ברפת אשר בחר בנו, דלא גרע ממי שנפטר באהבה רבה:

י. ברכה אחרונה: אשר נתן לנו תורת אמת, זו תורה שבכתב. וחי עולם נטע בתוכנו, הוא תורה שבועל פה:

יא. הקורא בתורה צריך לאחו בספר תורה בשעת ברכה:

סימן קמ

דיני הפסק בברכת התורה, ובו ג' סעיפים:

א. הקורא בתורה ונשתתק, העומד יתחיל ממקום שהתחיל הראשון, ויברך בתחלה ובסוף. ולהרמב"ם לא יברך בתחלה:

ב. העומד לקרות בתורה וברך ברכה שלפניה, וקרא מקצת פסוקים ודבר דברי תורה או דברי הל, לא הוי הפסק ואינו צריך לחזור ולברך:

ג. והעולה לקרות בתורה והראו לו מקום שצריך לקרות, וברך על התורה והתחיל לקרות. או לא התחיל, והזכירוהו שפרשה אחרת צריך לקרות וגלל הספר תורה למקום שצריך לקרות בו, יש

הנה מוכח כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת ספר תורה סימן קמב

שולחן ערוך

ד. אם נמצא טעות בספר תורה בשעת קריאה, מוציאין ספר תורה אחרת, ומתחילין ממקום שנמצא הטעות, ומשלימין הקורים על אותם שקראו במטעה. ואם נמצא טעות באמצע קריאת הקורא, גומר קריאתו בספר הכשר, ומברך לאחריה, ואינו חוזר לברך לפניו:

ה. בתי כנסת שאין בהם מי שיודע לקרות אלא אחד, יברך ויקרא קצת פסוקים ויברך לאחריהם, ויחזור לברך תחלה וקורא קצת פסוקים ומברך לאחריהם, וכן יעשה כמה פעמים, כמספר העולים של אותו היום:

סימן קמז

שלא לדלג בתורה מענין לענין, ודיני ההפטרות, ובו ד' סעיפים:

א. מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה מפרשה זו לפרשה אחרת. והגני מילי בשתי ענינים, דחיישינן שמא תתבלבל דעת השומעים, אבל בחד ענינא, כגון: אחרי מות ואף בעשור שכהן גדול קורא ביום הכפורים, מדלגין, והוא שלא יקרא על פה, שאסור לקרות שלא מן הכתב אפלו תבה אחת. ובנביא מדלגין אפלו בשני ענינים, והוא שלא ישקה בדלוג בענין שיעמדו הצבור בשתיקה. והגני מילי בנביא אחד, אבל מנביא לנביא אין מדלגין. ובתרי עשר מדלגין מנביא לנביא, ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו:

ב. נוהגין בשבת שיש בו חתן, לומר אחר הפטרת השבוע, שנים או שלשה פסוקים מהפטרת שוש אשיש, וכשחל ראש חדש בשבת וביום א', אחר

ח. כל תבה שהיא קרי וכתוב, הלכה למשה מסיני שתהא נכתבת כמו שהיא בתורה ונקרית בענין אחר. ומעשה באחד שקרא כמו שהיא כתובה, בפני גדולי הדור: הרבנים ה"ר יצחק אבנהב והר"ר אברהם ואלאנסי והר"ר שמואל ואלאנסי בנו ז"ל, והתרו בו שיקרא כפי המסורה, ולא רצה, ונדוהו והורידוהו מהתבה:

סימן קמב

דין מי שקרא וטעה, ובמקום שאין שם מי שיודע לקרות בדיוק, ובו ב' סעיפים:

א. קרא וטעה, אפלו בדקדוק אות אחת, מחזירין אותו:

ב. וישוב שיש שם מנין ואין מי שיודע לקרות בתורה כהלכתה בדקדוק ובטעמים, אפלו הכי יקראו בתורה בכרחה, כהלכתה:

סימן קמג

דין אם נמצאת ספר תורה מטעה, ויתר דיני הספר, ובו ח' סעיפים:

א. אין קורין בתורה בפחות מעשרה גדולים בני חורין, ואם התחילו בעשרה ויצאו מקצתן, גומרים:

ב. אם כתוב כל חמש לבדו, אפלו בגלילה כספר תורה, אין קורין בו עד שיהיו כל חמשה חמשים תפורים ביחד:

ג. אפלו בכפרים שאין נמצא להם ספר תורה כשר, אין מברכין עליו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות קריאת ספר תורה סימן קמה

שולחן ערוך

א. אסור לצאת ולהניח ספר תורה פשהוא פתוח, אבל בין גברא לגברא, שפיר דמי:

ב. כיון שהתחיל הקורא לקרות בספר תורה, אסור לספר אפלו בדברי תורה, אפלו בין גברא לגברא, ואפלו אם השלים הוא הפרשה. ויש מתירים לגרס בלחש, ויש אומרים שאם יש דצייתי לספר תורה, מתר לספר. ויש מתירים למי שתורתו אמינותו. ויש מתירים למי שקודם שנפתח ספר תורה מחזיר פניו ומראה עצמו שאינו רוצה לשמע ספר תורה אלא לקרות, ומתחיל לקרות. ולקרות שנים מקרא ואחד תרגום בשעת קריאת התורה, שרי. וכל זה אינו ענין לפרשת זכור ופרשת פרה, שהם בעשרה מדאורייתא, שצריך לכוון ולשמעם מפי הקורא. והנכון שבכל הפרשיות ראוי למדקדק בדבריו לכוון דעתו ולשמעם מפי הקורא:

ג. אסור לספר פשהמפטיר קורא בגביא, עד שישלים כמו בספר תורה:

ד. אין צריך לעמד מעמד בעת שקורין בתורה:

סימן קמוז

דיני גלילת ספר תורה, ובו ח' סעיפים:

א. אסור לאחז ספר תורה ערם, בלא מטפתת. גדול שבאותם שקראו בתורה, גולל. ורגילים לקנותו בדמים יקרים, לחבב המצוה:

ב. יכול מי שירצה, לקנות להושיט המעילין לגולל ואין הגולל יכול למחות בו, כי אף על פי שקנה הגלילה לא קנה לקח המעילים:

ג. הגולל ספר תורה, יעמידנו כנגד התפר, כדי שאם יקרע, יקרע התפר:

שמפטירין ההפטר בהפטר, אומרים פסוק ראשון ופסוק אחרון מהפטר ויאמר לו הונתן מחר חדש ג. אין גוללין ספר תורה בצבור, מפני כבוד הצבור. ואם אין להם אלא ספר תורה אחד, והם צריכים לקרות בשני ענינים, גוללין, וידחה כבוד הצבור:

ד. אין קורין לאדם אחד בשני ספרי תורה, משום פגמו של ראשון, אבל שלשה גברי בשלשה ספרים, כגון: ראש חדש טבת שחל להיות בשבת, ליפא משום פגם:

סימן קמה

דיני המתרגמין, ובו ג' סעיפים:

א. בימי חכמי הגמרא היו נוהגים לתרגם, כדי שבינו העם. אין הקורא רשאי לקרות לתרגמן יותר מפסוק אחד, ואין המתרגם רשאי לתרגם עד שיכלה הפסוק מפי הקורא. ואין הקורא רשאי לקרות פסוק אחר, עד שיכלה התרגום מפי המתרגם. ואין הקורא רשאי להגביה קולו יותר מהמתרגם, ולא המתרגם יותר מהקורא. ואין הקורא רשאי לסייע למתרגם, שלא יאמרו: תרגום פתוב בתורה:

ב. קטן מתרגם על ידי גדול, אבל אינו כבוד לגדול שיתרגם על ידי קטן:

ג. האדנא לא נהגו לתרגם, משום דמה תועלת בתרגום כיון שאין מבינים אותו:

סימן קמוז

שלא לדבר בשעת הקריאה, ובו ד' סעיפים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג נסוק שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בית הכנסת סימן קמח

שולחן ערוך

הלכות בית הכנסת

סימן קנ

בנין בית הכנסת, ושיהיה גבוה, ובו ה' סעיפים:

א. כופין בני העיר זה את זה לבנות בית הכנסת ולקנות להם תורה גביאים וכתובים:

ב. אין בונים בית הכנסת אלא בגבהה של עיר, ומגביהין אותו עד שיהיה גבוה מכל בתי העיר שמשמשים בהם, לאפוקי בירניות ומגדלים שאין משתמשים בהם. וגם שהוא משפיע ואינו ראוי לתשמיש, משערין עד המקום שהוא ראוי לתשמיש, דהינו שאם יש עליה תחת הגג לא תהא גבוה יותר מבית הכנסת:

ג. מי שהגביה ביתו יותר מבית הכנסת, יש אומרים שכופין אותו להשפילו:

ד. הבונה כנגד חלון בית הכנסת, אין מספיק לו בהרחקת ד' אמות, לפי שהוא צריך אור גדול:

ה. אין פותחין פתח בית הכנסת אלא כנגד הצד שמתפללין בו באותה העיר, שאם מתפללין למערב יפתחוהו למזרח, כדי שישתחוו מן הפתח נגד הארון שהוא ברוח שמתפללין נגדו:

סימן קנא

דיני קדשת בית הכנסת, ובו י"ב סעיפים:

א. בתי כנסיות ובתי מדרשות, אין נוהגין בהם קלות ראש כגון: שחוק והתול ושיחה בטלה, ואין אוכלים ושותים בהם ולא מתקשטין בהם ולא מטילין בהם ולא נכנסים בהם בחמה מפני החמה

ד. הגולל ספר תורה, גולל מבחויץ. וכשהוא מהדקו, מהדקו מבפנים:

ה. מוטב תגלל המטפחת סביב הספר תורה ולא יגלל הספר תורה כשכורכו במטפחת:

ו. הגולל ספר תורה בתוך התיק, טועה:

ז. אין המפטיר מתחיל, עד שיגמרו לגלל הספר תורה, כדי שלא יהא הגולל טרוד, ויוכל לשמע ההפטרה:

ח. ביום שיש בו ב' ספר תורה, לא יפתחו הב' ולא יסירו המפה, עד שיגללו הראשון:

סימן קמח

שלא יפשיט שליה צבור התבה, ובו סעיף אחד

א. אין שליה צבור רשאי להפשיט התבה בצבור כל זמן שהם בבית הכנסת:

סימן קמט

שהצבור לא יצאו מבית הכנסת עד שיצניע ספר תורה, ובו סעיף אחד

א. אין הצבור רשאים לצאת מבית הכנסת, עד שיצניעו ספר תורה. ואם מצניעים הספר תורה בבית אחר, אם אין לבית הכנסת אלא פתח א', צריכין להתעכב עד שיצא הספר תורה ויילכו אחריו למקום שמצניעים אותו שם. ואם יש לבית הכנסת שני פתחים, יכולים לצאת בפתח אחד קודם שיצא הספר תורה בפתח האחר, ובלבד שיילכו אחר הספר תורה וילווחו למקום שמצניעין אותו שם:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בית הכנסת סימן קנב

שולחן ערוך

ו. מתר לפנס בבית הכנסת במקלו ובתרמילו
ובאפונדתו, ויש אוסרים לפנס בו בספין ארץ או
בראש מגלה:

ז. יכול לרק בו, ובלבד שישפשונו ברגליו או
שיהיה שם גמי שאם ירק לתוכו לא יהא נראה:

ח. טיט שעל רגליו, ראוי לקנחו קדם שיפנס
להתפלל. וראוי שלא יהא עליו ולא על בגדיו
שום לכלוך:

ט. נוהגים בהם כבוד, לכבדן ולרבען. ונוהגין
להדליק בהם נרות, לכבדן:

י. אפלו לאחר שחרבו, עדין הן בקדשתן. וכשם
שנוהגים בהם כבוד בישובן, כך נוהגים בחרבנם,
חוץ מכבוד ורבוץ. ואם עלו בהם עשבים, תולשים
אותם ומניחים אותם במקומן, משום עגמת נפש,
כדי שיראו העם ותעיר רוחם וישתדלו לבנותה:

יא. אם בשעת בנין בית הכנסת התנו עליו
להשתמש בו, מתר להשתמש בו בחרבנו. אבל
בישובו, לא מהני תנאה. ואפלו בחרבנו, לתשמיש
מגנה, כגון: זריעה וחשבונות של רבים, לא מהני
תנאה. במה דברים אמורים, בבתי כנסיות שבחוזה
לארץ, אבל בבתי כנסיות שבארץ ישראל, לא
מהני שום תנאי:

יב. יש לזהר מלהשתמש בעליות שעל גבי בית
הכנסת תשמיש קבוע של גנאי, כגון לשכב שם.
ושאר תשמישים, יש להסתפק אם מתר להשתמש
שם:

סימן קנב

שלא לפתר שום בית הכנסת, ובו פעיף אחר

ובגשמים מפני הגשמים, ותלמידי חכמים,
ותלמידיהם מתרים לאכל ולשתות בהם, מדחק,
ואין מחשבים בהם חשבונות, אלא אם פן הם של
מצוה, כגון: קפה של צדקה ופדיון שבויים, ואין
מספידים בהם אלא אם פן יהיה ההספד לאחד
מגדולי העיר, שכל בני העיר מתקבצים ובאים
להספידו. ואם צריך לפנס בהם לצרכו, כגון
לקרא לאדם, יפנס ויקרא מעט או יאמר דבר
שמועה, ואחר כך יקראנו, כדי שלא יהא נראה
כאלו נכנס לצרכו. ואם אינו יודע לא לקרות ולא
לשנות, יאמר לאחד מהתינוקות: קרא לי פסוק
שאתה קורא בו או ישהה מעט ואחר כך יצא,
שהישיבה בהם מצוה, שנאמר: אשרי יושבי ביתך:

ב. יש אומרים שמה ששנינו בקדשת בתי מדרשות,
ר"ל של רבים דומיא דבית הכנסת, אבל יחיד
הקובע מדרש בביתו לצרכו אין לו קדשה כל כך:

ג. אין ישנים בבית הכנסת, אפלו שנת עראי, אבל
בבית המדרש, מתר:

ד. לצורך בית הכנסת, מתר לאכל ולישן בתוכו,
ומטעם זה ישנים בליל יום הכפורים בבית הכנסת.
ואפלו לצורך מצוה אחרת, כגון כשנבקצים לעבר
השנה בבית הכנסת, מתר לאכל שם:

ה. היו לבית הכנסת שני פתחים, לא יפנס בפתח
זה לעשותו דרך לצאת בפתח השני לקצר דרכו.
ואם היה הדרך עובר קדם שנבנה בית הכנסת,
מתר. וכן אם לא נכנס בו תחלה כדי לקצר דרכו,
מתר לעשותו דרך. וכשנכנס בו להתפלל, מתר
למי שנכנס בפתח זה לצאת בפתח אחר:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בית הכנסת סימן קנג

שולחן ערוך

הדבר שגבנו אותם בשבילו, משגין המותר לכל מה שירצו. ואם כשגבנו המעות התנו לעשות הפצם ממותר הדמים, אפלו קנו ומכרו וחזרו וקנו קדשה במקצת הדמים, מתר להוריד המותר. אבל אם לא התנו כשגבנו, אלא כשמכרו התנו, אסור להורידם:

ו. מוכרים בית הכנסת, וכן שאר דברים שבקדשה ואפלו ספר תורה, להספקת תלמידים או להשיא יתומים בדמיו:

ז. והא דבית הכנסת נמכר, הני מלי של כפרים שאין באים אנשים ממקומות אחרים, שלא נעשית אלא לבני הכפרים לבדם. ולכן יכולים למכרו. ומכל מקום המעות נשארים בקדשתן, ואינם רשאים להורידן מקדשתן, והיגו כשמכרו בני העיר שלא מדעת פרנסיהם, והוא הדין אם מכרו ז' טובי העיר שלא במעמד אנשי העיר, אבל אם הסכימו ז' טובי העיר באותו מכר, והיו במעמד אנשי העיר, רשאים להוציא המעות לכל מה שירצו, ואם קבלו עליהם בני העיר בפרוש במכר זה כל מה שיעשה, אפלו יחיד מה שעשה עשה. אבל של פרכים, שבאים שם ממקומות אחרים, אפלו בנו אותו משלהם, אינו נמכר אלא אם כן תלו אותו בדעת היחיד, שאז יעשה בו היחיד מה שירצה בהסכמת הצבור. והוא הדין לכל דברי קדשה שנוכרו כאן, דכלהו גרירי בתר בית הכנסת:

ח. בנו בית סתם, והקדישוהו אחר כך לבית הכנסת, דינו כבית הכנסת אבל אינו קדוש עד שיתפללו בו, אפלו אם בנאוהו לשם בית הכנסת. וכיון שהתפללו בו, אפלו אורחים לפי שעה, כיון

א. אין סותרים בית הכנסת פדי לבנות בית הכנסת אחר, שמא יארע להם אנס שלא יבנו האחר. אלא בונים אחר תחלה, ואחר כך סותרים הישן. והני מלי, שהיה הראשון חזק. אבל אם תרבו יסודותיו או נטו כתליו לפל, סותרים אותו מיד ומתחילין לבנות במהרה ביום ובלילה, שמא תדחק השעה וישאר חרוב:

סימן קנג

דיני בנין בית הכנסת, ובו כ"ב סעיפים:

א. מתר לעשות מבית הכנסת בית המדרש, אבל לא מבית המדרש בית הכנסת:

ב. בני העיר שמכרו בית הכנסת, יכולים לקח בדמיו תבה, דהיגו היכל שמניחין בו ספר תורה או לוח שמעמידין עליו ספר תורה. מכרו תבה, יכולים לקח בדמיו מטפחת של ספר תורה. מכרו מטפחת, לוקחין בדמיה ספרים, דהיגו שכתוב כל חמש לבדו, וכן נביאים וכתובים. מכרו ספרים, לוקחין בדמיהן ספר תורה, אבל איפכא להורידן מקדשתן, אסור. ואפלו אם קנו בקצת המעות דבר שקדשתו חמורה, אין יכולין לשנות המותר לקדשה קלה:

ג. ספר תורה שנמצא בו טעות, דינו כחמשים:

ד. אם מתר לקנות בדמי קדשה אחת קדשה אחרת פיוצא בה, יש אוסרים ויש מתירים:

ה. אם גבו מעות לבנות בית הכנסת או בית המדרש, או לקנות תבה או מטפחת או ספר תורה, ורצו לשנותן מלצדך מה שגבנו אותם, אין משגין אלא מקדשה קלה לחמורה. אבל אם עשו בהם

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בית הכנסת סימן קנג

שולחן ערוך

יד. ראובן שאמר: קרקע זו אני נותן לבנות עליה בית הכנסת, ולא רצו עובדי כוכבים להניח לבנות בית הכנסת, והקהל אומרים לבנות עליו בית לתלמוד תורה, וראובן אומר: אדעתא דהכי לא נדרתי, לא מצי ראובן הדר ביה. ואם ראובן לא היה דר שם היו יכולים לשנותה, ואם הוא מבני אותה העיר, אינם רשאים לשנותה אם הוא עומד וצוותא, אלא אם כן יש שם חבר עיר, דכל מאן דאתי אדעתא דידיה אתי:

טז. אין אדם יכול לאסור חלקו מבית הכנסת ולא מהספרים. ואם אסר, אינו פלום:

טז. מי שהשאיל ביתו לבית הכנסת ויש לו מריבה עם אחד מהקהל, אינו יכול לאסרה אלא אם כן יאסרנה לכל הקהל כאחד:

יז. מי שהיה בביתו בית הכנסת ימים רבים, אין הצבור רשאים לשנותו בבית אחר:

יח. יש מי שאומר שפלי הקדש של פסח שנהגו להביא תמיד לבית הכנסת בחגים, אין יכולים להוציאם לחלין ולמכרם, והקהל יכולים לתפושם שישארו בחזקת הקדש אחר מיתת המקדיש:

יט. יש מי שאומר שאם ימצא אחר מיתת אדם כתב כתוב שהקדיש פלים, ואין עליו עדים ולא מסרו לקהל, אפלו הכי הוי הקדש:

כ. יש מי שאומר שספר תורה שהחזק שהיה של אבותיו של ראובן, אין הצבור יכולים להתזיק בו:

כא. אין לקנות מעילים שנשתמש בהם הדיוט, לתשמיש קדשה:

שהיה מיחד לתפלה, קדוש. ואם לפי שעה הקדישו, הכל לפי מה שאמרו:

ט. כשמוכרים אנשי הכפר בית הכנסת יכולים למכרו ממכר עולם, והלוקח יעשה בו מה שירצה, חוץ ממרחץ וברסקי ובית הטבילה ובית הכסא. ואם מכרוהו ז' טובי העיר במעמד אנשי העיר, יעשה הלוקח אפלו אלו הארבעה דברים:

י. יש אומרים דיחיד בשלו, אפלו ספר תורה מתר למכרו ולעשות בדמיו כל מה שירצה כל שלא הקדישו לקרות ברבים. ויש מי שאוסר אלא אם כן ללמד תורה או לשא אשה:

יא. בית הכנסת או לבנים ועצים מבית הכנסת ישן שסתרו, יכולים לתן במתנה, דאי לאו דהוה להו הנאה מניה לא הווי יהבי ליה הדר הוה ליה כמכר, וכן יכולים להחליפן באחרים והם יוצאים לחלין. אבל אסור למשכנן או להשפירן או להשאילן, אפלו על ידי ז' טובי העיר, שעדין נשארים בקדשתן שאין כאן דבר אחר שתחול קדשתן עליו:

יב. מי שיש לו תנאי עם הקהל שלא יוכל לבנות בית הכנסת פי אם הוא וזרעו, אינו יכול למכר זכותו לאחר:

יג. גבו מעות לבנין בית הכנסת ובא להם דבר מצוה, מוציאין בה המעות. קנו אבנים וקורות, לא ימכרום לדבר מצוה, אלא לפדיון שבויים. אף על פי שהביאו האבנים וגררום ואת הקורות ופסלום והתקינו הכל לבנין, מוכרים הכל לפדיון שבויים בלבד, אבל אם בנו וגמרו, לא ימכרו בית הכנסת אלא יגבו לפדיון מן הצבור:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפור בעיה"ק צפת תוכב"א ר"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם מנחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלימים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בית הכנסת סימן קנד

שולחן ערוך

ו. אין עושין מתבה כסא לספר תורה. אבל מתר לעשות מתבה גדולה קטנה, וכן מתר לעשות מכסא גדול כסא קטן, אבל אסור לעשות ממנו שרפרף לכסא. וכן מתר לעשות מוילון גדול וילון קטן, או לעשות ממנו כיס לספר תורה. אבל לעשות ממנו כיס לחמש, אסור:

ז. הבימה, כגון בימה שהיו עושים למלך, אין בה קדשת ארון, אלא קדשת בית הכנסת:

ח. הארון וכל מה שעושים לספר תורה, מועיל בו תנאי להשתמש בו שאר תשמיש, אפלו דחל:

ט. המתנדבים ספר תורה ומניחים מטפחות בבית הכנסת, מתר להשתמש בהן כל ספר וספר, שלדעת בן הקדשו. אבל המניחים בביתם ואחר כך מקדישין, פיון שעל דעת אותו ספר נעשה ונשתמש בו אותו ספר, אסור להניחו בספר תורה אחר, ויש מתירים:

י. הנוהגים להניח עטרות ספר תורה בראש הקורא, בסיום התורה, אין מוחין בידם. אבל המניחים אותם בראשי חתנים דעלמא, מוחין בידם:

יא. גרות שעוה שנתנם עכו"ם לעובדי אלילים, וכבן שמשן ונתנם או מכרן לישראל, אסור להדליקם בבית הכנסת:

יב. עכבר שנמצא בשמן של בית הכנסת, אם הוא מאוס, אסור להדליקו בבית הכנסת:

יג. גר של בית הכנסת מתר לקרות לאורו:

יד. אין מדליקין גר של הדיוט מנר של בית הכנסת, ויש מי שאומר דהני מלי בעוד שדולקין למצותן, אבל כשצריך לכבותן, מתר:

כב. אדם שהוא רגיל בשום מצוה, כגון גלילה, וארעו אנס או עני, ונתנו הקהל המצוה לאחר, ואחר כך העשיר ורצה שיחזירו לו המצוה, אם בשעה שנתנו הקהל המצוה לשני הנה ספוק ביד הראשון לתת מה שהיה נותן בכל שנה ולא חפץ בה, ונתרצה הוא עם שאר הקהל לתת לאחר, אבד זכותו. אבל אם כשנתנוה לשני לא היה ביד הראשון ספק לתת מה שהיה נותן, ועתה שיש בידו רוצה לזכות במצותו ולחזור ולתן מה שהיה נותן תחלה, חוזר למצותו:

סימן קנד

דיני תשמיש קדושה ונרות בית הכנסת, ובו ט"ז סעיפים:

א. רחבה של עיר, אף על פי שמתפללין בה בתעניות, אין בה משום קדשה מפני שהוא עראי. וכן בתים וחדרות שמתקבצים בהם להתפלל באקראי, אין בהם שום קדשה:

ב. השוכרים בית ומתפללין בו, אין לו דין בית הכנסת:

ג. תשמישי קדשה, כגון: תיק של ספרים ומזוזות, ורצועות תפלין, וארגז שנותנין בו ספר תורה או חמש וכסא שנותנין עליו ספר תורה, ווילון שתולין לפני ההיכל, יש בהן קדשה וצריך לגנון:

ד. מטפחות ספר תורה שבלו, יכולים לעשות מהם תכריכין למת מצוה וזו היא גניזתן:

ה. ספר תורה שבלה, מניחין אותו בכלי חרס וגונזין אותו בקבר תלמיד חכם, אפלו אינו אלא שונה הלכות ולא שמש תלמידי חכמים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להבירא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות משא ומתן סימן קנה

שולחן ערוך

הלכות נטילת ידיים

סימן קנז

דיני זמן קביעות סעודה, ובו סעיף אחר

א. כשיגיע שעה רביעית יקבע סעודתו. ואם הוא תלמיד חכם ועוסק בלמודו, ימתין עד שעה ו', ולא יאחר יותר דהוי כזורק אבן לחמת אם לא טעם מדי בצפרא:

סימן קנה

דיני נטילת ידיים לסעודה, ובו י"ג סעיפים:

א. כשיבא לאכל פת שמברכין עליו: המוציא, יטל ידיו אפלו אינו יודע להם שום טמאה, ויברך: על נטילת ידים. אבל לפת שאין מברכין עליו המוציא, כגון לחמניות דקות, או פת הבאה בכסנין, ואינו קובע סעודתו עליהם, אין צריך נטילת ידים:

ב. יש מי שאומר שאם אינו אוכל אלא פחות מכביצה, יטל ידיו ולא יברך:

ג. אם אוכל פחות מכזית, יש מי שאומר שאין צריך נטילה:

ד. אם אוכל דבר שטבולו באחד משבעה משקין שסימנם: י"ד שח"ט ד"ם ולא נתנגב, ואפלו אין ידיו נוגעות במקום המשקה, צריך נטילה בלא ברכה:

ה. הנוטל ידיו לפרות, הרי זה מגסי הרוח. ובשר צלי, יש מי שגראה מדבריו אף על פי שמוהל

טו. בני כרך שקנו ספר תורה והתנו שאם יצא אחד מהכרך שהנשארים יתנו לו חלקו, והוקרו הספרים, אם יצא אחד מהם אין נותנין לו אלא מה שנתן בלבד:

סימן קנה

לילך מבית הכנסת לבית המדרש, ובו ב' סעיפים:

א. אחר שיצא מבית הכנסת, ילך לבית המדרש. ויקבע עת ללמד, וצריך שאותו עת יהיה קבוע שלא יעבירונו אף אם הוא סבור להרויח הרבה:

ב. קדם שילך לבית המדרש יוכל לאכל פת שחרית אם הוא רגיל בו, וטוב שירגיל בו:

הלכות משא ומתן

סימן קנו

סדר משא ומתן, ובו סעיף אחר

א. אחר כך ילך לעסקיו, דכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון, כי העני יעבירונו על דעת קונו. ומפל מקום לא יעשה מלאכתו עקר, אלא עראי, ותורתו קבע, וזה וזה יתקיים בידו. וישא ויתן באמונה. ויזהר מלהזכיר שם שמים לבטלה, שבכל מקום שהזכרת השם מצויה, מיתה מצויה. ויזהר מלשבע, אפלו באמת, שאף עירות היו לינאי המלך וכלם נחרבו בשביל שהיו נשבעים שבועות אף על פי שהיו מקימים אותם. ויזהר מלהשתתף עם עכו"ם, שמא יתחייב לו שבועה ועובר משום לא ישמע על פיך:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ב יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו: (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נטילת ידים סימן קנט

שולחן ערוך

באיזה כלי נוטלין הידים, וכיצד יבואו המים לידיו,
ובו כ' מעיפים:

א. אין נוטלים לידיים אלא בכלי. וכל הפלים כשרים, ואפלו כלי גללים, וכלי אבנים, וכלי אדמה. וצריך שיהא מחזיק רביעית. ואם נקב בכונס משקה, דהינו שאם ישימו אותו על משקים יפנסו בתוכו דרך הנקב, והוא גדול מנקב שהמשקים שבתוך הכלי יוצאים בו, אז בטל מתורת כלי ואין נוטלים ממנו לידיים ואפלו אם הוא מחזיק רביעית מן הנקב ולמטה:

ב. והני מילי שנוטל בדרך פיו למעלה, שמה שממנו מן הנקב ולמעלה אינו חשוב ככלי, ונמצא שאין המים באים על ידו מהפלי. אבל אם נוטל דרך הנקב, שרי, כיון שמחזיק רביעית ממנו ולמטה:

ג. כלי שמחזיק רביעית פשוטמים אותו, ואם לא יסמכוהו ישפכו המים ולא ישאר בו רביעית, אינו כלי. הלכך, מגופה של חבית שהיא תדה ואינה מקבלת רביעית שלא מסמכת, אין נוטלים ממנה. ואם הרחיבה מלמטה עד שמקבלת רביעית פשהיא יושבת שלא מסמכת, נוטלים ממנה:

ד. חמת וכפישה, שהם מיני נאדות של עור שתקנו ועשה להם בית מושב, נוטלים מהם. אבל שק וקפה שהתקינן לשבת בלא סמיכה וזפתן בופת עד שהם מקבלים משקים, אין נוטלין מהם לידיים, לפי שאינם עשויין לקבל משקים. והוא הדין לכובעים של לבדים, אפלו כשהם קשים כל כך שמקבלים מים ואינם זבים מהם, מפל מקום אינם

טופח עליו, דינו כפרות. ותבשיל מחטים, והם נגובים, דינו כפרות:

ו. השותה אין צריך לטל אפלו ידו אחת:

ז. נטל ידיו לדבר שטבולו במשקה, ואחר כך רוצה לאכל לחם, יש מי שנראה מדבריו שאין אותה נטילה עולה לו, ואין צריך לומר אם נטל ידיו שלא לאכל ואחר כך נמלך, ואכל:

ח. מי שהיה במדבר או במקום סכנה ואין לו מים, פטור מנטילת ידים:

ט. צריך לזהר בנטילת ידים, שכל המזלזל בנטילת ידים חייב נדוי, ובא לידי עניות, ונעקר מן העולם:

י. אף על פי ששעורם ברביעית, יוסיף לטל בשפע, דאמר רב חסדא: אגא משאי מלא חפני מיא, ויהבי לי מלא חפני טיבותא:

יא. מברך קדם נטילה, שכל המצות מברך עליהם עובר לעשייתן. ונהגו שלא לברך עד אחר נטילה, משום דפעמים שאין ידיו נקיות, ומפני כך מברכין עליהם אחר ששפשף ידיו, שכבר ידיו נקיות קדם שטייל עליהם מים שניים:

יב. וינגבם היטב קדם שיבצע, שהאוכל בלי נגוב ידים כאלו אוכל לחם טמא:

יג. המטביל ידיו, יכול לאכל בלא נגוב, והוא הדין לנוטל ידיו בבת אחת ושופך עליהם רביעית מים בבת אחת, או שנטל ידו אחת ושפך עליה רביעית וכן שפך על חברתה:

סימן קנט

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נטילת ידיים סימן קנט

שולחן ערוך

שהמשיכוה, כשרה. ואפלו דולג ונותן לתוף
החריץ עצמו, אם הדלי נקוב מאחוריו בכונס
משקה, ובעוד ששופך דרוך פיו לצנור מקלח
מאחוריו ליאור, מטביל בו את הידים, וטהורות,
דחשיבי כאלו הטבילם ביאור, דנצוק זה מחבר
הפלי ליאור וחשיבי מים שבצנור מחברים למימי
היאור, אף על גב דנצוק פנה לא חשיב חבור
לענין טבילה. ויש חולקין בזה ואומרים דגם
לנטילת ידיים לא חשיב חבור:

ח. אם הכניס ידיו בתוך כלי של מים ושכשך ידיו
בהם, אם הפלי מחבר לקרקע, לא עלתה לו
נטילה. ואם אינו מחבר לקרקע, יש אומרים
שעלתה לו נטילה, ויש אומרים שלא עלתה לו,
ובשעת הדחק יכול לסמוך על דברי המתירים. ואם
אחר כך גודמן לו לטל בדרוך נטילה, נוטל בלא
ברכה:

ט. חבית שיש בה מים, מגיחה על ברקיו ונוטל
ממנה לידיים, ואם היתה מטה בארץ והמים
מקלחים ממנה, או שעומדת והמים יוצאים דרוך
נקב שבה ונתן ידיו שם, לא עלתה לו נטילה ואם
היתה ברזא בנקב והסירה וקבל המים על ידיו,
חשיב שפיר כח גברא. וצריך להחזירה ולהסירה
בכל שפיכה ושפיכה:

י. אם הטח חבית מלאה מים והלך וישב לו
והחבית שופכת מים כל היום מחמת הטיתו ונטל
ידיו ממנו, עלתה לו נטילה:

יא. הפל פשרים לתן מים לידיים, אפלו חרש שוטה
וקטן, עפו"ם ונדגה:

עשויים לקבל מים. ומכל מקום על ידי הדחק
מתרים, שעוברי דרכים רגילים לשתות בהם:
ה. כלי שתחלת תקונו כף שאינו יכול לעמד בלא
סמיכה, ואין משתמשין בו אלא על ידי סמיכה,
חשוב שפיר כלי. לפיכך כלי שהוא מלא נקבים
מתחתיו ופיו צר למעלה, וכשמניח אדם אצבעו
עליו אין המים יוצאים, וכשמסירו המים יוצאים,
מתר לטל ממנו אף על פי שאינו מחזיק כלום,
כיון שעשוי לקבלה בענין זה וזה עקר תשמישו,
נקרא כלי:

ו. לא יתן מים לחברו בחפניו, שאין נוטלים אלא
מן הפלי. והוא הדין אם נוטל ידו אחת מהפלי
ושפך ממנה לידו אחרת, דאינו כלום. ורבנו תם
מתיר בזו, כיון שתחלת נטילה לידו אחת היתה מן
הפלי, והוא שהיתה ידו הראשונה טהורה, כגון
ששפך עליה רביעית בבת אחת:

ז. צריך שיבואו המים מכח נותן, לפיכך צנור
שדולה מים מן היאור ושופך בו ונמשכים ממנו
המים להשקות השדה, אינו יכול לתן ידיו לתוכו
כדי שיקלחו המים עליהם, מפני שאינם באים מכח
אדם, שכבר פסק כח השופך. ואם משים ידיו
קרוב למקום השפיכה, אף על פי שאינו משים
אותה תחת השפיכה ממש, עלתה לו נטילה, דכל
זמן שהם קרובים למקום השפיכה עדן מכחו הם
באים. ואם הטביל ידיו לתוך הצנור הזה, אינם
טהורות מכח טבילה, מפני שהם שאובים. והני
מילי בדולה, ששופך ונותן לתוך הצנור עצמו,
אבל אם נותן אותם חוץ לצנור וממשיך אותם
לצנור והטביל בו ידיו, טהורות, דשאובים

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ב נוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נטילת ידים סימן קס

שולחן ערוך

א. מים שנשתנו מראיהן בין מחמת עצמן, בין מחמת דבר שנפל לתוכן, בין מחמת מקומם, פסולים:

ב. עשה במים מלאכה או ששרה בהם פתו, אפלו נתבונן לשרות בכלי זה ונפל לשני, פסולים. ואם צנן יין במים, פסולים. ואם הדיח בהם פלים, פסולים. ואם היו פלים מודחים או חדשים, כשרים. ואם הטביל בהם הנחתום הגלוסקין, פסולים, אבל אם טבל ידיו במים וטח פני הגלוסקין, או שחפן מהם בחפניו, המים הנשארים לא נעשה בהם מלאכה, לפיכך כשרים אם לא נשתנה מראיהן:

ג. מים שלפני הנפח, אף על פי שלא נשתנו מראיהם, פסולים, מפני שבדוע שנעשה בהם מלאכה, דהינו שכבה בהם הברזל. ושלפני הספר, אם נשתנו מראיהם, פסולים. ואם לאו, כשרים:

ד. מים ששתו מהם התרנגולים, או שלקק מהם הכלב, יש מי שפוסל ואין דבריו נראין, אלא בין באלו בין בכל שאר בהמה תיה ועוף, יש להכשיר:

ה. אין המלאכה פוסלת אלא במים שאובים, בין שהם בכלי בין שהם בקרקע, אבל לא במי מקוה או מעין בעודם מחברים:

ו. חמי האור, נוטלים מהם לידיים אפלו הן חמין שהיך סולדת בהם:

ז. חמי טבריא יכול להטביל בהם את הידיים, אבל לטל מהם בכלי, לא. ואם המשיך אותן בארץ דרוך תריץ חוץ למקומם והפסיקו מהמעין הנובע, אם יש בהם שעור מקוה מטבילין בהם הידיים, ואם אין בהם שעור מקוה לא. ואם תריץ זה מימין

יב. אם הקוף נותן מים לידיים, יש פוסלים ויש מכשירים, ונראים דבריהם:

יג. ולכתחלה יכון הנוטל לנטילה המכשרת לאכילה:

יד. הטביל ידיו במי מעין, אפלו אין בו מ' סאה, עלתה לו טבילה כל שמתכסים ידיו בהם בבת אחת. ואם הטבילם במי מקוה, יש אומרים שדינו כמעין ויש אומרים שצריך מ' סאה, ונקטינן כדברי המקל:

טו. מי גשמים שהם זוחלים, ויש בהם מ' סאה, יש להסתפק אם טובל בהם ידיו:

טז. מ' סאה מים שאובים שבקרקע, להרמב"ם אין מטבילין בהם את הידיים, ולהראב"ד מטבילין. ושאובה שהמשיכה כלה, גם להרמב"ם מטבילין בהם הידיים:

יז. לא יטל מהנהר מים בידו אחת ויתן על ידו השנית, לפי שאין כאן לא נטילה ולא טבילה:

יח. ידו אחת בנטילה וידו אחת בטבילה, ידיו טהורות:

יט. המטביל ידיו אינו צריך שתי פעמים, ולא נגוב, ולא להגביה ידיו:

כ. המטביל ידיו אינו מברך על טבילת ידים, אלא על נטילת ידים:

סימן קס

איזו מים כשרים ואיזו פסולים לנטילה, ובו ט"ו

סעיפים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נטילת ידים סימן קס

שולחן ערוך

שאומר שפל מי פרות ראויים לנטילת ידים בשעת
הדחק:

יג. צריך שיהא במים רביעית, והני מילי לאחד.
אבל לב' שבאו לטל כאחד, האחרון אינו צריך.
ואפלו בזה אחר זה, ובלבד שלא יפסיק הקלות.
פיצד, היה רביעית מים בפלי ופשט אחד ידיו
ואחר יוצק על ידיו, ובא שני ופשט ידיו למטה
ממנו סמוך ליד הראשון, וקלות יורד על ידו של
ראשון ולידו של שני שלמטה ממנו, ידי שניהם
טהורות, אף על פי שפחת שעור הרביעית כשהם
מגיעים לידיו של שני, ידיו טהורות מפני שהם
באים משירי טהרה. ויש מתירים אפלו כשנוטלים
זה אחר זה, הואיל ובשעה שהתחיל האחד לטל
מהם היה בהם רביעית, גם לשני זה עולים, מפני
שבאו משירי טהרה. ועל דרך זה נוטלים מחצי
לג' ויד', ומלג' לכמה בני אדם כל זמן שמספיקים
המים לשפך כל אחד על ידיו ג' פעמים שיכולים
להניח ד' וזה' ידיהם זה בצד זה, או זה על גב
זה, ולטל כאחד, ובלבד שיפפו ידיהם בעגן
שיגיעו המים לכל אחד:

יד. צריך שיהא רביעית מכנס במקום א', שאם
נטל משמינית וחזר ונטל משמינית, ידיו טמאות
כשהיו:

טו. רביעית שאמרו, בין לידיו של גדול בין לידיו
של קטן. נטלו ב' בני אדם זה ידו אחת וזה ידו
אחת, ואחר כך חזר השני ונטל ידו השנית, הרי
אלו כג' בני אדם, לפיכך אם היה בפלי חצי, ידיו
טהורות, ואם לאו, אין ידו השניה טהורה, שאין
נוטלין בפחות מחצי יותר משני בני אדם:

מחברים למי המעין הנובע חם, לרש"י והרשב"א
אין מטבילין בו הידים, ולהר"ר יונה מטבילין בו
את הידים:

ח. טעם פסול חמי טבריא לנטילה, מפני שהן
מרים ואינם ראויין לשתיית הכלב, אבל אם ימצאו
מים חמין נובעין שהן ראויין לשתיית הכלב,
נוטלים מהם לידיים:

ט. מים מלווחים או סרוחים או מרים שאין הכלב
יכול לשותות מהם, פסולים לנטילת ידים אף על
פי שפשרים למי מקוה לטבילה. ואם הם עכורים
מחמת טיט שנתערב בהם, אם הכלב יכול לשותות
מהם, פשרים בין לנטילת ידים בין למקוה, ואם
אינו יכול לשותות מהם, פסולים לשניהם:

י. נוטלים לידיים בכל דבר שתחלתו מן המים, כגון
יבחושים אדמים או שמן דג:

יא. מים שיש לו ספק אם נעשה בהם מלאכה או
לאו, או שיש לו ספק אם יש בהם כשעור אם
לאו, או אם הם טמאים או טהורים או ספק אם
נטל ידיו או לאו, טהור. ויש מי שאומר שעל כל
זאת אם יש לו מים אחרים, יטל ידיו ויוציא
עצמו מן הספק:

יב. השלג, והברד, והכפור, והגליד, והמלח אם
רסקן עד שנעשו מים, נוטלין מהם וטובלין בהם,
אם יש בהם כשעור. יש מי שאומר שאין נטילת
מים ראשונים, אלא במים בלבד. ויש אומרים
שהיין כשר לנטילת ידים, בין נתן לתוכו מים בין
לא נתן לתוכו מים, אלא שאסור לעשות פן
לכתחלה, כדי שלא יהא כמזולזל בדבר חשוב
שנשתנה לעלוי עד שקובע ברכה לעצמו. ויש מי

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ב נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נטילת ידים סימן קסא

שולחן ערוך

סימן קסא

דיני חציצה בנטילה, ובו ד' סעיפים:

א. צריך לזהר מחציצה, שכל דבר שחוצץ בטבילה חוצץ בנטילה, כגון: צואה שתחת הצפרן שלא כנגד הפשר, ובצק שתחת הצפרן אפלו כנגד הפשר, ורטיה שעל בשרו, וטיט היום, וטיט היוצרים. אבל במעוטו, שאינו מקפיד, אין לחוש:

ב. כל דבר שאינו מקפיד עליו, אינו חוצץ. היה דרכו של זה להקפיד וזה אין דרכו להקפיד, למי שדרכו להקפיד, חוצץ. למי שאין דרכו להקפיד, אינו חוצץ. כיצד היה אחד צבע והיו ידיו צבועות, אין הצבע חוצץ על ידיו, אף על פי שיש על ידיו ממשות של צבעונים. לא היה צבע, אם היו ידיו צבועות ויש ממש הצבע על ידיו, הרי זה חוצץ, שהדיו היבש חוצץ, והלח אינו חוצץ. וכן הנשים שדרכן לצבע ידיהם לנוי וכיוצא בזה, אין אותו צבע חוצץ:

ג. צריך להסיר הטבעת מעל ידו בשעת נטילת ידים

ד. שעור נטילת ידים, כל היד עד קנה של זרוע. ויש אומרים עד מקום חבור האצבעות לכף היד, וראוי לנהג כדעת הראשון:

סימן קסב

הגבחה ושפשוף הידים בנטילה, ובו י' סעיפים:

א. הנוטל צריך להגביה ידיו למעלה, שלא יצאו מים חוץ לפרק ויחזרו ויטמאו את הידים. והינו כשאינו נוטל כל היד עד מקום חבור היד עם

הזרוע, אבל אם נוטל עד שם, אינו צריך להגביה ידיו, וכן אם שפף על ידיו רביעית בפעם אחת, כיון דאין שם מים טמאים כלל, אינו צריך להגביה ידיו. וכן המטביל ידיו, אינו צריך להגביה ידיו:

ב. הנוטל ידיו שופף עליהם קצת מהרביעית להסיר מהם הלכלוך וכל דבר שחוצץ, ואחר כך שופף עליהם פעם שנית וגם אלו המים הם טמאים, ואחר כך שופף עליהם פעם שלישית לטהר המים שעל גבי הידים. ואם אין בידיים לכלוך ודבר החוצץ, שופף על שתי ידיו רביעית בבת אחת, ואינו צריך מים שניים:

ג. נוטל מקצת ידו וחזר והוסיף ונטל הנשאר מידו, הרי ידו טמאה כמו שהייתה, דאין נטילה לחצאין. ואם עדין יש על מקצת היד שנטל בתחלה טופח על מנת להטפיה, הרי זו טהורה. במה דברים אמורים, במים ראשונים. אבל בשניים, נוטל מקצת ידו וחזר והוסיף על מקצתן:

ד. שפף מים על ידו אחת ושפשפה בחברתה, לא עלתה לו נטילה אפלו שפף באחרונה על שתי ידיו, לפי שהמים ששפף על ידו אחת נטמאו, וכששפשפה נטמאת חברתה, ואין מים שניים מטהרים אלא המים שנטמאו מחמת היד עצמה, ולא הבאים מחמת היד האחרת, הלכך השופף מהכלי על ידו אחת ושפשף בחברתה, צריך לנגב ידיו ולחזר ולטלם כראוי. לפיכך הנוטל ידיו צריך שישפף לו אחר עליהם, ואם אין לו אחר יאחז הכלי בראשי אצבעותיו וישפף על שתי ידיו כאחד, או ישפף על כל אחת רביעית, ואחר כך

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות נטילת ידיים סימן קסג

שולחן ערוך

ה. נטל ידו אחת ושפשפה בראשו או בכתל, ואחר
כך חזר ונגע באותן מים שבאו מידו על הראש
ועל הכתל, טמאה שאותם מים טמאים חזרו וטמאו
את היד שנגע בהם, אף על גב דכל פמה דלא
שפשף מטהרים בשפשוף, השתא דחזר ונגע, גרע.
וכבר נתבאר שהשופך רביעית כאחת אינו בכלל
כל אלו, ואין שם מים טמאים כלל:

ט. כששופך מים ראשונים על ידיו צריך לזהר
שלא ישאיר על ידו צרור או קיסם או שום דבר
אחר, שאין מים מטהרין אלא מים שעל גבי היד,
ולא המים שעל הצרור, ואם שופך רביעית מים
כאחת על ידו, אינו צריך לזהר בכך:

י. מי שיש לו מכה בידו ורטטה עליה, די לו שיטל
שאר היד שלא במקום הרטטה. וצריך לזהר שלא
יגע ברטטה, שלא יחזרו המים שעל הרטטה ויטמאו
היד. או ישפך רביעית על היד כאחת, שאז לא
נטמאו המים:

סימן קסג

דין מי שאין לו מים, והמאכיל לאחרים, ובו ב'

מעיפיהם:

א. אם אין מים מצויים לפניו ברחוק יותר
מארבעה מילין, ולאחריו מיל, יטל ידיו במפה
ואוכל פת או דבר שטבולו במשקה:

ב. המאכיל לאחרים אינו צריך נטילת ידים.
והאוכל, צריך נטילת ידים אף על פי שאחר גותן
לתוך פיו ואינו נוגע במאכל, והוא הדין לאוכל
במגרפה שצריך נטילת ידים:

ישפשפם, שהשופך רביעית כאחד אינו צריך מים
שניים לטהרם, שעשו רביעית בבת אחת כמו
טבילה, שאינה צריכה שטיפה ב' פעמים. אם נגע
בהם אחר שלא נטל ידיו, בעודם לחות מן המים,
צריך לנגבם ולחזר ולטל, שהרי זה טמאם על ידי
המים שעליהם. לכך צריך לזהר כששופך מים
שלישית, שהם שניים לבד מהראשונים, שלא יגע
יד בחברתה עד שישפך גם זה על השנייה, או
שישפך מתחלה על שתיהן כאחד, ואם נטל כל יד
מריבועית אינו צריך לכל זה:

ה. מתוך מה שכתבנו יתבאר לך דהא דיד נטמאה
בשפשוף חברתה, דוקא בנוטל ידו אחת ואחר כך
שפשפה בחברתה, אבל אם רצה לטל בתחלה שתי
ידיו כאחת, נוטל, דשתייהן נחשבים כיד אחת
ואינה מטמאות זו את זו, ואפלו ד' או ה' שהניחו
ידיהם זה בצד זה, או זה על גב זה, כיד אחת
חשיבו, ואינם מטמאות זו את זו:

ו. נטל שתי ידיו זו לעצמה וזו לעצמה ונמלך
כשנטל המים השניים והגיע ידיו זו לזו ושפך על
שתייהן כאחת, ידיו טמאות, מפני ששפך ידיו זו
לזו לקבל המים השניים נטמאו ידיו בנגיעתם זו
לזו, דהמים שעל גבי יד זו מטמאים מים שעל
גבי חברתה וגם את היד, וכשנטל את השנייה לא
טהרו את הראשונים, כיון שנטמאת מחמת חברתה,
אלא אדרבה גם השניים נטמאו בהן, וצריך לנגב
ידיו ולטל שתייהם כאחת:

ז. אם שפשוף ידיו זו בזו, יזהר שלא יגע חוץ
ממקום שגפלו בו מים, מפני שהם מטמאות זו את
זו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

בג
בסלו

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון

בג

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בציעת הפת סימן קסד

שולחן ערוך

סימן קסד

שיכול להתנות על הנטילה, ובו ב' סעיפים:

א. נוטל אדם ידיו שחרית ומתנה עליהם כל היום, אפלו שלא בשעת הדחק, ובלבד שלא יסיח דעתו מהם. ואם מים מצויים לו, טוב שיחזור ויטל ידיו, אבל לא יברך:

ב. מי שעומד בסעדה ונוזר שנגע בשוק וירך ומקומות המכסים באדם, או שחפך בראשו וכל פיוצא בזה, צריך לחזור ולטל ידיו, ויברך: על נטילת ידיו:

סימן קסה

דין העושה צרכיו ורוצה לאכל, ובו ב' סעיפים:

א. העושה צרכיו ורוצה לאכל, יטל ב' פעמים. על הראשונה מברך: אשר יצר, ועל השנייה מברך: על נטילת ידים. ואם אינו רוצה לטל אלא פעם אחת, לאחר ששפך פעם אחת על ידיו ומשפשף, יברך: אשר יצר, ואחר כך בשעת נגוב יברך: על נטילת ידים:

ב. אם רבים מסבין בסעדה, הגדול נוטל ידיו תחלה. והראש היה רגיל לטל באחרונה, שלא להפסיק ושלא לדבר:

הלכות בציעת הפת

סימן קסו

דין הפסקה בין בציעה לנטילה, ובו סעיף אחד

א. יש אומרים שאינו צריך לזהר מלהפסיק בין נטילה להמוציא, ויש אומרים שצריך לזהר, וטוב לזהר:

סימן קסז

מקום זימן הבציעה, ומי הוא הנוצע, ובו ב' סעיפים:

א. בוצע בפת, במקום שנאפה היטב, ויחתך פרוסת הבציעה. וצריך לחתך מעט, שאם יאחוז בפרוסה יעלה שאר כפר עמו, שאם לא כן חשוב כפרוסה, ויניחנה מחברת לפת ויתחיל לברך ואחר שסיים הברכה יפרידנה, כדי שתכלה הברכה בעוד שהפת שלם. ולא יבצע פרוסה קטנה, מפני שנראה כצר עין, ולא פרוסה יותר מכפיצה, מפני שנראה כרעבתן:

ב. יברך: המוציא לחם מן הארץ. יתן רוח בין לחם ובין מן:

ג. אין לברך קדם שיתפס הלחם:

ד. יתן שתי ידיו על הפת בשעת ברכה, שיש בהן "אצבעות כנגד" מצוות התלויות בפת ולכך יש "תבות בברכת המוציא וי' תבות בפסוק מצמיח חציר לבהמה וי' תבות בפסוק עיני כל אליך ישברו וי' תבות בפסוק ארץ חטה ושעורה וי' תבות בפסוק ויתן לך:

ה. לא יבצע עד שיביאו לפניו מלח או לפתן ללפת בו פרוסת הבציעה, ואם היא נקיה או שהיא מתבלת בתבלין או במלח פעין שלנו או נתבונן לאכל פת חרבה, אינו צריך להמתין:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בציעת הפת סימן קסז

שולחן ערוך

לאכילתן, או בעל הבית עם בני ביתו, לא מהני
אלא אם כן ישבו בשלחן א' או במפה אחת:

יב. אם היו רוכבים ואמרו: נאכל, אף על פי שכל
אחד אוכל מכפרו, שלא ירדו מהבהמות, מצטרפין
כיון שעמדו במקום אחד, אבל אם היו אוכלים
והולכים, לא. ואם היו אוכלים בשדה מפזרים
ומפרדים, אף על פי שאוכלים כלם בשעה אחת
ומכפר אחד, כיון שלא קבעו מקום, ואוכלים
מפזרים, אינם מצטרפין:

יג. היכא דלא קבעו מקום דאמרינן שכל אחד
מברך לעצמו, אם כיון המברך להוציאם והם
נתפנונו לצאת, יצאו:

יד. אם המסבים רבים, גדול שבכלם בוצע. ואם
יש עמהם בעל הבית, הוא בוצע ואפלו אם האורח
גדול:

טו. אין המסבין רשאים לטעם עד שיטעם הבוצע.
ואם כל אחד אוכל מכפרו ואין כלם זקוקים לפכר
שביד הבוצע, רשאים לטעם קדם. ואם הוא שבת,
צריך שיהא לפני המסבים לחם משנה חוץ ממה
שלפני הבוצע, ואז יהיו רשאים לטעם קדם
הבוצע:

טז. אין הבוצע רשאי לבצע עד שיכלה אמן מפי
רב העונים:

יז. הבוצע פושט ידו תחלה לקערה לאכל, ואם בא
לחלק כבוד למי שגדול ממנו, רשאי:

יח. הבוצע נותן פרוסה לפני כל אחד והאחד נוטל
פרוסה בידו, ואין הבוצע נותן ביד האוכל אלא
אם כן היה אכל:

ו. יאכל מיד ולא ישיח בין ברכה לאכילה. ואם
שח, צריך לחזור ולברך אלא אם כן היתה השיחה
בדברים מענין דברים שמברכין עליו, כגון שברך
על הפת וקדם שאכל אמר הביאו מלח או לפתן
תנו לפלוני לאכל, תנו מאכל לבהמה וכיוצא
באלו, אינו צריך לברך:

ז. ראובן שהיה נוטל ידיו לאכילה, ויעקב היה
מברך המוציא ונתפנו להוציא השומעים, ואחר כך
נגב ראובן ידיו וברך על גטילת ידים, לא הוי
הפסק ויוצא בברכת יעקב, ואינו צריך לחזור
ולברך ברכת המוציא:

ח. שכח ואכל ולא ברך המוציא, אם נזכר בתוך
הסעודה מברך, ואם לא נזכר עד שגמר סעודתו,
אינו מברך:

ט. אם הוא מספק אם ברך המוציא אם לאו, אינו
חוזר ומברך:

י. אם במקום ברכת המוציא ברך: שהכל נהיה
בדברו, או שאמר: בריך רחמנא מלכא מאריה
דהאי פתא, יצא:

יא. אם היו שנים או רבים, אחד מברך לכלם.
ודקא הסבו, שהוא דרך קבע, אבל אם היו
יושבים בלא הסבה, כיון שאינם נקבעים יחד, כל
אחד מברך לעצמו. ואם אמרו: נאכל כאן או
במקום פלוני, כיון שהכינו מקום לאכילתן, הוי
קבע ואפלו בלא הסבה, והאדנא שאין אנו רגילים
בהסבה, ישיבה דידן בשלחן אחד או בלא שלחן
במפה אחת, הוי קביעות. ואפלו לבני חבורה
כהסבה דידהו דמי. ולדידן, אפלו קבעו מקום

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

כה
בסלו

גליון
כה

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו: (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בציעת הפת סימן קסח

שולחן ערוך

נקיה ופת קבר, מברך על הנקיה. ואם שתיהן
נקיות וזו לבנה יותר מזו, מברך על הלבנה יותר:
ה. פת עובד כוכבים נקיה ופת קבר של ישראל,
אם אינו נזהר מפת עובד כוכבים מברך על איזה
מהם שירצה. ואם הוא נזהר מפת עובד כוכבים,
מסלק פת נקי של עובד כוכבים מעל השלחן עד
לאחר ברכת המוציא. ואם בעל הבית אינו נזהר
מפת עובד כוכבים, ואין דעתו לאכל כל הסעודה
רק פת עובד כוכבים פי היא נקיה, אבל בני ביתו
אכלו מפת שאינו נקי של ישראל, ושתי הלחם
מונחים על השלחן, צריך לבצע על פת נקיה של
עובד כוכבים, הואיל והוא הנוצץ ואין דעתו
לאכל אלא מאותו פת. ואם בעל הבית נזהר מפת
עובד כוכבים, וישראל שאינו נזהר בכך מסב עמו
על השלחן, כיון דמצוה מטלת על בעל הבית,
יבצע מן היפה של עובד כוכבים, וכיון שהתר
לבצע התר לכל הסעודה:

ו. פת הבאה בכסנין, מברך עליו: בורא מיני
מזונות, ולאחריו: ברכה אחת מעין שלש. ואם
אכל ממנו שעור שאחרים רגילים לקבץ עליו, אף
על פי שהוא לא שבע ממנו, מברך עליו: המוציא
וברכת המזון. ואם מתחלה היה בדעתו לאכל ממנו
מעט, וברך: בורא מיני מזונות, ואחר כך אכל
שעור שאחרים קובעים עליו, יברך עליו ברכת
המזון, אף על פי שלא ברך המוציא תחלה. ואם
אכל שעור שאחרים אין קובעים עליו, אף על פי
שהוא קובע עליו, אינו מברך אלא בורא מיני
מזונות וברכה אחת מעין שלש, דבטלה דעתו אצל
כל אדם:

יט. מי שאינו אוכל אינו יכול לברך ברכת המוציא
להוציא האוכלים, אבל לקטנים יכול לברך אף על
פי שאינו אוכל עמם, כדי לחונכם במצוות:
כ. אפלו בשבת, שהוא חייב לאכל פת, לא יברך לו
חברו ברכת המוציא, אם אינו אוכל. ולא שרי
לברך לאחרים אף על פי שאינו טועם, אלא
ברכת המוציא דמצוה בליל ראשון של פסח, וברכת
היין דקדוש, בין של לילה בין של יום:

סימן קסח

על איזה מיני פת מברכין, ובו י"ז סעיפים:

- א. היו לפניו תתיכות של פת, ופת שלם הכל
ממין אחד, מברך על השלם אפלו הוא פת קבר
וקטן, והתתיכות פת נקיה וגדולה. אבל אם השלם
שעורים והתתיכות מחטים, אפלו היא קטנה מניח
הפרוסה תחת השלמה ונוצץ משתייהן יחד:
- ב. אם ב' שלמות ממין אחד, אחת גדולה ואחת
קטנה, מברך על הגדולה. אם יש לאדם שני חצאי
לחם ואין לו לחם שלם, יחברם יחד בעץ או
בשום דבר שלא יהא נראה, ודינו כדין שלם.
ואפלו בשבת יכול לחברם:
- ג. שני גלוסקאות הדבוקים יחד שנאפו ונתחם מן
האחת והשניה נשארה שלמה, טוב להפריד
התתיכה מהשלמה כדי שתהא נראית שלמה, ממה
שיניחנה דבוק בה אף על פי שנראית יותר
גדולה:
- ד. פת שעורין ופת כסמין, מברך על של שעורים
כיון שהוא ממין ז', אף על פי שהכסמין יפים. פת

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות בציעת הפת סימן קסח

שולחן ערוך

מזונות וברכה אחת מעין שלש. ואם אינו מבשל,
אלא שהוא מחבר על ידי דבש או מרק, אם יש
בפרוסות כזית מברך עליו המוציא, אפלו אין לו
תאר לחם. ואם אין בהם כזית, אם יש בהם תאר
לחם, דהינו שהוא גפר וידוע שהוא לחם, מברך
עליו המוציא וברכת המזון. ואם אין בהם תאר
לחם, מברך בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין
שלש. ואם אינו לא מבשל ולא מחבר, אלא מפרר
דק דק, אף על פי שאין בו כזית ולא תאר לחם,
מברך עליו המוציא וברכת המזון:

יא. יש מי שאומר דפרורין שנותנין במים והמים
מתלבנים מחמת הפרורין, אזיל ליה תוריתא
דנהמא ואין מברך עליה אלא בורא מיני מזונות
וברכה אחת מעין שלש:

יב. יש מי שאומר שפת השרוי ביין אינו מברך
אלא בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש,
ונראה שאין דבריו אמורים אלא בפרורין או
בפרוסות, שאין בכל אחת כזית:

יג. אפלו דבר שבלילתו עבה, אם בשלו או טגנו
אין מברך עליה המוציא, אפלו שיש עליה תוריתא
דנהמא ואפלו נתחייבה בחלה, דברכת המוציא אינו
הולך אלא אחר שעת אפיה. ויש חולקין ואומרים
דכל שתחלת העסה עבה, אפלו רפכה אחר כך
במים ועשאה ספגנין ובשלה במים או טגנה בשמן,
מברך עליהם המוציא וירא שמים יצא ידי שניהם,
ולא יאכלם אלא על ידי שיברך על לחם אחר
תחלה:

יד. חלוט שאחר כך אפאו בתנור, פת גמור הוא
ומברך עליו המוציא:

ז. פת הבאה בכסנין, יש מפרשים: פת שעשוי
כמין פיסים שממלאים אותם דבש או סוקר
ואגוזים ושקדים ותבלין, והם הנקראים רישקלא"ש
די אל חש"ו. ויש אומרים שהיא עסה שערב בה
דבש או שמן או חלב או מיני תבלין ואפאה, והוא
שיהיה טעם תערבת המי פרות או התבלין גפר
בעסה. ויש מפרשים שהוא פת, בין מתבלת בין
שאינה מתבלת, שעושים אותם פתם פעמים
יבשים וכוססין אותם, והם הנקראים בישקוני"ש,
והלכה כדברי פלם שלכל אלו הדברים נותנים
להם דינים שאמרנו בפת הבאה בכסנין:

ח. לחמניות, אותן שבלילתן עבה שקורין
אובליא"ש, לחם גמור הוא ומברך עליו המוציא
וברכת המזון. ואותן שבלילתן רכה ודקים מאד
שקורין ניבלא"ש, מברך עליהם בורא מיני מזונות
וברכה אחת מעין שלש. ואם קבע סעודתו עליהם,
מברך המוציא וברכת המזון. ואי אכיל להו בתוך
הסעדה שלא מחמת הסעדה, טעונים ברכה לפניהם
ולא לאחריהם, אבל אותם רקיקים דקים שנותנים
מרקחת עליהם, הם טפלים לגבי המרקחת וברכת
המרקחת פוטרתן:

ט. פת גמור, אפלו פחות מכזית, מברך עליו:
המוציא, אבל לאחריו אינו מברך כלום, כל שלא
אכל כזית:

י. חביצ"א, דהינו פרורי לחם שנדבקים יחד על
ידי מרק, אם נתבשל, אם יש בהם כזית אף על
פי שאין בו תאר לחם, מברך המוציא וברכת
המזון. ואם אין בהם כזית, אף על פי שגראה
שיש בו תאר לחם, אינו מברך אלא בורא מיני

הנה מוכח כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום): ביראה ובאהבה, ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קסט

שולחן ערוך

מברך אלא לבסוף. ואינו צריך לברך על כל פרוסה ופרוסה אם יש אדם חשוב בסעדה, שיודע שיתנו לו כל צרכו מפת. ואם אין אדם חשוב בסעדה, צריך לברך על כל פרוסה ופרוסה, כמו על היין:

סימן קע

דברי מוסר שינהג אדם בסעדה, ובו כ"ב סעיפים:

א. אין משיחין בסעדה, שמא יקדים קנה לו שט. ואפ' מי שנתעטש בסעדה, אסור לומר לו: אסותא. היו מסבין בסעדה ויצא אחד מהם להטיל מים, נוטל ידו אחת ששפשף בה. ואינו נוטל אלא בפני כלם, שלא יחשדוהו שלא נטל. והני מילי לשתות, אבל לאכל נוטל אפלו בחוץ, דמידע ידעי דאנינא דעתיה ולא אכל בלא נטילה. ואם דבר עם חברו והפליג, נוטל שתי ידיו כיון שהסיח דעתו:

ב. שנים ממתינים זה את זה בקערה, שכשהאחד מסלק ידו מן הקערה לשתות, חברו מפסיק מלאכל עד שיגמר השתיה. אבל אם הם שלשה, אין השנים פוסקין בשביל האחד:

ג. משירין פאה בקערה, כל אחד מהאוכלים, והוא מאכל השמש. אבל פשה שמש מערה מן האלפס לתוך הקערה אין דרוך להניח באלפס כלום לצרכו:

ד. אין מסתכלין בפני האוכל ולא במנתו, שלא לבישו:

ה. הנכנס לבית, כל מה שיאמר לו בעל הבית יעשה:

ו. לא יהא אדם קפדן בסעדה:

טו. טרוקנין דהינו שעושין גומא בפירה ונותנים בה קמח ומים מערבין בה ונאפה שם, מברך עליו בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש. ואם קבע סעודתו עליו, מברך המוציא וברכת המזון. אבל טרית"א, דהינו שלוקחין קמח ומים ומערבים אותם ושופכים על הפירה והוא מתפשט ונאפה, אין עליו תורת לחם כלל ואין מברכים עליו אלא בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש, ואפלו קבע סעודתו עליו:

טז. נהמא דהנדקא, והוא לחם שאופין בשפוד ומושחין אותו בשמן או במי ביצים, וכן לחם העשוי לכותח שאין אופין אותו בתנור אלא בחמה, מברך עליו בורא מיני מזונות:

יז. פשטיד"א הנאפית בתנור בכשר או בדגים או בגבינה, מברך עליה המוציא וברכת המזון:

הלכות דברים הנוהגים בסעודה

סימן קסז

דין שמש הסעדה, ובו ג' סעיפים:

א. כל דבר שמביאין לפני האדם שיש לו ריח והאדם תאב לו, צריך לתן ממנו לשמש מיד. ומדת חסידות הוא לתן לו מיד מכל מין ומין, ולא יתן לו כל זמן שהכוס בידו או ביד בעל הבית. ואסור לתן לו פרוסת פת, אלא אם כן יודע בו שנטל ידיו:

ב. לא יתן לאכל אלא למי שיודע בו שיברך:

ג. השמש מברך בורא פרי הגפן על כל כוס וכוס שיתנו לו, לפי שהוא פנמלך, וברכה אחרונה אינו

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעא

שולחן ערוך

יח. הנכנס לסעודה לא יקח חלקו ויתנונו לשמש, שמא יארע דבר קלקול בסעודה, אלא יקחנו ויניחנו ואחר כך יתנונו לו:

יט. אורחים הנכנסין אצל בעל הבית אינם רשאים לטל מלפניהם ולתן לבנו או לעבדו של בעל הבית, אלא אם כן נטלו רשות מבעל הבית:

כ. נקיי הדעת שבירושלים לא היו מסבין בסעודה אלא אם כן יודעים מי מסב עמהם, מפני שגנאי הוא לתלמיד חכם לישב אצל עם הארץ בסעודה:

כא. השמש שהיה משמש על שנים, הרי זה אוכל עמהם אף על פי שלא נתנו לו רשות. היה משמש על שלשה, אינו אוכל עמהם אלא אם כן נתנו לו רשות:

כב. אחר שתית ונשאר יין בכוס לשתיית חברך, קנח מקום נשיקת הפה משום מאוס, ולא תשפך משום בל תשחית אבל אחר שתית מים שפך מהם דרך שם:

סימן קעא

שלא לנהג בזיון באכלין, ובו ה' סעיפים:

א. עושה אדם צרכיו בפת והני מלי דלא ממאים ביה, אבל מדי דממאים ביה, לא. הילכך אין מניחין עליו בשר חי, ואין מעבירין עליו פוס מלא, ואין סומכין בו הקערה אם היא מלאה דבר שאם יפל על הפת ימאס, ואין נוטלין הידים ביין בין חי בין מזוג אפלו נטילה שאינה צריך אכילה, ואין זורקין הפת משום בזיון אכלים. וכשם שאין זורקין את הפת, כך אין זורקין אכלין הנמאסים

ז. לא יאכל אדם פרוסה פביצה, ואם אכל הרי זה גרגרן:

ח. לא ישתה כוסו בבת אחת, ואם שתה הרי זה גרגרן. שנים, דרך ארץ. שלשה, הרי זה מגסי הרוח:

ט. לא יאכל שום או בצל מראשו, אלא מעליו. ואם אכל, הרי זה רעבתן:

י. לא ישך פרוסה ויניחנה על גבי השלחן:

יא. לא ישתה אדם שני כוסות בבת אחת בתוך סעודתו ויכרך ברפת המזון, מפני שנראה כגרגרן:

יב. שנים שיושבין על השלחן, הגדול פושט ידו תחלה. והשולח ידו בפני מי שגדול ממנו, הרי זה גרגרן:

יג. הנכנס לבית לא יאמר: תנו לי לאכל, עד שיאמרו הם:

יד. לא יפרס אדם פרוסה על גבי הקערה, אבל מקנח הקערה בפרוסה:

טו. לא ילקט פרורין ויניח על גבי השלחן, מפני שהוא ממחה דעתו של חברו. ולא ישך פרוסה ויתננה לפני חברו או לתוך הקערה, לפי שאין דעת כל הבריות שוה:

טז. לא ישתה מהכוס ויתן לחברו, מפני סכנת נפשות:

יז. ולא ישתה כוס ויניחנה על השלחן, אלא יאחזנו בידו עד שיבא השמש ויתנונו לו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעב

שולחן ערוך

א. מים אמצעים, רשות. והני מילי בין תבשיל לתבשיל, אבל בין תבשיל לגבינה, חובה
ב. בין בשר לדגים, חובה לטל משום דקשה לדבר אחר, וחמירא סכנתא מאסורא:
ג. כל הדברים הנוהגים באחרונים נוהגים באמצעים, בין להקל בין להחמיר, חוץ מהסח הדעת שפוסל באמצעים מפני שעדין רוצה לאכל וידיו צריכים שמור. וחוץ מנגוב הידים, שאמצעים צריכים נגוב פראשונים:

סימן קעד

דין ברכת היין בסעדה, ובו ח' פעיפוי:

- א. יין שבתוך הסעדה מברך עליו בורא פרי הגפן, ואין הפת פוטר:
- ב. יין פוטר כל מיני משקין:
- ג. אם אין לו אלא כוס אחד, מניחו עד לאחר המזון ומברך עליו:
- ד. אם קבע לשתות לפני המזון, אינו צריך לברך על יין שבתוך המזון, דיין שלפני המזון פוטר. וכן יין של קדוש פוטר יין שבתוך המזון. וכן המבדיל על השלחן, פוטר היין שבתוך המזון ויש אומרים שאין ברפת יין הבדלה פוטר, אלא אם פן נטל ידיו קדם הבדלה, הלכך המבדיל קדם גטילה יכון שלא להוציא יין
- ה. כל מה ששותה בתוך הסעדה די לו בברכה אחת, אלא אם פן כשברך לא היה דעתו לשתות אלא אותו הכוס ונמלך לשתות אחר:

- על ידי זריקה. אבל מדי דלא ממאס, כגון אגוזים ורמונים וחבושים, שרי:
- ב. לא ישב אדם על קפה מלאה תאנים וגרוגרות, אבל יושב הוא על עגול של דבלה או על קפה מלאה קטניות:
- ג. מתר לאכל דיסא בפת במקום כף, והוא שיאכל הפת אחר כף. והמדקדקים אוכלים בכל פעם שמכניסים לתוף פיהם מעט מן הפת עם הדיסא:
- ד. ממשיכין יין בצנורות לפני חתן וכלה, והוא שיקבלנו בכלי בפי הצנור. וזורקין לפנייהם קליות ואגוזים בימות החמה, שאינם נמאסים. אבל לא בימות הגשמים, מפני שנמאסים. אבל לא גלוסקאות לעולם:
- ה. הזורקים חטים לפני חתנים, צריך לזהר שלא יזרקו אלא במקום נקי וגם יכבדו אותם משם, כדי שלא ידרסו עליהם:

סימן קעב

מי שהכניס אכלין ומשקין לפיו בלא ברכה, ובו ב' פעיפוי:

- א. שכח והכניס משקין לתוף פיו בלא ברכה, בולען ואינו מברך עליהם ברכה ראשונה:
- ב. שכח והכניס אכלין לתוף פיו בלא ברכה, אם הוא דבר שאינו נמאס אם יפלטנו, יפלטנו ויברך עליו. ואם הוא דבר שנמאס, מסלקו לצד אחר ומברך:

סימן קעג

דין מים אמצעיים, ובו ג' פעיפוי:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעה

שולחן ערוך

ג. הביאו לו יין רע ויין טוב כאחד, יברך בורא פרי הגפן על הטוב ופוטר את הרע. ולא יברך על הרע תחלה בורא פרי הגפן פדי לברך אחריו הטוב והמטיב, כי לעולם יש לברך על העקר ועל התביב תחלה:

ד. אין לברך הטוב והמטיב אלא אם כן יש אחר עמו, דהכי משמע: הטוב לו, והמטיב לחברו. והוא הדין אם אשתו ובניו עמו, אבל אם הוא יחידי, לא:

ה. אם רבים מסובים בסעדה, כל אחד מברך לעצמו הטוב והמטיב. ולא יברך אחד לכלם, דחיישינן שמא יקדימו קנה לו שט פשיענו אמון:

ו. יין של שתי חביות והכל ממין אחד, אם בתוך מ' יום לבצירתם שמוהו בשני כלים, חשיבי כשני מינים ומברכין עליו הטוב והמטיב. ואם לאחר ארבעים יום חלקוהו, אין מברכין עליו הואיל והכל ממין אחד:

סימן קעו

שהפת פוטר את הפרפרת, ובו סעיף אחד

א. ברוך על הפת, פוטר את הפרפרת דהינו פרורי פת דק דק שדבקם עם מרק או דבש. ברוך על הפרפרת, לא פטר את הפת:

סימן קעז

דברים הבאים בתוך הסעדה ואחר הסעדה מה

דינם, ובו ה' סעיפים:

א. דברים הבאים בתוך הסעדה, אם הם דברים הבאים מחמת הסעדה דהינו דברים שדרך לקבע

ו. אין לברך אחר יין שבסעדה, דברפת המזון פוטרנו. וכן פוטר יין שלפני המזון, ואפלו היה לו יין בתוך המזון,

ז. אם אין לו יין ושותה מים או שאר משקה, אין לברך עליהם דחשיבי כבאים מחמת הסעדה, לפי שאין דרך לאכל בלא שתיה. ואף יין לא היה צריך ברכה לפניו, אלא מפני שהוא חשוב וקובע ברכה לעצמו. אבל מים או שאר משקים לא חשיבי, ואינם טעונים ברכה. ואפלו אם היה צמא קדם סעדה, כיון שלא רצה לשתות אז, פדי שלא יזיקו לו המים, נמצא פי שתית המים בסבת הפת היא, ופת פוטרם. ויש אומרים לברך על המים שבסעדה, ויש מחמירין עוד לברך עליהם בכל פעם, דסתמא נמלך הוא בכל פעם. והרוצה להסתלק מן הספק ישב קדם גטילה במקום סעודתו, ויברך על דעת לשתות בתוך סעודתו:

ח. על יין שבתוך המזון כל אחד ואחד מברך לעצמו, אפלו הסבו יחד. משום דחיישינן שמא יקדים קנה לו שט:

סימן קעה

דיני ברכת הטוב והמטיב על היין, ובו ו' סעיפים:

א. הביאו להם יין אחר, אינו מברך בורא פרי הגפן, אבל מברך עליי: הטוב והמטיב. ולא דוקא הביאו להם מתדש, אלא הוא הדין אם היה להם מתחלה שתי יינות, מברכין על הב' הטוב והמטיב:

ב. מברכין הטוב והמטיב על כל שנוי יין מן הסתם, אפלו אינו יודע שהשנוי משבח מהראשון, כל שאינו יודע שהוא גרוע ממנו:

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, פך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובעמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעח אורח חיים

אָפּלו אם אחר כֶּף יאכל מהם בלא פת אינם טעונים בְּרָכָה כָּלֵל:

ד. אף על פי שלא היו הפרות לפניו בשעה שברך על הפת, כיון דלפנת את הפת הם באים אינם טעונים בְּרָכָה כָּלֵל:

ה. אם אחר שברך על הפת שלחו לו מבית אחרים שאיננו סמוך עליהם ולא היה דעתו על הדורון, אָפּלו מדברים שדרךן לבא ללפת את הפת צריך לברך עליהן כדין גמולך:

סימן קעח

איזה דברים קרויים הפסק בסעודה, ובו ד' פְּעִיפִים:

א. היה אוכל בבית זה ופסק סעודתו והלך לבית אחר, או שהיה אוכל וקראו חברו לדבר עמו ויצא לו לפתח ביתו וחזר, הואיל ושנה מקומו צריך לברך למפרע על מה שאכל. וחוזר ומברך בתחלה המוציא, ואחר כֶּף יגמר סעודתו. אָבֵל אם דבר עמו בתוך הבית, אף על פי ששנה מקומו מפנה לפנה, אינו צריך לברך:

ב. חברים שהיו יושבים לאכל ויצאו לקראת חתן או לקראת כלה, אם הניחו שם מקצתן חוזרים למקומם וגומרין סעודתן ואינם צריכין לברך שניה. ואם לא הניחו שם אדם, פשהם יוצאים צריכים בְּרָכָה למפרע, וכשהם חוזרים צריכים בְּרָכָה לכתחלה. וכן אם היו מסבין לשתות או לאכל פרות, שכל המשנה מקומו הרי פסק אכילתו ולפיכך מברך למפרע על מה שאכל, וחוזר ומברך שנית על מה שהוא צריך לאכל. והמשנה מקומו מפנה לפנה בבית אחד, אינו צריך לחזר ולברך.

סעדה עליהם ללפת בהם את הפת, כגון: בשר, ודגים, וביצים, וירקות, וגבינה, ודיסא ומיני מלוחים, אָפּלו אוכלם בלא פת אין טעונין בְּרָכָה לפנייהם, דברכת המוציא פוטרתן. ולא לאחריהם, דברכת המזון פוטרתן. ואם הם דברים הבאים שלא מחמת הסעדה, דהינו שאין דרך לקבוע סעדה עליהם ללפת בהם את הפת, כגון: תאנים וענבים וכל מיני פרות, אם אוכל אותם בלא פת, טעונין בְּרָכָה לפנייהם דברכת המוציא אינה פוטרתן, דלאו מעקר סעדה הם. ואינם טעונים בְּרָכָה לאחריהם, דכיון שבאו בתוך הסעדה ברכת המזון פוטרתם. ואם בתחלת אכילתו אכל הפרות ובסוף אכל עמהם פת, אָפּלו אם בינתים אכל מהם בלא פת, אינם טעונים בְּרָכָה אף לפנייהם:

ב. ודברים הבאים לאחר סעדה קדם ברכת המזון, שהיה מנהג בימות חכמי הגמרא שבסוף הסעדה היו מושכים ידיהם מן הפת ומסירים אותו וקובעים עצמם לאכל פרות ולשתות כל מה שמביאים אז לפנייהם, בין דברים הבאים מחמת הסעדה בין דברים הבאים שלא מחמת הסעדה, טעונים בְּרָכָה בין לפנייהם בין לאחריהם, דהמוציא וברכת המזון אין פוטרין אלא מה שגאכל תוך עקר הסעדה. ודין זה האחרון אינו מצוי בינינו, לפי שאין אנו רגילין למשך ידינו מן הפת עד ברכת המזון:

ג. ואם קובע לפתן סעודתו על הפרות, הווי ליה הפרות כדברים הבאים מחמת הסעדה. ואָפּלו אם אוכל מהפרות בתחלת סעודתו בלא פת, אינו מברך לא לפנייהם ולא לאחריהם, ויש חולקין, ולכן טוב שיאכל בתחלה מהפרות עם פת, ואז

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות דברים הנוהגים בסעודה סימן קעט

שולחן ערוך

א. אכילה שאני, שאף על פי שסלק ידו מלאכל ואפלו סלקו השלחן אם רצה לחזור לאכילתו אינו צריך לברך פעם אחרת, שכל שלא נטל ידיו לא נסתלק לגמרי מאכילה:

ב. מי שסומך על שלחן אחרים, אפלו אמר: הב לן ונברך, לא הוי הסח הדעת עד שיאמר בעל הבית: ג. אם לא אמר הב לן ונברך וגם לא נטל ידיו משנטל הפוס לברך, הוי הסח הדעת:

ד. כשאדם נכנס לבית חברו ויש שם חבורות הרבה שאוכלים וכל אחד מושיט לו פוס, יש מי שאומר שמברך על כל אחד בורא פרי הגפן, כי בכל פעם הוא נמלך:

ה. הקרואים בבית בעל הבית לאכל מיני פרות, ומביאין להם בזה אחר זה, אינם צריכים לברך אלא על הראשון:

ו. אכל כל מאכל ולא אכל מלח, שתה כל משקה ולא שתה מים, ביום ידאג מפני ריח הפה, ובליילה מפני ריח הפה ומפני אספרה. והאוכל מלח אחר אכילתו לא יאכל בגודל, דקשה לקבד בנים. ולא בנזרת, דקשה לעניות. ולא באצבע, דקשה לש"ד, אלא באמה ובקמיצה:

סימן קפ

דיני פרורי הפת, ובו ה' סעיפים:

א. אין להסיר המפה והלחם עד אחר ברכת המזון:
ב. כל מי שאינו משיר פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם. אבל לא יביא פת שלמה

אכל במזרחתה של תאנה זו ובא לאכל במערבה, צריך לברך:

ג. יש מי שאומר שאם היה בגן ורוצה לאכל מפרות כל אילן ואילן, כיון שברך על אילן אחד אינו צריך לברך על האחרים, והוא שבשעה שברך היה דעתו לאכל מאותם האחרים. אבל מגן לגן, צריך לברך אפלו אם הם סמוכים, ואפלו אם כשברך תחלה היה דעתו על הכל:

ד. אם אכל פת במקום אחד וחזר ואכל במקום אחר, אינו מברך ברכת המזון אלא במקום השני, כמו שנהגו הולכי דרכים שאוכלים דרך הלוחם ויושבים ומברכין במקום סיום אכילתם:

ה. יש אומרים ששבעת המינים טעונים ברכה לאחריהם במקומם, ויש אומרים דדוקא מיני דגן:

ו. מי שנזכר בתוך הסעודה שלא התפלל ועמד והתפלל, אפלו אם אין שהות לגמור סעודתו ולהתפלל, שתיב להפסיק ואי אפשר לו לאכל עד שיתפלל, עם כל זה לא הוי הפסק:

ז. אדם שישן בתוך סעודתו שנת עראי, לא הוי הפסק:

סימן קעט

איזה דברים קרויין הסח הדעת בסעודה שצריך

לחזור ולברך, ובו ו' סעיפים:

א. גמר סעודתו ונטל ידיו מים אחרונים, אינו יכול לאכל ולא לשתות, עד שיברך ברכת המזון. ואם אמר: הב לן ונברך, הוי הסח הדעת ואסור לו לשתות אלא אם כן יברך עליו תחלה, ואכילה דינה כשתיה להרא"ש. אבל להר"ר יונה והר"ן

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות מים אחרונים סימן קפא

שולחן ערוך

ה. צריך שישפיל ראשי אצבעותיו למטה, פדי שתרד הנהמא:
ו. אם המסבין רבים, עד חמשה מתחילין מן המברך. ואם הם יותר, מתחילין מן הקטן ונוטלין דרך ישיבתו, ואין מכבדין זה את זה לטל עד שמגיעין לחמשה האחרונים, וכיון שלא נשארו אלא חמשה שלא נטלו, מתחילין מן המברך:
ז. אין מברכין שום ברכה על מים האחרונים:
ח. יש אומרים שמים אחרונים אינם צריכים נגוב. ולהרמב"ם מנגב ואחר כך מברך:
ט. מים אחרונים נוטלים בכל מיני משקים:
י. יש שאין נוהגים לטל מים אחרונים. ואפלו לנוהגים כן, אדם שהוא אסטניס ורגיל לטל ידיו אחר הסעדה לדידיה הוו ידים מזהמות וצריך לטל (ידיו) קדם ברכת המזון:

ויתננה על השלחן, ואם עשה כן מחזי דלשם עבודת כוכבים עבדי, שנאמר: הערכים לגד שלחן:
ג. קדם שישל ידיו, יכבד הבית שלא ישארו שם פרורין ומאסו במים של נטילה. אף על פי שמתר לאבד פרורין שאין בהם כזית, שמא יהא השמש עם הארץ, שמתר להשתמש בשמש עם הארץ, ויניח גם פרורין שיש בהם כזית שאסור לאבדן ביד, לכך יכבד תחלה. ועכשו אין אנו נוהגים כך, מפני שאין אנו מסלקין השלחן, ואנו נוטלין הידים חוץ לשלחן במקום שאין שם פרורים, וליכא למיחש למדי:
ד. אף על פי שמתר לאבד פרורין שאין בהם כזית, מכל מקום קשה לעניות:
ה. נוהגים לכסות הסכין בשעת ברכת המזון, ונהגו שלא לכסותו בשבת ויום טוב:

הלכות ברכת המזון

סימן קפב

דין כוס ברכת המזון, ושלא יהא פגום, וכו' ז' מעיפים:

א. יש אומרים שברכת המזון טעונה כוס אפלו ביחיד, וצריך לחזור עליו, ולא יאכל אם אין לו כוס לברך עליו אם הוא מצפה ואפשר שיהיה לו, אפלו אם צריך לעבר זמן אכילה אחת. ולפי זה אם שנים אוכלים יחד צריך לקחת כל אחד כוס לברכת המזון. ויש אומרים שאינה טעונה כוס אלא בשלשה. ויש אומרים שאינה טעונה כוס כלל, אפלו בשלשה:

הלכות מים אחרונים

סימן קפא

דיני מים אחרונים, וכו' י' מעיפים:

א. מים אחרונים, חובה:
ב. מים אחרונים אין נוטלים על גבי קרקע אלא בכלי, מפני רוח רעה ששורה עליהם. ואם אין לו כלי, נוטל על גבי עצים דקים וכיוצא בהן:
ג. אין נוטלין בתמין שהיד נכזית בהם, מפני שמפעפעים את הידים, ואין מעבירין את הנהמא:
ד. אינו צריך לטל אלא עד פרק שני של אצבעות:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קפג

שולחן ערוך

ד. מקבלו בשתי ידיו, וכשמתחיל לברך נוטלו בימינו, ולא יסיע בשמאל. ומגביהו מהקרקע טפח, אם הוא יושב על גבי קרקע. ואם הוא מסב בשלחן, מגביהו מעל השלחן טפח. ונותן בו עיניו שלא יסית דעתו. ומשגרו לאשתו שתשתה ממנו:

ה. יש מי שאומר שאם המברך אטר, אוהו הכוס בימינו שהוא שמאל כל אדם:

ו. משנתנו לו כוס לברך לא ישיח המברך. והמסבין אין להם להשיח משהתחיל המברך, לא מבעיא בשעת שהוא מברך, שצריכין לשמע ולהבין מה שאומר המברך, אלא אפלו בין ברכה לברכה אין להם להשיח. ואם עברו ושחו בין ברכה לברכה בשעה שהמברך שותק מעט, יצאו. אבל אם שחו בשעה שהוא מברך, לא יצאו:

ז. נכון הדבר שכל אחד מהמסבין יאמר בלחש עם המברך כל ברכה וברכה, ואפלו החתימות:

ח. לענין לשאל בברכת המזון מפני היראה או מפני הכבוד, יש מי שאומר שדינה כתפלה:

ט. צריך לישב בשעה שמברך, בין אם היה הולך בביתו כשאכל, או עומד או מסב, כשמגיע לברך צריך לישב, כדי שיוכל לכונן יותר. וגם לא יהא מסב, שהוא דרך גאוה. אלא ישב באימה:

י. יש אומרים שגם ברכת מעין שלש צריך לאמרה מישב:

יא. אם היה מהלך בדרך ואוכל, אינו צריך לישב ולברך לפי שאין דעתו מישבת עליו:

יב. אסור לברך והוא עוסק במלאכתו:

ב. כוס ברכת המזון אינו אלא של יין, ולא משאר משקים אפלו קבע סעודתו עליהם. ואם אין יין מצוי באותו מקום והשכר או שאר משקין הוו חמר מדינה, מברכין עליהם, חוץ מן המים:

ג. צריך שלא יהא פגום, שאם שתה ממנו, פגמו. אבל אם שפך ממנו לתוך ידו או פלי, אין בכך כלום. ואפלו שתה מהכד או מחבית קטנה, הוי פגום. אבל אם שתה מחבית של עץ גדולה, אין להקפיד. יש מי שאומר שאפלו מים פגומים, פסולים למוג בהם כוס של ברכה:

ד. אם היו כוסות המסבין פגומים, צריך לתת מכוס הברכה לתוכם ויש מי שאומר שאינו צריך:

ה. אם החזיר יין של כוס פגום לקנקו, היין שבקנקו כשר, משום דקמא קמא בטיל:

ו. יכולין לתקן כוס פגום על ידי שיוסיפו מעט יין, ואפלו על ידי שיוסיפו עליו מים מתקן:

ז. בשעת הדחק מברכין על כוס פגום:

סימן קפג

המברך איך יתנהג בכוס של ברכת המזון, ובו י"ב סעיפים:

א. כוס של ברכה טעון הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ. ואם הוא נקי ואין בו שיורי כוסות, אינו צריך:

ב. יתן היין לתוכו חי, עד שמגיע לברכת הארץ, ואז מוזגו להודיע שבח הארץ:

ג. צריך לחזר אחר כוס שלם:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובעמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטרתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קפד

שולחן ערוך

לברך ברכת המזון בקול רם, ויתר פרטים בברכת
המזון, ובו ח' סעיפים:

- א. ברכת המזון נאמרה בכל לשון:
- ב. צריך שישמיע לאזניו מה שמוציא בשפתיו. ואם
לא השמיע לאזניו יצא, ובלבד שיוציא בשפתיו:
- ג. יש מי שאומר דבעל הבית עם בניו ואשתו,
צריך לברך בקול רם, כדי שיצאו בברכתו:
- ד. אפלו נשתכר כל כך עד שאינו יכול לדבר
כראוי, יכול לברך ברכת המזון:
- ה. ואם ברך והיתה צואה כנגדו, או שהיה שכור,
נסתפקו התוספות והרא"ש אם צריך לחזור ולברך.
ומשום מי רגלים פשיטא שאינו חוזר לברך:

סימן קפו

אם נשים וקטנים חיבים בברכת המזון, ובו ב'
סעיפים:

- א. נשים חייבות בברכת המזון, וספק הוא אם הן
חייבות מדאורייתא ומוציאות את האנשים, או אם
אינן חייבות אלא מדרבנן ואינן מוציאות אלא למי
שאין חיבו אלא מדרבנן:
- ב. קטן חייב מדרבנן, כדי לתנכו. והוא דבן מברך
לאביו, פשלא אכל האב כדי שביעה, שאינו חייב
אלא מדרבנן:

סימן קפז

דיוקים בנסח ברכת המזון, ובו ד' סעיפים:

- א. יש אומרים: ברוך משביע לרעבים, ואין
לאמרו, והמוסיף גורע. אם אמר במקום ברכת

סימן קפד

לקבע ברכה במקום סעדה, ועד כמה יכול לברך מי
ששכח ולא ברך, ובו ו' סעיפים:

- א. מי שאוכל במקום אחד, צריך לברך קדם
שיעקר ממקומו. ואם יצא ממקומו ולא ברך, אם
היה במזיד, יחזור למקומו ויברך. ואם ברך במקום
שנזכר, יצא. ואם היה בשוגג, להרמב"ם יברך
במקום שנזכר, ולהר"ר יונה והרא"ש גם הוא יחזור
למקומו ויברך:
- ב. במה דברים אמורים, כשאין לו פת עוד, אבל
אם יש לו פת עוד, יאכל במקום השני מעט
ויברך, רק שלא יהא רעב מאכילה ראשונה:
- ג. ויש אומרים שכל שבעת המינים טעונים ברכה
לאחריהם במקומם. ויש אומרים דחמשת מיני דגן
דוקא:
- ד. אכל ואינו יודע אם ברך ברכת המזון אם לאו,
צריך לברך מספק, מפני שהיא מן התורה:
- ה. עד אימתי יכול לברך, עד שיתעפל המזון
שבמעיו. וכמה שעורו, כל זמן שאינו רעב מחמת
אותה אכילה, ומשעה שהתחיל להיות רעב, אף
על פי שלא נתעפל עדין לגמרי, כנתעפל לגמרי
דיננו ליה. וכן גמי לענין אכילת פרות ושתיית
יין, אם אינו רעב ולא צמא ותאב לאותם פרות,
יברך, אם אינו יודע לשער אם נתעפלו:
- ו. שעור אכילה לברך עליה ברכת המזון, בכזית:

סימן קפה

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קפח

שולחן ערוך

משבת לחל, דבין בשבת בין בחל אומר נסחא אחת:

ה. בשבת אומר בה: רצה והחליצנו, ובראש חדש ויום טוב וחלו של מועד אומר: יעלה ויבא, ואם חל אחד מהם בשבת אומר: רצה והחליצנו, ואחר כך: יעלה ויבא, ואינו מזכיר של שבת ביעלה ויבא, ולא של יום טוב וחלו של מועד וראש חדש ברצה והחליצנו:

ו. טעה ולא הזכיר של שבת, אומר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אתה ה' מקדש השבת. ואם טעה ולא הזכיר של יום טוב, אומר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לישראל לששון ולשמחה את יום חג פלוני הנה ברוך אתה ה' מקדש ישראל והזמנים. ואם חל יום טוב בשבת, אומר: שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה את יום חג פלוני הנה ברוך אתה ה' מקדש השבת וישראל והזמנים. וכל ברכות הללו בשם ומלכות. והא דסגי בהך ברכה, דוקא כשנזכר קדם שהתחיל הטוב והמטיב, אבל אם לא נזכר עד שהתחיל הטוב והמטיב, צריך לחזור לראש ברכת המזון:

ז. אם טעה ולא הזכיר בה של ראש חדש, בין ביום בין בלילה, אומר: ברוך שנתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון, ואינו חותם בה, והוא שנזכר קדם שהתחיל הטוב והמטיב. אבל אם לא נזכר עד שהתחיל הטוב והמטיב, אינו חוזר מפני שאינו חייב לאכל פת פדי שיתחייב לברך ברכת המזון.

הזן: בריך רחמנא מלפא, מאריה דהאי פתא, יצא. ויש אומרים שצריך שיתחם: בריך רחמנא דזן כלא:

ב. בברכת הארץ, להרא"ש לא יאמר: שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה וכו' ברית ותורה, שהרי אומר על בריכת שחתמת בכשרנו ועל תורתך שלמדנו ודי בפעם אחד. והרמב"ם חולק:

ג. אם לא הזכיר בברכת הארץ ברית ותורה, אפלו אם לא חסר אלא אחד מהם, מחזירין אותו:

ד. אם לא הזכיר בבונה ירושלים מלכות בית דוד, מחזירין אותו:

סימן קפח

נסח ברכה ג', ודיני ברכת המזון בשבת, והטועה בברכת המזון, ובו י' סעיפים:

א. אחר שחתם: בונה ירושלים, יענה אמן אחר ברכת עצמו, מפני שהיא סיום הברכות דאורייתא, דהטוב והמטיב אינה דאורייתא:

ב. אמן זה יאמרנו בלחש, פדי שלא ירגישו שברכת הטוב והמטיב אינה דאורייתא ויזלזלו בה:

ג. צריך להזכיר בברכה שלישית מלכות בית דוד, ואין להזכיר בה שם ומלכות אחר. והאומר: ומלכותך ומלכות בית דוד משיחך, טועה, שאין להשוות מלכותא דארעא עם מלכותא דשמייא. וכן אין לומר בה אבינו מלפנו:

ד. נסח ברכה זו פותח בה: רחם ה' אלהינו, או נחמנו ה' אלהינו, וחותם בה: בונה ירושלים או מנחם ציון בבנין ירושלים. ואין לשנות הנסח

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קפט

שולחן ערוך

ב. בבית האבל אומר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו בוראנו גואלנו קדושנו קדוש יעקב המלך החי הטוב והמטיב אל אמת דין אמת וכו'

סימן קצ

שתית היין אחר הברכה ודיניו, ובו ה' סעיפים:

א. אחר שסיים ברכת המזון מברך בורא פרי הגפן ויטעם המברך ואחר כך יטעמו האחרים. אם פלם זקוקים לכוס אחד, ונותן המברך מכוסו לכוס ריקן שבידם, לא יטעמו עד שיטעום הוא. אבל אם אינם זקוקים לכוסו, יכולים לטעם קדם שיטעם הוא. אין צריך המברך לשפך מכוסו לכוס המסבין אלא אם כן כוס המסבין פגום:

ב. אחר ששתה כוס של ברכת המזון בברך ברכה אחת מעין שלש:

ג. שעור שתית יין להתחייב בברכה אחרונה יש ספק אם די בכזית או ברביעית, לכה יזהר לשתות או פחות מכזית או רביעית כדי להסתלק מן הספק, והכא אי אפשר לשתות פחות מכזית, דכל דבר שצריך כוס צריך לשתות ממנו כמלא לגמיו שהוא רב רביעית, הלכך ישתה רביעית שלם:

ד. אם המברך אינו רוצה לטעם, יטעם אחד מהמסבין כשעור, ואין שתית שנים מצטרפת, מפל מקום מצוה מן המבחר שיטעמו פלם

ה. כשמסבין בסעדה גדולה ואין יודעים עד היכן יגיע כוס של ברכת המזון, פל אחד מהמספקים אם יגיע לו צריך לברך בורא פרי הגפן:

וחל המועד דינו פראש חדש. אם חל ראש חדש בשבת, והזכיר של שבת ולא הזכיר של ראש חדש, ולא נזכר עד שהתחיל הטוב והמטיב, אינו חוזר. ואם שכח של שבת ונזכר קדם שהתחיל הטוב והמטיב, כולל ראש חדש עם שבת ואומר: שנתן שבתות למנוחה וראשי חדשים לזכרון. ואם פתח בהטוב והמטיב, חוזר לראש ברכת המזון ומזכיר של שבת ושל ראש חדש. ויש מי שאומר שאם שכח של שבת וראש חדש ונזכר קדם שהתחיל הטוב והמטיב, אומר: שנתן שבתות למנוחה וראשי חדשים לזכרון, וחותרם בשל שבת ואינו חותרם בשל ראש חדש:

ח. סעדה שלישית בשבת, דינה פראש חדש:

ט. ג' שאכלו בשבתות ויום טוב, ושכחו להזכיר מעין המארע והם צריכים לחזור לראש ברכת המזון, יברך פל אחד בפני עצמו, פי מידי זמון כבר יצאו:

י. היה אוכל ויצא שבת, מזכיר של שבת בברכת המזון דאזלינן בטר התחלת הסעדה. והוא הדין לראש חדש ופורים וחנוכה:

סימן קפט

נמח ברכה רביעית ודיניה, ובו ב' סעיפים:

א. ברכה רביעית לא יאמר תתברך, ולא יאמר בה החי, כי אם בבית האבל. ואומר בה שלשה מלכיות: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו וכו', המלך הטוב. ושלשה הטבות: הוא הטיב לנו, הוא מטיב לנו, הוא ייטיב לנו. וג' גמולות: הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטרתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קצא

שולחן ערוך

סימן קצא

אם הפועלים מחיבים לברך, ובו ג' סעיפים:

א. פועלים העושים מלאכה אצל בעל הבית, מקצרים בברכת המזון, כדי שלא לבטל מלאכת בעל הבית. כיצד, ברכה ראשונה בתקנה, ושניה פותח בברכת הארץ וכולל בה בונה ירושלים וחותר בברכת הארץ, ואין אומרים ברכת הטוב והמטיב כלל. במה דברים אמורים, כשנוטלים שָׁכַר על מלאכתו מלבד הסעדה, אבל אם אין נוטלים שָׁכַר אלא הסעדה שאוכלים לבד, מברכין כל ד' ברכות בתקנו. וכן אם בעל הבית מסב עמם, אף על פי שנוטלים שָׁכַר מלבד הסעדה, מברכין כל ד' ברכות:

ב. והאדנא לעולם מברכים כל ארבע ברכות, שאין דרך בני אדם עכשו להקפיד בכך, ומסתמא אדעתא דהכי שוכרים פועלים שיברכו כל ארבע ברכות בתקנם:

ג. אסור לעשות מלאכה בעודו מברך:

סימן קצב

ברכת זמון בג' או בעשרה, ובו ב' סעיפים:

א. היו המספין ג', חייבים בזמון שאומר אחד מהם: נברך שאכלנו משלו, והם עונים ואומרים: ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו, והוא חוזר ואומר: ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם הָזֵן את העולם וכו'. ואם הם ד' יכול לומר: ברכו שאכלנו משלו, אבל יותר טוב לומר נברך, שלא להוציא עצמו מן הפלל. ואם הם עשרה, צריך להזכיר את ה', שאומר:

נברך אלהינו וכו', והם עונים ואומרים: ברוך אלהינו וכו'. ואין לומר נברך לאלהינו בלמ"ד. ובין שיהיו עשרה או מאה או אלף או רבוא, כך הם מברכים. וכל המשנה מזה הנסח, כגון שאומר: נברך על המזון שאכלנו, או שאומר: למי שאכלנו משלו, או שאומר במקום ובטובו מטובו, או במקום חיינו אומר חיים, הרי זה בור. וכשהם עשרה, כיון שמזכירים את השם יכול לומר: נברך אלהינו על המזון שאכלנו משלו:

ב. אם טעה המזמן בעשרה והעונים, ולא הזכירו אלהינו, אין יכולים לחזור. אבל אם עדין לא ענו אחריו, יחזר ויזמן בשם:

סימן קצג

אם מצטרפין לזמון אם לאו, ובו ו' סעיפים:

א. שנים שאכלו, אף על פי שבברכת המוציא פוטר אחד את חברו, מצוה לחלק שיברך כל אחד ברכת המזון לעצמו. במה דברים אמורים כשהיו שניהם יודעין לברך ברכת המזון, אבל אם אחד יודע והשני אינו יודע מברך היודע ויוצא השני אם מבין לשון הקדש אלא שאינו יודע לברך. וצריך לכוון מלה במלה לכל מה שיאמר. אבל אם אינו מבין, אינו יוצא בשמיעה. אבל ג' שאכלו אינם רשאים לחלק. ושנים שאכלו, מצוה שיחזרו אחר שלישי שיצטרף עמם לזמון. וכן ארבעה או חמשה אסור להם לחלק, שכלם נתחייבו בזמון. ששה נחלקים, כיון שישאר זמון לכל חבריה עד עשרה, ואז אין נחלקים עד שיהיו עשרים. כיון שנתחייבו בהזכרת השם, ומצוה לחזור אחר עשרה. ומיהו אם היו רבים מסבים יחד ואינם יכולים

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קאהר ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' בנימין שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קצד

שולחן ערוך

חייבים לזמן ואינם רשאים לחלק ואפלו לא אכלו
אלו השלשה ביחד משנתחברו:

ו. שלש חברות שהיו בכל אחת ארבעה, ופרש
אחד מכל חבורה ונצטרפו לחבורה אחרת וזמנו
השלשה הנשארים, פרח זמון מינייהו פיון
שחבריהם זמנו. והוא הדין אם לא היו בכל חבורה
אלא שלשה, והלך אחד מכל חבורה קדם זמון
ונתחברו אלו השלשה ובא אחד לכל חבורה
ונצטרף עם שנים הראשונים וזמנו יחד, פרח זמון
מאלו השלשה פיון שכבר זמנו חברתם אף על פי
שלא זמנו עמהם:

סימן קצד

שלשה שאכלו כאחד ונפרדו, לענין הזמון מה
דינם, ובו ג' סעיפים:

א. שלשה שאכלו כאחד, ושכחו וברך כל אחד
לעצמו, בטל מהם הזמון ואין יכולים לחזור ולזמן
למפרע. וכן אם ברכו שנים מהם. אבל אם שכח
אחד מהם וברך, השנים יכולים לזמן עם השלישי,
אף על פי שכבר ברך יכול לומר: ברוך שאכלנו
משלו, והם יוצאים ידי חובת זמון והוא אינו יוצא
ידי זמון. שאין זמון למפרע:

ב. שלשה שאכלו ויצא אחד מהם לשוק, קוראים
אותו ומודיעים לו שרוצים לזמן, כדי שיבון
ויצטרף עמהם ויענה עמהם ברכת זמון, ויוצאים
ידי חובתן אף על פי שאינו בא ויושב עמהם.
והגני מילי בשלשה, אבל בעשרה פיון שצריכים
להזכיר את השם אינם מצטרפין עד שיבא וישב
עמהם:

לשמע ברכת הזמון מפי המברך, ואינם רשאים
ליחלק לחבורות של עשרה עשרה, מפני שיצטרכו
לברך בקול רם וישמע בעל הבית ויקפיד עליהם,
יכולים ליחלק לחבורות של ג' ג' ולברך בנחת
כדי שלא ישמע בעל הבית, וזה טוב להם ממה
שלא יצאו ידי חובת ברכת זמון, שהרי אינם
יכולים לשמע מפי המברך:

ב. אפלו לא הקבעו מתחלה כלם לאכל יחד, אלא
שהשנים קבעו ואחר כך בא השלישי וקבע עמהם.
או שאחד קבע תחלה ואחר כך קבעו השנים עמו,
אינם רשאים לחלק פיון שהם קבועים יחד בגמר
האכילה, ומכל מקום אם יאכל עמהם בלא קבע
רשאים לחלק, אלא אם כן הוא שמש:

ג. אם היו רוכבים, ואמרו: נאכל, אף על פי שכל
אחד אוכל מכפרו ולא ירדו מהבהמות, מצטרפין
פיון שעמדו במקום אחד. אבל אם היו הולכים
ואוכלים, לא. ואם היו אוכלים בשדה מפזרים
ומפרדים, אף על פי שאוכלים כלם בשעה אחת
ומכפר אחד, פיון שלא קבעו מקום לאכל אינם
מצטרפין:

ד. שלשה שישבו לאכל וברכו ברכת המוציא,
אפלו כל אחד אוכל מכפרו ואפלו לא אכל עדין
כוזית פת, אינם רשאים לחלק:

ה. שלשה שבאו משלש חברות של שלשה שלשה
בני אדם, ונתחברו אלו השלשה, אם זמנו עליהם
במקומם כגון שהפסיקו כל אחד לשנים עד שאמרו
הזן, שוב אינם יכולים לזמן אפלו אכלו אחר כך
יחד וגמרו סעודתן. ואם לא זמנו עליהם במקומם,

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

מ

מ

בסל"ו

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קצה

שולחן ערוך

ב. אם אכל דבר אסור במקום ספנה, מברכים עליו:

ג. שלשה שאכלו כאחד, ואחד נזהר בפת עובד כוכבים ואחד אינו נזהר, או אחד מהן כהן ואוכל חלות, אף על פי שאותו שנזהר אינו יכול לאכל עם אותו שאינו נזהר, ולא ישראל עם הכהן, כיון שאותו שאינו נזהר יכול לאכל עם הנזהר וכהן עם הישראל, מצטרפין. אבל אם היו כהנים וזר אוכלים כאחד, והכהנים אוכלים חלה ונזהרים מפת של עובד כוכבים והזר אוכל פת של עובד כוכבים, אינם מצטרפין. והוא הדין לשלשה שמדרים זה מזה שאינם מצטרפין לזמון:

ד. אין מזמנין על מי שאכל פחות מפזיז:

סימן קצז

דין צרוף לזמון שלשה או עשרה, ובו ד' סעיפים:

א. שנים שאכלו כאחד וגמרו, ובא שלישי, כל היכא דאי מיתי להו מדי מצו למיכל מגיה, מצטרף בהדיהו. ותיבים לתן לו לאכל כדי שיצטרף עמהם והוא שבא עד שלא אמרו: הב לן ונבריה, אבל אם אמרו: הב לן ונבריה ואחר כך בא השלישי, אינו מצטרף עמהם:

ב. תשעה שאכלו דגן ואחד אכל פזיז ירק, מצטרפין להזכיר שם ואפלו לא טבל עמהם אלא בציר או לא שתה עמהם אלא כוס אחד שיש בו רביעית מפל משקה חוץ מן המים, מצטרף עמהם. והוא שיהיה המברך אחד מאוכלי הפת. ואפלו שבעה אכלו דגן ושלושה ירק, מצטרפין. אבל ששה, לא, דרבא דמנכר בעינן:

ג. שלשה שאכלו כאחד ואין אחד מהם יודע כל ברכת המזון, אלא אחד יודע ברכה ראשונה ואחד השניה, ואחד השלישית, תיבים בזמון וכל אחד יברך הברכה שיודע, ואף על פי שאין בהם מי שיודע ברכה רביעית אין בכך כלום. אבל לתצאין אין לברך, אם האחד אינו יודע כי אם חצי הברכה, שאין ברכה אחת מתחלקת לשתיים:

סימן קצה

חבורות שאוכלים בהרבה מקומות מה דינם, ובו ג' סעיפים:

א. שתי חבורות שאוכלות בבית אחד או בשני בתים, אם מקצתן רואים אלו את אלו מצטרפות לזמון, ואם לאו אינם מצטרפות. ואם יש שמש אחד לשתיהן, הוא מצטרפן וכגון שנכנסו מתחלה על דעת להצטרף יחד. ויש מי שאומר שאם רשות הרבים מפסקת בין שני הבתים, אינם מצטרפין בשום ענין:

ב. אכלו מקצתן בבית ומקצתן חוץ לבית, אם המברך יושב על מפתן הבית, הוא מצטרפן:

ג. כל היכא שמצטרפות שתי חבורות צריך שישמעו שתייהן דברי המברך ברכת זמון בבאור:

סימן קצו

מי שאכל דבר אסור אם מצטרף לזמון, ובו ד' סעיפים:

א. אכל דבר אסור, אף על פי שאינו אסור אלא מדרבנן, אין מזמנין עליו ואין מברכין עליו לא בתחלה ולא בסוף:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

מא
בסל

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון
מא

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות ברכת המזון סימן קצח

שולחן ערוך

סימן קצט

על מי מזמנים ועל מי אין מזמנים, וכו' י"א סעיפים:

- א. השמש שאכל פזית מזמנין עליו:
- ב. כותי בזמן הזה הרי הוא פְּעוּבָד עבודת אלילים ואין מזמנין עליו:
- ג. עם הארץ גמור מזמנין עליו בזמן הזה:
- ד. עובד כוכבים אין מזמנין עליו, ואפלו גר שמל ולא טבל אין מזמנין עליו. אבל גר גמור מזמנין עליו ויכול לברך ברכת המזון ולומר: על שהנחלת לאבותינו:
- ה. אוגן בחל, שהוא פטור מלברך, אין מזמנין עליו:
- ו. נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהם, אבל מזמנין לעצמן. ולא תהא חבורה של נשים ועבדים וקטנים מזמנין יחד, משום פריצותא דעבדים, אלא נשים לעצמן ועבדים לעצמם. ובלבד שלא יזמנו בשם:
- ז. נשים מזמנות לעצמן, רשות. אבל כשאוכלות עם האנשים, תיבות ויוצאות בזמן שלגו:
- ח. אנדרוגינוס מזמן למינו, ואינו מזמן לא לאנשים ולא לנשים:
- ט. טמטום אינו מזמן כלל:
- י. קטן שהגיע לעונת הפעוטות ויודע למי מברכין, מזמנין עליו ומצטרף בין לשלשה בין לעשרה:
- יא. מי שגדוהו על עברה, אין מזמנין עליו:

ג. המצטרף צריך לברך ברכה אחרונה על מה שאכל ואינו נפטור בברכת המזון של אלו. במה דברים אמורים דסגי בכל מאכל, להצטרף לעשרה. אבל לשלשה, אינו מצטרף עד שיאכל פזית. ויש אומרים דבכזית דגן מהני אפלו אינו פת. ויש אומרים דבירק ובכל מאכל, מהני. הלכך שנים שאכלו ובא שלישי, אם יכולים להזקיקו שיאכל פזית פת, מוטב. ואם אינו רוצה, לא יתנו לו לשתות ולא מאכל אחר. ואם ארע שנתנו לו לשתות או מאכל אחר, יזמנו עמו אף על פי שאינו רוצה לאכל פת:

ד. חברים שאכלו כאחד, קצתם אכלו כדי שביעה וקצתם לא אכלו אלא פזית, אם פלם יודעים לברך מצוה שיברך אותו שאכל כדי שביעה ויוציא את האחרים. ואם אין יודעים פלם לברך, מי שאכל פזית יכול להוציא אף אותם שאכלו כדי שביעה:

סימן קצח

אחד נכנס אצל שלשה שאכלו, וכו' סעיף אחר

א. שלשה שאכלו והם מברכין, ונכנס אחד שלא אכל, אם נכנס כשאומר המברך נברך שאכלנו משלו, עונה אחריו: ברוך ומברך שמו תמיד לעולם ועד. ואם נכנס כשאחרים עונים ברוך שאכלנו משלו, עונה אחריהם אמן. ואם הם עשרה, אומר: ברוך אלהינו ומברך שמו תמיד לעולם ועד. והוא הדין אם היה שם כשגמרו מלאכל ולא אכל עמהם, כך הוא עונה אחר המברך ואחר העונים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחמיו ורחמינו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחמינו ורחמילו,
להבדיל י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

מב

מב

בסל"ו

אורח חיים

הלכות ברכות ושאר ברכות סימן ר

שולחן ערוך

סימן ר

דין המפסיק כדי לברך, ובו ב' סעיפים:

א. שלשה שאכלו כאחד, אחד מפסיק על פרוח לשנים ועונה עמהם ברכת זמון. ואפלו לא רצה להפסיק, מזמנין עליו בין עונה בין אינו עונה כל שהוא עומד שם. אבל שנים אין חייבים להפסיק לאחד, הלכך אין חיוב זמון חל עד שיתרצו להפסיק לאחד ולברך, ואם לא רצו להפסיק וזמן הוא עליהם, לא עשה פלוס. ואם לא רצו להפסיק, אף הוא אינו רשאי לברך ולצאת לשוק, עד שיגמרו השנים ויזמן עליהם, שהרי כבר נתחייב הוא בזמון והיאך יברך בלא זמון:

ב. אינו צריך להפסיק אלא עד שיאמר: ברוך שאכלנו משלו וכו', וחזר וגומר סעודתו בלא ברכה בתחלה:

סימן רא

מי הוא המברך, ובו ד' סעיפים:

א. גדול מברך, אפלו בא בסוף. ואם רצה לתן רשות לקטן לברך, רשאי. והנני מלי כשאין שם אורח, אבל אם יש שם אורח, הוא מברך אפלו אם בעל הבית גדול ממנו, כדי שיברך לבעל הבית. ומה ברכה מברכו, יהי רצון שלא יבוש ולא יכלם בעל הבית הנה לא בעולם הנה ולא בעולם הבא, ויצליח בכל נכסיו, ויהיו נכסיו מצליחים וקרובים לעיר, ולא ישלט שטן במעשי ידיו, ואל יזדקק לפניו שום דבר חטא והרהור עון מעתה ועד עולם. ואם בעל הבית רוצה לומר על ברכתו, ולברך ברכת המזון בעצמו, רשאי:

ב. לא יקדים חכם ישראל לכהן עם הארץ לברך לפניו דרך חק ומשפט כהנה, אבל לתת לו החכם רשות שיברך, אין בכך פלוס. אבל כהן תלמיד חכם מצוה להקדימו, שנאמר: וקדשתו לפתח ראשון ולברך ראשון:

ג. מי שנותנים לו לברך ואינו מברך, מקצרים ימיו:

ד. צריך לחזר שיתנו לו פוס של ברכה לברך:

הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות

סימן רב

דיני ברכת פירות האילן, ובו י"ח סעיפים:

א. על כל פירות האילן מברך בתחלה: בורא פרי העץ, חוץ מהזין שמברך עליו: בורא פרי הגפן, בין חי בין מבשל בין שהוא עשוי קונדיטון דהינו שנותנין בו דבש ופלפלין:

ב. הבסר, כל זמן שלא הגיע לכפול הלבן, מברך עליו: בורא פרי האדמה, ומשהוא כפול הלבן ואילך מברך עליו: בורא פרי העץ. ומתוך שלא נודע לנו שעור פול הלבן, לעולם מברך: בורא פרי האדמה, עד שיהיה גדול ביותר. ושאר כל האילן, משויציאו פרי, מברכין עליו: בורא פרי העץ ובלבד שלא יהא מר או עפוץ ביותר עד שאינו ראוי לאכילה אפלו על ידי הדחק, דאז אין מברכין עליו כלל:

ג. גרעיני הפרות, אם הם מתוקים מברך עליהם: בורא פרי העץ. ואם הם מרים, אינו מברך עליהם:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר' יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן רב אורח חיים

ט. סופי ענבים שאין מתבשלין לעולם, וכן על הנזבלות שהם תמרים שבשלים ושרפם החם ויבשו, מברך: שהכל:

י. פרות ששראן או בשלן במים, אף על פי שנכנס טעם הפרי במים, אינו מברך על אותם המים אלא שהכל. והרא"ש כתב דאפשר שאם נכנס טעם הפרי במים מברך בורא פרי העץ:

יא. מי שרית צמוקים ותאנים, או מי בשולם, מברך עליהם שהכל ויוצא גם להרא"ש. אבל בברכה שלאחריהם יש להסתפק אם מברך בורא נפשות או אם מברך ברכה אחת מעין שלש, כהרא"ש. ולכן ירא שמים לא ישתה אלא בתוך הסעדה, או יאכל פרי מז' מינים וגם ישתה מים, כדי שיצטרף לברך ברכה אחת מעין שלש ובורא נפשות. ואם משך המים והבדילים מהצמוקים, הנה ליה יין ומברך עליו בורא פרי הגפן וברכה אחת מעין שלש, והוא שיהיו צמוקים שיהיה בהם לחלוחית שאם ידרך אותם יצא מהן דבשן, אבל אם כשיעצרו אותם לא יצא מהם שום לחלוחית דבש, לא:

יב. כל הפרות שטובים חיים ומבשלים, כגון תפוחים ואגסים, בין חיים בין מבשלים מברך בורא פרי העץ. ואם אין דרך לאכלם חיים אלא מבשלים, אוכלם כשהם חיים, מברך שהכל. כשהם מבשלים, בורא פרי העץ:

יג. אגוז גמור המטגן בדבש ונקרא נואינד"ו מברך עליו בורא פרי העץ:

יד. אגוז רך שמבשלים בדבש וקוראין לו נואיס מושקאד"ה, מברך עליו שהכל:

פלו. ואם מתקן על ידי האור, מברך עליהם: שהכל:

ד. שמן זית, אם שתאו פמות שהוא אינו מברך עליו כלל, משום דאזוקי מזיק ליה. ואם אכלו עם פת, אינו מברך עליה דפת עקר ומברך על העקר ופטר את הטפלה. ואם שתאו מערב עם מי סלק"א שאז אינו מזיק אדרבא הוא מועיל לגרון אם הוא חושש בגרונו, הנה ליה שמן עקר ומברך עליו: בורא פרי העץ. ואם אינו מתכוון לרפואה אלא לאכילה, הוי ליה אנגרון עקר ואינו מברך אלא על האנגרון:

ה. שקדים המרים, כשהם קטנים מברך: בורא פרי העץ. גדולים, ולא כלום דאזוקי מזיק. וטעמא דמלתא, דכשהם קטנים עקר אכילתם היא הקלפה ואינה מרה, וכשהם גדולים עקר אכילתם מה שבפנים והוא מר. ואם מתקן על ידי האור או דבר אחר, מברך: בורא פרי העץ:

ו. צלף, על העלין ועל התמרות ועל הקפריסין: בורא פרי האדמה. ועל האביונות שהם עקר הפרי, בורא פרי העץ:

ז. תמרים שמעכן ביד ועשה מהם עסה והוציא מהם גרעיניהם, אפלו הכי לא נשתנית ברכתן ומברך עליהם: בורא פרי העץ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש:

ח. דבש הוב מהתמרים, מברך עליו שהכל. וכן על משקין היוצאין מכל מיני פרות, חוץ מזיתים וענבים, מברך: שהכל:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן רג אורח חיים

דיני הברכות ליתר מאכלים, ובו י"ג סעיפים:

א. על דבר שאין גדולו מן הארץ, כגון: בשר בהמה, חיה ועוף, דגים, ביצים, חלב, גבינה, ופת שעפשה, ותבשיל שנשתנה צורתו ונתקלקל, ונובלות שהם תמרים שבשלים ושרפם החם ויבשו, ועל הגובאי, ועל המלח, ועל מי מלח, ועל המרק, ועל כמהין ופטריות, ועל קורא שהוא פלמיטו, ועל לולבי גפנים, ועל שקדים מתוקים שאוכלים אותם כשהם רכים בקלפיהם, ועל חזיו והוא שחת, ועל קרא חיה, ועל קמח דשערי, ועל שכר תמרים ושכר שעורים, ועל מי שעורים שמבשלים לחולה, ועל עשבי דברא שאינם נזרעים, ועל שבת שקורין אניט"ו ועל כמון וכסבר ועל החמץ שערבנו במים עד שראוי לשתות מברך: שהכל:

ב. על החמץ לבדו אינו מברך כלום, מפני שהוא מזיקו:

ג. ריחיה חלא וטעמיה חמרא, חמרא הוא ומברך עליו בורא פרי הגפן:

ד. כל שבני אדם נמנעים לשתותו מפני חמיצותו, אין מברכין עליו בורא פרי הגפן:

ה. שמרי יין, מברך עליהם בורא פרי הגפן. נתן בהם מים, אם נתן שלשה מדות מים ומצא ארבעה, הוה ליה כיון מזוג ומברך: בורא פרי הגפן, ואם מצא פחות, אף על פי שיש בו טעם יין, קיוהא בעלמא הוא ואינו מברך אלא שהכל. והינו ביינות שלהם שהיו חזקים, אבל יינות שלנו שאינן חזקים כל כך, אפלו רמא תלתא ואתא

טו. על הסוקא"ר מברך שהכל וכן המוצץ קנים מתוקות שהכל:

טז. על פלפל וזנגביל יבשים ועל הקלאוו של גירופלי וכל כיוצא שאין דרך לאכלם אלא על ידי תערובות, אין מברך עליהם כלום:

יז. על אגוז מושקא"ט, בורא פרי העץ. על קניל"ה בורא פרי האדמה:

יח. על פלפל וזנגביל כשהם רטבים, בורא פרי האדמה:

סימן רג

דיני ברכת פרות הארץ, ובו ח' סעיפים:

א. על פרות הארץ מברך בורא פרי האדמה:

ב. על תותים הגדלים בסנה, בורא פרי האדמה:

ג. על המאוז"ש, בורא פרי האדמה:

ד. על פרות שמוציאין אילני סרק, שהכל:

ה. בני אסא, אף על גבי דבשלן והוין כפרות, אינו מברך אלא שהכל:

ו. על זנגביל שמרקחים אותו כשהוא רטב, בורא פרי האדמה. ונראה דהוא הדין אם מרקחים אותו יבש, כיון שעל ידי כך הוא ראוי לאכילה, הונוגביל עקר ומברך עליו בורא פרי האדמה:

ז. בשמים שחוקים ומערבים עם סוקר, הבשמים עקר ומברך עליהם כדון ברכת אותם בשמים:

ח. צנון, מברך עליו בורא פרי האדמה:

סימן רד

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ נסוק שנת ה"א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

מה
בסל

גליון
מה

קודם הלימוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד פדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן רה אורח חיים

הרי זה טפלה. אבל אם ערב פדי לתן טעם בתערובות, הרי הוא עקר. לפיכך מיני דבש שמבשלים אותם ונותנים בהם חלב חטה פדי לדבוק, ועושים מהם מיני מתיקה, אינו מברך בורא מיני מזונות, מפני שהדבש הוא העקר: יג. כל דבר שהוא מספק בברכתו, יברך שהכל:

סימן רה

ברכת ירקות, ובו ח' סעיפים:

א. על הירקות מברך בורא פרי האדמה, ואפלו בשלם. וכן כל פרות וקטניות שטובים חיים ומבשלים, מברך עליהם לאחר בשולם כברכתם הראויה להם קדם שיבשל. אבל קרא וסלקא וכרוב וכיוצא בהם, שטובים מבשלים יותר מחיים, כשהם חיים מברך שהכל, ולאחר בשולם בורא פרי האדמה. ותומי, וכרתי כשהם חיים, בורא פרי האדמה. לאחר שבשולם, שהכל:

ב. על המים שבשלו בהם ירקות מברך הפרכה עצמה, שמברך על הירקות עצמן, אף על פי שאין בהם אלא טעם הירק. והגני מילי כשבשולם בלא בשר, אבל בשולם עם בשר, מברך עליו שהכל:

ג. אם סחטן, אינו מברך על אותם משקין אלא שהכל:

ד. חתכן לחתיכות קטנות, לא נשתנית ברכתן מפני כף:

ה. הלפת, כשהוא חי מברך עליו שהכל, אבל אם הוא מבשל או כבוש בחמץ או בתרדל, בורא פרי האדמה:

ארבעה אינו מברך עליו בורא פרי הגפן. ונראה שמשערים בשעור שמוזגים יין שבאותו מקום:

ו. תמד שעושים מחרצנים שנותנים עליהם מים, דינם כשמרים. והגני מילי כשנעצרו בקורה, אבל אם לא נדרכו אלא ברגל אפלו נתן שלשה מדות מים ולא מצא אלא ג' או פחות, מברכין עליו בורא פרי הגפן שיין הוא והמים נבלעים בזגים ובמה שיוצא יש בו יין מרבה:

ז. השותה מים לצמא, מברך שהכל ולאחריו בורא נפשות רבות. אבל אם תנקתיה אומצא, ושותה מים להעביר האומצא, אינו מברך לא לפניו ולא לאחריו:

ח. כל האכלין והמשקין שאדם אוכל ושותה לרפואה, אם טעמם טוב והחך נהנה מהם, מברך עליהם תחלה וסוף:

ט. אכל מאכל או משקה של אסור מפני הסכנה, מברך עליו תחלה וסוף:

י. דבש דבורים הרי הוא כשאר דבש ואינו מברך אלא שהכל:

יא. חבושים או גינדא"ש או ורדים ושאר מיני פרות ועשבים שמרקחים בדבש, הפרות והעשבים הם עקר והדבש טפל, אפלו הם כתושים ביותר, הילכך מברך על חבושים וגינדא"ש בורא פרי העץ. ועל עשבים, בורא פרי האדמה. ועל של ורדים, בורא פרי האדמה:

יב. כל שהוא עקר ועמו טפלה, מברך על העקר ופותר את הטפלה. וכל דבר שמערבין אותו לדבוק, או כדי לתן ריח, או כדי לצבוע התבשיל,

הנה מוכא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

מז

מז

בסל"ו

אורח חיים

הלכות ברכות ושאר ברכות סימן רו

שולחן ערוך

סימן רו

דיני הפסק וטעות בברכת הפרות, ובו ו' סעיפים:

א. ברוך על פרות האילן בורא פרי האדמה, יצא. אבל אם ברוך על פרי האדמה בורא פרי העץ, לא יצא. הלכך אם הוא מספק בפרי אם הוא פרי עץ או פרי האדמה, מברך בורא פרי האדמה. ועל הכל, אם אמר שהכל, יצא ואפלו על פת ויין:

ב. היו לפניו פרי האדמה ופרי העץ, וברך על פרי האדמה ונתפונן לפטר את פרי העץ, יצא:

ג. כל אלו הברכות צריך שלא יפסיק בין ברכה לאכילה. וצריך להשמיע לאזניו, ואם לא השמיע, יצא ובלבד שיוציא בשפתיו. ונאמרים בכל לשון. ולא יברך ערם, עד שיכסה ערותו. במה דברים אמורים, באיש. אבל אשה יושבת ופניה של מטה טוחות בקרקע, כי בזה מתכסה ערותה ואפלו אם אינו ערם, אם לבו רואה את הערוה או שראשו מגלה, אסור לברך:

ד. פל דבר שמברך עליו לאכלו או להריח בו, צריך לאחזו בימינו כשהוא מברך:

ה. אין מברכין, לא על אכל ולא על משקה, עד שיביאוהו לפניו. ברוך ואחר כך הביאוהו לפניו, צריך לברך פעם אחרת. אבל מי שברך על פרות שלפניו והביאו לו יותר מאותו המין, או ממין אחר שברכתו כברכת הראשון, אינו צריך לברך:

ו. נטל בידו פרי לאכלו וברך עליו, ונפל מידו ונאבד או נמאס, צריך לחזור ולברך אף על פי שהיה מאותו מין לפניו יותר כשברך על הראשון. וצריך לומר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

על שהוציא שם שמים לבטלה. ואם אמר כשנפול: ברוך אתה ה', ולא אמר אלהינו, יסיים ויאמר: למדני חקיה, שיהא נראה פקורא פסוק, ואין כאן מוציא שם שמים לבטלה. אבל העומד על אמת המים מברך ושונה, אף על פי שהמים ששונה לא היו לפניו כשברך, מפני שלכך נתפונן תחלה:

סימן רז

דין ברכה אחרונה על הפרות, ובו סעיף אחד

א. פרות האילן חוץ מחמשת המינים, וכל פרות אדמה וירקות, וכל דבר שאין גדולו מן הארץ, ברכה אחרונה שלהם בורא נפשות רבות. ואם אכל מכל מינים אלו, מברך לאחר פלם ברכה אחת, וברכה זו חותם בה בלא שם, שיחתם כך: ברוך חי העולמים:

סימן רח

דין ברכה מעין ג' אחרי (ה' מיני) פרות וה' מיני

דגן, ובו י"ח סעיפים:

א. על חמשת המינים שהם: גפן ותאנה ורמון וזית ותמרה, מברך לאחריהם ברכה אחת מעין שלש:

ב. חמשת מיני דגן ששלקן או כתשן ועשה מהם תבשיל, כגון מעשה קדרה הריפות וגרש פרמל ודיסא, אפלו ערב עמהם דבש הרבה יותר מהם, או מינים אחרים הרבה יותר מהם, מברך עליו בורא מיני מזונות ולבסוף על המחיה. אבל אם לא נתן הדגן בתבשיל אלא לדבקו ולהקפותו, בטל בתבשיל:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ב יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן רח אורח חיים

ט. ערב קמח דתן ושאר מיני קטניות עם קמח של חמשת מיני דגן ובשלו בקדרה, מברך בורא מיני מזונות ועל המחיה. ואם עשה ממנו פת, מברך המוציא וברכת המזון. ודוקא שיש באותו קמח מחמשת המינים כדי שיאכל ממנו כזית דגן בכדי אכילת פרס, אבל אם אין בו זה השעור מחמשת המינים, אינו מברך לבסוף ברכת המזון, אלא בתחלה מברך המוציא, כיון שיש בו טעם דגן אף על פי שאין בו כזית בכדי אכילת פרס, ולבסוף על המחיה. ואם בשלו בקדרה, מברך תחלה בורא מיני מזונות ואחריו בורא נפשות:

י. בברכה אחת מעין שלש של פרות דחוצה לארץ חותם על הארץ ועל הפרות. ובארץ ישראל חותם על הארץ ועל פירותיה. ואם בחוץ לארץ אוכל מפרות הארץ, חותם גם כן על פירותיה:

יא. בברכה מעין שלש דיין, אינו חותם על הגפן ועל פרי הגפן, אלא על הארץ ועל פרי הגפן או על הארץ ועל הפרות:

יב. מזכירין בו מעין המארע בשבת ויום טוב וראש חודש, אבל לא בחנוכה ופורים. אם אכל פרות מז' מינים ואכל מיני מזונות ושתה יין, יכלל הכל בברכה אחת, ויקדים המחיה ואחר כך הגפן ואחר כך העץ, ויאמר: על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ, וחותם: על הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן ועל הפרות:

יג. אם אכל פרות מז' המינים ואכל תפוחים, אינו צריך לברך על התפוחים בורא נפשות, שגם הם בכלל ברכת על העץ שגם הם פרי העץ הם. אבל

ג. כשנותנים קמח לתוך שקדים שעושים לחולה, אם עושים כן כדי שיעדו הלב, מברך בורא מיני מזונות. ואם לדבק בעלמא, אינו מברך בורא מיני מזונות. וטוב להחמיר ולגמעו בתוך הסעדה לאחר ברכת המוציא, ופטור ממה נפשך:

ד. אכל דגן חי או עשוי קליות או שלוק והגרעינין שלמים, אינו מברך אלא בורא פרי האדמה ולאחריו בורא נפשות. והתוספות נסתפקו אם יברך לאחריו ברכה מעין שלש, ולכך כתבו שזכון שלא לאכלו אלא בתוך הסעדה ויפטרנו ברכת המזון:

ה. קמח, אפלו של חטים, מברך עליו שהכל, ואחריו בורא נפשות. לא שנא גטחן דק דק. לא שנא גטחן קצת ועדין יש בו טעם של חטים. לא שנא קמח של קליות:

ו. קמח של אחד מחמשת מיני דגן ששלקו וערבו במים או בשאר משקין, אם היה עבה כדי שיהיה ראוי לאכילה וללעסו, מברך בורא מיני מזונות ואחריו על המחיה. ואם היה רך כדי שיהיה ראוי לשתיה, מברך עליו שהכל ואחריו בורא נפשות:

ז. הכוסס את הארז, מברך עליו בורא פרי האדמה ואחריו בורא נפשות. ואם בשלו, או שטחנו ועשה ממנו פת, מברך עליו בורא מיני מזונות ואחריו בורא נפשות. והוא שלא יהא מערב עם דבר אחר אלא ארז לבדו, ואם ערב ממנו בתבשיל אחר, והתבשיל האחר הוא הרב, מברך עליו בברכת אותו תבשיל:

ח. על פת דתן ופליז"ו או של שאר מיני קטניות מברך שהכל ואחריו בורא נפשות:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א שלי"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

מה
בסל?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

גליון

מה

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן רט אורח חיים

א. לקח כוס של שכר או של מים ופתח ואמר:
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, על דעת לומר
שהכל, וטעה ואמר: בורא פרי הגפן, אין מחזירין
אותו, מפני שבשעה שהזכיר שם ומלכות שהם
עקר הברכה לא נתפון אלא לברכה הראויה לאותו
המין. ויש אומרים שאם לקח כוס שכר או מים
וסבור שהוא של זין ופתח: ברוך אתה ה' אלהינו
מלך העולם, על דעת לומר בורא פרי הגפן,
ונזכר שהוא שכר או מים וסיים שהכל, יצא:

ב. לקח כוס של שכר או מים, וברך: ברוך אתה
ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן, ותוך כדי
דבור נזכר שטעה, ואמר: שהכל נהיה בדברו, וכך
היתה אמירתו: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן, שהכל נהיה בדברו, יצא:

ג. כל הברכות אם נסתפק אם ברך אם לאו, אינו
מברך לא בתחלה ולא בסוף, חוץ מברכת המזון
מפני שהוא של תורה:

סימן רי

האוכל פחות מכזית מה דינו, ובו ב' סעיפים:

א. האוכל פחות מכזית בין מפת בין משאר
אכלים, והשוטה פחות מרביעית בין מיין בין
משאר משקים, מברך תחלה ברכה הראויה לאותו
המין, ולאחריו אינו מברך פלל. ויש מסתפקים
לומר שעל דבר שהוא כבדו, כגון גרגיר של
ענב או של רמון, שמברכין לאחריו אף על פי
שאין בו כזית. לכה נכון לזהר שלא לאכל בריה
פחות מכזית. ויש מסתפקים עוד בברכה אחרונה

אם אכל תפוחים ושתה זין, צריך לברך בורא
נפשות על התפוחים. וכל שכן אם אכל בשר או
פרי האדמה ושתה זין, או אכל מז' המינים
שצריך לברך על כל אחת ואחת. והוא הדין אם
אכל בשר ודגים ואכל מחמשת מינים, אין ברכת
על המחיה פוטר את הבשר ואת הדגים:

יד. שתה זין וברך בורא פרי הגפן ואכל ענבים,
צריך לברך עליהם בורא פרי העץ. וכן בברכה
אחרונה צריך להזכיר על העץ ועל פרי העץ:

טז. אם בדיעבד ברך על הענבים בורא פרי הגפן
או אחריהם על הגפן, יצא:

טז. שתה זין ומים, אין לו לברך על המים בורא
נפשות, שברכת הזין פוטרתו כשם שבברכה
ראשונה זין פוטר כל מיני משקים:

יז. ברכת שלשה אינה פוטרת מעין שלש, שאם
אכל דיסא אין ברכת המזון פוטרתו. אבל ביין
ברכת ג' פוטרתו, שאם ברך על הזין ברכת המזון
במקום על הגפן, יצא. והוא הדין אם ברך על
התמרים ברכת המזון במקום על העץ, יצא. ואפלו
לא אמר אלא ברכת הזן, בין על הזין בין על
התמרים, יצא. ואם נזכר עד שלא חתם בברכת
הזן, יתחיל: ועל שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה
טובה ורחבה, ויסים ברכה דמעין שלש:

יח. לא יכלל על הספק שום תוספת בברכת מעין
שלש, אף על פי שאינו מוסיף שם ומלכות:

סימן רט

דיני טעות וספק בברכת חייו, ובו ג' סעיפים:

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מרן הבית יוסף רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פרי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן ריא אורח חיים

ואם הביאו לפניו בורא פרי העץ ובורא פרי האדמה, אינה מהם שירצה יקדים. ויש אומרים שבורא פרי העץ קודם:
ד. כל הקודם בפסוק ארץ חטה ושעורה קודם לברכה, וארץ בתרא הפסיק הענין, וכל הסמוך לו חשוב מהמאחר ממנו לארץ קמא. הלכך תמרים קודמים לענבים, שנה שני לארץ בתרא וזה ג' לארץ קמא:

ה. הא דחטה ושעורה קודמים, דוקא כשעשה מהם תבשיל או פת. אבל הכוסס חטה שברפתו בורא פרי האדמה אינה קודמת לברכת בורא פרי העץ:

ו. היה לפניו תבשיל מקמח כסמין ושכולת שועל, ושיפון וגפן, ותאנה ורמון, כיון דמברך על התבשיל בורא מיני מזונות, ברפתו קודמת. אף על גב דהנך ממין ז' ואיהו לאו ממין שבועה, מכל מקום כיון דחשיבי דעבדי מיניהו פת ומברך עליהו המוציא וברכת המזון, קודמת אף על גב דלא עבדינהו פת:

סימן ריב

שחעקר פוטר הטפל, ובו ב' סעיפים:

א. כל שהוא עקר ועמו טפלה, מברך על העקר ופוטר את הטפלה בין מברכה שלפניה בין מברכה שלאחריה. לא מבציא אם העקר מערב עם הטפל, אלא אפלו כל אחד לבדו. ואפלו פת שהוא חשוב מכל, אם הוא טפל, כגון שאוכל דג מליח ואוכל פת עמו כדי שלא יזיקנו בגרונו, מברך על הדג ופוטר את הפת, כיון שהוא טפל:

של יין אם מברכין אותה על פזית. לכן טוב לזהר שלא לשפות פחות מפזית, או רביעית:

ב. הטועם את התבשיל אינו צריך לברך עד רביעית, ואפלו אם הוא בולעו. ויש אומרים שאם הוא בולעו טעון ברכה, ולא פטרו את הטועם אלא כשחוזר ופולט ואז אפלו על הרבה אינו צריך ברכה:

סימן ריא

דיני קדימה בברכת הפרות, ובו ו' סעיפים:

א. היו לפניו מיני פרות הרבה, אם ברכותיהם שוות ויש ביניהם ממין שבועה, מקדים מין ז', אף על פי שאינו חביב כמו המין האחר. ואם אין ביניהם ממין שבועה, מקדים החביב. ואם אין ברכותיהם שוות, אפלו יש בהן ממין שבועה כגון צנון וזית, אינה מהם שירצה יקדים ואפלו אינו חביב. ויש אומרים שגם בזה צריך להקדים החביב. ונקרא חביב, המין שרגיל להיות חביב עליו, אפלו אם עתה חפץ במין השני:

ב. ולהרמב"ם אם היה מין אחד חביב לו יותר, בין שברכותיהם שוות, בין שאינם שוות, בין שיש בהם ממין ז', בין שאין בהם ממין ז', מקדים החביב לו אז באותה שעה. ואם אינו רוצה בזה יותר מזה, אם יש ביניהם משבעת המינים, עליו מברך תחלה:

ג. הביאו לפניו דבר שברפתו בורא פרי העץ ודבר שברפתו שהכל, בורא פרי העץ קודמת שהיא חשובה שאינה פוטרת אלא דבר אחד. וכן בורא פרי האדמה ושהכל, בורא פרי האדמה קודמת.

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

שולחן ערוך השנתי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לימי השנה - לגמור כל ד' חלקי שולחן ערוך
בשלוש וחצי שנים, עמוד ליום.

קודם הלימוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות ברכת הפירות ושאר ברכות סימן ריג אורח חיים

א. כל ברכה שאין בה הזכרת שם ומלכות, אינה ברכה. ואם דלג שם או מלכות, יחזור ויברך. ואפלו לא דלג אלא תבת העולם, לבד, צריך לחזור ולברך, דמלך לבד אינה מלכות:

ב. מרקחת שמניחין על רקיקין דקים, אותם רקיקין הווי טפלה למרקחת, שהדבר ידוע שאין מתכוננים לאכל לחם:

סימן ריג

מי שיצא (אם) מוציא אחרים, ובו ג' סעיפים:

א. על כל פרות ושאר דברים, חוץ מפת ויין, אם היו האוכלים שנים או יותר, אחד פוטר את חברו אפלו בלא הסבה, ומיהו ישיבה מיהא בעי, ודוקא פת ויין בעי הסבה. ולדידן הוי ישיבה כמו הסבה לדידהו. ולפי זה לדידן דלית לן הסבה אין חלוק בין פת ויין לשאר דברים, דבישיבה אפלו פת ויין אחד מברך לכלם. ושלא בישיבה, בשאר דברים נמי כל אחד מברך לעצמו. והא דאמרינן דאחד מברך לכלם בשאר דברים חוץ מן הפת, הגני מלי בברכה ראשונה. אבל בברכה אחרונה צריכין לחלק וכל אחד מברך לעצמו, דאין זמון לפרות:

ב. אין המברך מוציא אחרים, אלא אם כן יאכל וישתה עמהם, ואז יוצאים בשמיעתן שמכוננין אליו, אפלו לא יענו אמן:

ג. אין יוצא ידי חובתו בשמיעת הברכה, אפלו יענה אמן, אלא אם כן שמעה מתחלתה ועד סופה, ונתפון לצאת בה ידי חובתו, והמברך נתפון גם כן להוציאו ידי חובתו:

סימן ריד

בכל ברכה צריך להיות שם ומלכות, ובו סעיף אחד

הנה מובא כאן כל ד' חלקי שולחן ערוך מחלק לשלוש וחצי שנים, כך יגמר כל ד' חלקי שולחן ערוך בשלוש וחצי שנים ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!